

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio
Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2077

זכה וקנה בזה החופץ מומונעור בכא פלח
על שם האחים העובים שמרם שוכן
מעונים עושין מומונעור ישל
ואההם סלם בן מומונעור ישל

81

שמאל
אשר

וזכו לקנות ספרים

עד אין
סוף אביו

עדין שדק דלחו מהלול
גאץ קיף אצש קדי
תצל ממק יזה אשם לבי
ג'אט גלת את באי לה

על

אבנד הנו חסי פלח
קעספיק תלבי

לכך

לכך

רמו כיר ביה

על דא וזכרך וישתבח שמיא רבא קדושיא
די לעילא דנא וקומא מברך דווא לעלם
ולעלמי עלמא ותברך: גאלינוני צבאות שמי
קדוש ישראל:

ברמקאנא צבאות שמייה קדושיא דישראל:

ונורע
אנכיו צאח תלמי

רוב צפה כובני
אנסח הדיו ואבחיו הקולמוס
אנסח הדיו ואבחיו הקולמוס

זכה וקנה בזה החפץ השביה יזכיהו לקנות ספרים
על שם ויקיים עליו מקשכ לא ימוש מפוך ומפי
זרעך ומפי זג אמנה ה מעתה ועד עולם אפיכ

Handwritten text at the top left, possibly a title or header.

Handwritten text below the first line.

Handwritten text below the second line.

Handwritten text below the third line.

Handwritten text below the fourth line.

Handwritten text below the fifth line.

Handwritten text below the sixth line.

Handwritten text below the seventh line.

Handwritten text below the eighth line.

Handwritten text below the ninth line.

Handwritten text below the tenth line.

Handwritten text below the eleventh line.

Handwritten text below the twelfth line.

Handwritten text below the thirteenth line.

Handwritten text below the fourteenth line.

Handwritten text below the fifteenth line.

Handwritten text below the sixteenth line.

Handwritten text below the seventeenth line.

Handwritten text below the eighteenth line.

Handwritten text below the nineteenth line.

Handwritten text below the twentieth line.

Handwritten text at the bottom left, possibly a footer or signature.

הפטרת בראשית ישעיה ס' מ"ג

ה' עבדי הא עבדי אקרבנינה לדחלתי בחירי דאתרעי ביה מימרו
אתין רוח קדשי עלוהי דיני לעממיא יקלי: לא לא
יעזח ולא יכלי ולא ירום ככרא קליה קנה ענותטא דכתי דעווע לאיתנר
וחשיבא דכבויונין עמי לא יעפי לקושטא ימוק דינא: לא לא יקלי
ולא ולא ישד דיתקן בארעא דינא ולאוריתא כגון יכתרון: כה כדנן
אמר זה שלמא לט' דברא שמיא ותלמן שכליל ארעא ודירהא ירום
נשמתא לעם דעלה ורוחא לדמהלכין כהי אג' אנה יט' דכיתך בקשוט
ואתקיפית בידך ואתקטיכל ואתטנד לקיום עם לפנהור עממי: לפקוח
לפתחא עיני ביה ישראל דאכנן כסמן מן אוריתא לאפקא קלוותרון מביני
עממיא דאינון דמן לאסירין ולמפרהון משעבוד מלכותא דאינון עגינין
כאקרי קבל: אכ' אנה לט' חא שמי ויקרי דאתגלתי עליכון לעם אמרן לא
אתג' ותנשבחתי לפלחי עלמיא: דהמשונת קדמויתא הא אתאה וחדתן
אנה מחוי עד לא אתאה אכסר יתכן: שירו שבחו קיש תשבחא חדתא
אמרי תשובחתיה מסימי ימונא כחתי ימא ומלאה כגון ויתבניהון: ישאו
ישבח מדברא וקרין דיתכן כה פיוחי יתבון מדבר עדכאי ישבחון מיתא
כד יפקון מבתי עולימהון מיריש טוריא ורימון קלהון: ישימו ישוין
קלי יקרא ותשובחתיה כנגון וחון: ה' לט' למעבד כבורן מתגלי למעבד
גבורן מתגלי כרג' כמילול אף בזיע על כעלי דכבוהי מתגלי כגבורתיה
החישו והבית להון ארכא מעלמא דאס יתוכון לאוריתא ולא תכו כחכלין
על יללא יתגלי דינו עליהון יתרון וימופון כחדא: אחרוב אחרוב
טורין ורמן וכל עסביהון אייבש ואשוי נהרין לנגון ואגמין אייבש:

והולכתי

ואדבר דבסקמ כאורח דלא ידען בשבלין אילפן אדרופינון אשני קבל
קדמוהון לטיהור ופלא למישרא אילין מתנמא אפידיען ולא אדחיקינון :

בה ישעיה ס"ה

דני שבמי ירושלם דהות כאתא עקרא דלא ילידה כושי תשמחא -
דוסי דהות כאתא עקרא דלא עדיאת ארי סגיאין יהון בני ירושלם
יעדיאת מבני דומי ותבתא אמר יטי הרחיבי אפתא אתר בית משדך -
וקרוי ארעיל יתיבי לא תמנעין אסקא עם משרותיך ושלטנך תקימי :
כי ארי לדומא וליעמוכ התקמין ובעל עממין ייהון וקרוי דיצדיין -
ייתבון אל לא תרחלין ארי לא תכהתין ולא תתכנעין ארי לא תתסומן
ארי כהתה עולמתוך תתנשן וקסודי ארמלותיך לא תדברין עוד : כי
ארי מדיך דעבדיך יטי יעצאות שמייה ופרקיך קדישא דישדאל לה כל
ארעא יתקרוי כי ארי כאתא שביקא ועיקת רוח ערעד מומדא היטי וכאתת
עלומין דאתרחקת אמר להיך כדגע בוק זעיר רחוקתיך וכדחמין -
סגיאין אקדיב גלוותיך כשעך בשעה זעירא סליקית אפי שכינתי זמן -
מניך וכטבות עלם דלא פסקן ארחים עלך אמר פרקיך יטי כימי כומי
נח דא קלמי דקיימות במימרי דלא יעדון מי טופנא דהנה ביומי נח
עוד על ארעא כן קיימות במימרי דלא יחול דומי עלך ולא אוסיף ציך :
כי ארי קוריא יעדון ודמתא ימאכין וכוני מונל ירושלם לא יעדי
וקיום שלמי לא יתרחק אמר דעתיך לרחמא עלך יטי עצירה
חשיכתא מקבלת עולבן קרתה דאמרין עליה עממיה לא
תתנחם האנא כביש בידי ילא אבני דיפתוך ואשכר לטיך באבנין טב :

ושמתי ואשוי כמדקלויץ אעד' ותרעל לאבני קמר' וכל תחומך לאבני-
 צדוק' וכל וכל בנל יהונו אלמין באוריתא דיש' וסגי יהו שלם כנר' כיעדקה
 בזכותא תהקנין' אתרחקי מעושקא ארי לא תדחלין ומתכרא ארי לא יעור
 עלך' ה' הא אתכנשא יתכנשו ליד' גלוות עמיד כסופא מלכי עממא
 דמתכנשין לאעקא ליד' ירושלם כגוול יתרמון' הנה האנא כדית כפחא
 נמד' נור כשיחורין ומטיק מנא לצודכיה' ואנא כדית מחבולא לחבלא
 כל כלי' כל זין דיתקן עלך ירושלם לא יעלה' וכל לישן דיקום עמוך'
 לדינא תחיביניה' הא אחסנת עבדיא ה' וזכותהון מן קדמי אמר' יש'
 הוי' וכל דעבי למילק ויהי וילף' ודלית ליה כסף' איתו שמעו ואילפו
 אותו שמעו ואילפו' בלא כלמין ולא כממון' אולפן דטב מחמר ומחלפן
 למה' למה תתקלון כספיכון בלא למיכל' וליאותכון בלא למכנע' קביל
 קבלא למימרי ואכולו דטב' ותלפנק כדדהון נמשכון' ה' אהי
 אודנוכון והבילו למימרי' שמעו ותלתיים נמשכון' ואגזר לכון קיים עלם
 טבוותא דויד דמתומנין' ה' הא רב לעממא מנותיק' מלך ושליוט עב' כל
 מלכוותא' ה' הא עם דלא תידע יפלחוכך' ועם דלא ידעוך ירהטון לאסקא
 לך מסין כדיל' יש' אהי' ולקדישא דישדאל ארי שבחך' עלי'
 לך לך בישעיה סי' מ'

ואל בני' ולכון תלמן קדמי ותשוון' יומר קדישא' אהי' זקתו לרומא'
 עימכון וחזו למדחל קדם מן דברא אלין' דאפיק כמטון חילי שמוא'
 לכלוהון כשמאן קרי' מסקי' גבור' ותקוף חיל' חד מסדריה לא מתעב'
 למה' למה תומר ישקב' ותמליל' ישראל' מיטמרא אורחי מן קלי' וסן
 קרב' אהי' היני עהי' הלוה' הלא ידעתא אם לא שמעתא' אהי' עלמא' יש'
 דברא יסודי' ארעא' לא כעמל' ולא כליאו' לית סוף לסופלתנותיה' סתן

יהב לצדיקיא דמשלהן למתגמו אוריתויה חכמא ודלית להון תקוף נכסין מסגי
וישמ וישתלהן עולמין ^{הייבין וילאון} ודוקי רשיעיא אתקלתא יתקלון
ידי ודסקדו לפורקנא דיין יתכנשון מביני גלוותהון וייסמון חיל ויתחדתון
לעולמותהון כפימון דסליק על גדפי כשרין ירהטון ולא ילאון יחכון ולא
ישתלהן החדישן אציהן למומרי בגוון ומלכון עסקון חיל יתקרבון בכון
ימללון כחדא בתקרב מי מן אתי בגלאי מומדנחא אבהם בחיר ידקא
בקשוט קרביה לאתריה מסר קדמוהי עממין ומלכין תבד דמא בעמרא
קטילין קדם חרביה כקשא דדמינן קדם קשתיהו ידעפ דדמינן עלא
שלם חלת בגלוהי לא עלת מי מן אמר אין קיים אמר ועבד הקדש
דריא מלקדמין אנה יא ברית עלמא מבואשית אף עלמי עלמא חילי
אינון וכד מעילית אלה דאו חזו בגלותא וידחלון דבסייפי ארעא שעון
יתקרבון וייתון איש נכר ית חבריה יסעדון ולא חוהי יימר תקוף ויחזק
הלא יבהתון כשבליהון המתקוף כגרא עם קינאה מחי כפטישא עם
דמטמח בקורנוסא זמנא אמר על הבקא תרין הוא ומתקוף ליה במסמחן
הלא יתכליו ואתה ואת ישראל עבדי יעקב דאתרעיתר כד זרעיה
דאברהם לחמיו אשר הקיבותך מזרעית ארעא וממלכותא כחרתך
ואמרית לך עבדי את אתרעיתך כד ולא אחרינך אל לא תדחל ארי
בסעדך מימרי ולא תתבד ארי אנה אהיך אתקמינך אף אקטדינך אף
אחדינך בימין קושטוי קן הא יבהתון ויתכנעון כל עממא דהו מתגד
כד יהון כלמא וינדון אנש דינך ותבקשם תכניכון ולא תשכיחון לאנש
מינותך יהון כלמא ובלא מדעם גוברין דאשמתגדן למעבד עמד קרב
כי ארי אנה יא אהיך מתקוף מינך ואמרית לך לא תדחל מימרין
בסעדך אל לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעייתא דבית ישראל

מסעי
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עה
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י

מימרי בסערובין אמר לי ופריקבון קדישא דישאל הנה הא שויתכונן
למורג תקיף חדה מלי סמפורין תקטיל עממיה ותשימי ומלכותא כמועג
תשני העם תדריבון ורוחא תטולובון ומימרי בעלעולא לקשא וכדר
יתרון ואת תכוע כמימרא היט בקדישא דישאל תשתכח הענים
ענתנא וחשיביא המחמדן לאולפנא הא כסתיהא למיא ולא משכחן
רוחיהון כסגומא משלהיא אנא לי אקביל ילדותהון יאה דישאל
ארחיקיבון עדי

דוירא מלכים כ ס ד

ראשה ואתהא חדא מנשי תלמדי בניא מינוהא קדם לי שיע למימ
עכד עובדיה בעלי מות ואת ידעת ארי עכד הוה חסאין מן קיט
דכד קמית איזבל ית בניא היט דבר מנהון חמשין גוברין ואטמורינון חמשין
חמשין גוברא כמערתא והוה מתיף ומוכיל להון בדל דלא לאכלותהון
מעכמדי דאחאב מן קדם דאיבון חונסא ופען רישא אתא למדכד ית
תדין בני ליה לעכדין

עוד כמאת ושתין וחמשא זמנין עווחת אתה עובדיה

כהאי גונא ולא הוה משקן בה ולא ידע מה למעכד לה עך דאזלא
לבי קבדיה ועווחת דחלא היט דחלא היט ואשתמע לה קלא מיני
מיהיא מן הדין דחלא היט דקא בשית אלבעה אהרון דחליא היט אנגוס
ויוסף איוב ועובדיה אהיבא ואמרת לא בעינא צא האני דכתיב ביה
דחלא היט לחא וכד אולעודא קבדיה הוה קא מתפלשא בעמריה נקא
עווחת ואמרא מרי מדי היוחל רחצנד לי בשעתא די דמכתא ודמיתא
כד אמרית לך למן את שטיק לי וית תדין בני ואתבתני דרובן שלמא לחצין
לי ואמרת לי שבוק יתמר ואנא אפרניסיון וארמלתך עלי תתרוץ

וכדן לא נהשכח מששנב ויתמי נמי ימחי ואמרי קבל אבא קבל אבא אתיב
עובדיה ואמר לה עלי לגבי אלישע במתורא דמשחא דאשתר קביך ולברכך
ביה דאנא כד אטמלתנהו למאה נבייא ונתנהו כמערתא בלחמא ובמייא
ולא אטמיין בויצינא דמשחא מנייהו לא ביממא ולא בליליא לידכ ליה נבוא
מלי דידי לקדושא בריך הוה וישלם לכו מא דאזפתיה דהכי אמר קרא דמשיף
ומוביל למרי עלמא טי כל מן דירחם על ענייא ועל מסכונא ובכון אזלת
והוד עתיה לאלישע כולי האני ויאמר ואמר לה אלישע מא אעביד לך
חוא לי מא אית לך בביתא ואמרת לית לאמתך כל מדעם בביתא אהן מנא
דמשחא ויאמר ואמר איזלי שאלו לך מנין מן כרא מן כל שובנכי מנין
דיקנין לא תזערין וכאת ותהבין ותגיפין דשא באפק ובאפי כגך ואריקין
משחא על כל מינא האני ומנא דיתמלי תסקרין ותלך ואלת מלכותה ואת
דשא באפה ובאפי בנהא אינון מקריבין לה מינא והוא מרהק משחא ויהי
והוה כמשלם מינא ואמרת לברה קריב עוד מט תבירי דחסקא דמן דהזר
על מנין דיקנין דיתמלון יגזר על מאני תבירי ויתקנון והוא לקיט מאני
תבירי ומשני חד על חד ומתחברי במימלא דנט ועמודא דמשחא כיוף
על כולהון עד דשלימו כל פסקי מינא אמר לית עוד מינא ושמע עמודא
דמשחא ופסקי ותבא ואתה ואניאת לנביא דנט ואמר איזלי זבני ית
משחא ושלמו למרי חובתך ואת ובנד תתמרנסן במא דאשגאר וכד
אתרחיש לה ההוא ניסא אמרת לנביא דנט אית עלי עישור מוחאי משחא
אנלא אמר לה בעליך זן נביא דנט במילתא דליכא עלי עישורא ואת
לית על משחך עיבור דמן ניסא הוא הדרא ואמרא ליה מא אעביד מצטוה
דאחאב דהי שמעי לי ואכסי לי מתניב ואמר לה דסקר מומא דכלבא
דמיתרים ועתיד למסקר פום אריותא דזנואל יטמטם עיניהון דבני אחאב
ויסקר אודניהון לא לכאשו לך והבת אודיתא ותשבחתא באזלת ימי

והוה יומא ועבר אלישע לשעם ותמן אתתא דחלת חטאין ואתקיפת
ביה למיכל לחמא והוה בזמן מועדוה מתפני לתמן למיכל לחמא
ותאמר ואמרת לבעלה הא פטן ידענא ארי נבוא דנט קדישא הוא מתפני
לותנא תדירא ^{נעשה} נעבוד כען עליה כותלא זעירא ונתקין ^{וכרוסיה} תמן את
ערסא ופתורא ומרתא ויהי במוותיה לותנא מתפני לתמן והוה יומא
ועאל לתמן וזר לעולתא ושכיב תמן ויאמר ואמר לגיחזי עולימיה קרי
לשונמיתה דא וקרא לה וקמה קדמוהי ויאמר ואמר לה אימר כען לה
הא עסיקת לנא ית כל עסקא הדין מא למעבד ליד הפתגם אית לך
למלא עם מלכא או עם רב חילא ואמרת בגו עסקי עמי אנא מסונרא
ויאמר ואמר ונא למעבד לה ואמר גיחזי בקושטא בר לית לה ובעלה
סוב ויאמר ואמר קרא לה וקרא לה וקמה בתרעא ויאמר ואמר לזמנא
הדין כעידן דאתון קיימין תהן מחנקא ברא ואמרת בעעו רבועי נבוא דנט
לא יתכדב פתגמא באמתד ויהר ועדיאה אתתא וילידת בר לזמנא הדין
כעידן דהיא קיימא דמליל עמה אלישע וינדל ורבא לביה והוה יומא ונפק
לות אבוהי לות חיצובנא ויאמר ואמר לאבוהי רישו רישו ואמר לעולימא
סבהי ואוכלהי לאמיה וישאווה ונסבוהי ואוכלהי לאמיה ויתב על כוכבא
עד עידן טיהרא ומיה ותשל וקליקת ואשכיבתיה על ערסא דנבוא דנט
ואקפת באמיה ונפקת ויתקרא וקרה לבעלה ואמרת שיהד כען לי חד
שולמיא וחדא מן אתנא ואתמטו לות נבוא דנט ואתנב ויאמר ואמר
מדין את אגלא לותיה וומא דין לא רח ולא שבא ואמרת שלם ותחבוש
וזר יטל אתנא ואמרת לעולימיה דבר ואיזל לא תדחק עלי למרכב אלהין כד
אימר לך ותלך ואגלת ואתת לות עביא דנט לטור כרמלא והוה כד חזא
נבוא דנט יתה מקביל ואמר לגיחזי עולימיה הא שונמיתה דיכוי עגה

כען דהוּב כען לְקַדְמוֹתֶיהָ וְאִמַר לָהּ הַשְׁלֵם לְךָ הַשְׁלֵם לְבַעֲלִיךָ הַשְׁלֵם
לְרִבּוֹא וְאָמְרָה שְׁלֹם וְהִפָּהּ וְאֶתְלֹוֹת נָבִיא דִּיטְ לְפִוּרָא וְאֶתְקִיפִתְּ
בְּרַגְלוֹהִי וְקָרִיב גִּיחְזִי לְמַדְחָהּ וְאָמַר כְּבִיא דִּיטְ שְׂבֹוק לָהּ אֲדִי נַפְשָׁהּ
כּוֹרִירָא לָהּ וּמִן קִיטְ אֶתְכַסֵּא מִנִּי וְלֹא אֶתְחַוֵּא לִי וְתִאמַר וְאָמְרָה
הַשְׂאִילִית בְּרָא מִן רְבוּנִי הֲלֹא אָמְרִית לֹא תַעֲסֵק יָרֵי וְיִאמַר וְאָמַר
לְגִיחְזִי זְדִי הַיּוֹצֵל וְסָב חוֹסְרֵי בִידְךָ וְאִטְלֵ אֲדִי תִשְׁכַּח גְּבַר לֹא תִשְׁאַל
בְּשִׁלְמִיָּהּ וְאֲדִי יִשְׁאַל בְּשִׁלְמֵךְ לִבְרָא לֹא תִתִּיבֻנְתָּהּ וְתִשְׁוִי חוֹסְרֵי עַל
אֲפִי רְבוּא וְתִאמַר וְאָמְרָה אִימִיָּה דְעוֹלָיְמָא קִיִּים הוּא טִי וְחִי נַפְשֵׁךְ
וְאִם אֲשַׁבְּקֵךְ וְקִיִּים דְאִטְלֵ בְּתַרְהוּן וְיִחְזִי וְגִיחְזִי עַבְדֵּי קְלָמִיָּהוּן וְאֲשַׁכַּח
אֲרִיָּא מִיָּתָא בְּאֻרְחָא וְיִשְׁוִי חוֹסְרָא עֲלֵיךְ בְּדִיל לְנַפְשֵׁי בְּנֵי וְאֲחִיָּיָהּ
וּמִשׁוּם דְעַבְדֵּי עַל מִילֵי רַבִּיָּה וְלֹא עַבְדֵּי כַד פְּקַדִּיָּה אֲגַל וְיִשְׁוִי חוֹסְרָא עַל
אֲפִי רְבוּא וְלִית קַל וְלִית דְּמוֹצִית וְתַב לְקַדְמוֹתֶיהָ וְחִוִּי לִיָּה לְמַעֲמָהּ
לֹא אֶתְעַר רְבוּא וְיִבָּהּ וְאֶתָּא אִישׁ עַל לְבַתָּא וְהֵא רְבוּא פְּרִמִּית עַל עַרְסִיָּה
וְיִבָּהּ וְאֶתָּא וְקָף דְשֵׁא בְּאִמֵי תְרֻוּהוּן וְעַלִּי קִיטְ וְיַעֲלֵ וְסָלִיק וְיִשְׁכַּב עַל
רְבוּא וְיִשְׁוִי פּוֹמִיָּה עַל פּוֹמִיָּה וְעוֹנִיָּה עַל עוֹנִיָּה וְיִדּוּהִי עַל יִדּוּהִי
וְאֱלֹהִית עֲלוּהִי וְחַם בְּסָרָא דְרְבוּא וְיִשֵּׁב וְתַב וְהִלִּיךְ כְּבוֹתָא זְמַנָּה חֲדָא
לְפָא וְזַמְנָא חֲדָא לְכַּא וְסָלִיק וְאֱלֹהִית עֲלוּהִי וְאֶתְמַקֵּךְ רְבוּא שְׂר שְׂבַע
זְמַנִּין וְסָתַח לְבִיא יָה עוֹמֵהִי וְיִתְגַּה וְקָרָא לְגִיחְזִי וְאָמַר לְשׁוֹכְמִיתָא הֲדָא
וְקָרָא לָהּ וְאֶתָּה לְקַדְמוֹהִי וְאָמַר סְבִי בְּרִיק וְתַבָּהּ וְאֶתָּה וְנַפְלַת קְלָם
רַגְלוֹהִי וְסָמְדָת עַל אֲרַעָא וְנִסְיַבְתָּ יָת כְּרָה וְנַפְקַת עֲלִי

חיי שרה תחלת מלכים

וְהָא מַלְכֵךְ וּמִלְכָא דְרִיָּה סִיב עַאֲלֵ בְיוֹמִין וּמַכְסֵן לִיָּה בְּלִבוֹשֵׁין וְלֹא שַׁחַן
לָהּ וְיִאמַר וְאָמְרוּ לִיָּה עַבְדוּהִי יִבְשֵׁן לְרְבוּנֵי מַלְכָא עוֹלָיְמָא

בתולה

בתולה ותשמיש קדם מלכא ותהי קריבא ותשכוב לותדווי שחן לרבנני
מלכא ויבסקו ובעו עולמא שפירא בכל תחום ארעא דישראל ואשכחן ית
אבושג דמן שומס ואיתיהא יתה למלכא והנערה ועלומתא שפירא -
עד לחרא והות למלכא קריבא ומשמשא ליה ומלכא לא ידעה
ואדיניה ואדיניה בר חגית מתררב למימר אנא אמלוך ועבד ליה דתיבין
ופרשין וחמשין גוברא דרפין קדמוהי ולא ולא הכלמיה אבוהי מוסה
למימר מדין כדין את עבד ואף הוא שפיר בדיוה לחרא ויתיה
ילידת בתר אבשלום ויהיו והוון פתגמוהי בעינא עם יואכ כר יצחיה
ועב אביתר כהנא וסעדין בתר אדטה וצדוק ויבדוק כהנא ונמיה כר
יהודע ונתן נביא ששמעי ורע וקובריא דלדויד לא הוון בעינא אדניה
וינח ונכס אדניה שאן ותורין ופטימין עם אבן סכותא דנכסר עין
קצרא וזמין ית כל אחוהי כני מלכא ולכל קיברו שבט יהודה עברי
מלכא ואה וית נתן נביא ונמיה וית קובריא וית שלמה אחוהי לא
זמין ויהמר ואמר נתן לבת שבע אימיה דשלמה למימר הלא
שמשא אחי מלך אדוניה בר חגית ורבננא דויד לא ידע ועתה
וכען איתא אמלכינד כען מלכא ושטבו ית נפשיך וית נפש בליך
שלמה לפי אישילי ותעלין לות מלכא דויד ותימרין ליה הלא את רבוט
מלכא היימתא לאמתך למימר אחי שלמה בריך ימלוך בתרו והת
יתיב על כורמי מלכותי ומדין מלך אדוניה הנה הא על דאג ממלא
תמן קדם מלכא ואנא איעול בתרך ואקיים ית פתגמכי והבא ועלה
בת שבע לקדם מלכא לאהדרון בית משכנא ומלכא קיב לחרא וחבש
דמן שומס משמשא קדם מלכא ותקד וכרעת בת שבע ומגידת
למלכא ואמר מלכא מא ליק ותהמר ואמרת ליה רבנני את היימתא

במימרא

כמי כורא דנט אלהיך לאמתך ארזי שלמה כרדך ימלוך בתרי והוא יתיב
 על כורסי מלכותי ^{זעתי} וכען הא אדוניה מלך וכען רבנו מלכא לא דעתא
 ויזבח ונכס תורין ועאן לקמי זמין לכל בני מלכא ולאביתר כהנא ולואכ רב
 קילא ולשלמה עבדך לא זמין ^{יאהה} ואת רבנו מלכא עיני כל ישראל
 סבירן עלך לחואה להון מן יתוב על כורסי מלכותא דרבנו מלכא כחמיה
 והיה יתוי כל ישכוב רבנו מלכא עם אבהתיה ואיהו אנא וכרי שלמה
 מתלכין ^{והנה} והא עד ההוא כמללא עם מלכא ונתן נביוא עלי ויידן
 וחויאו למלכא למימר הא נתן נביוא ושאל קדם מלכא וסקיד למלכא על
 אפיה על ארעא ^{ויאמר} ואמר נתן רבנו מלכא את אמרה אדוניה ימלוך
 בתרי והוא יתיב על כורסי מלכותי כי ארי נחת יומא דין וכניס תורין
 ופטימין ועאן לקמי זמין לכל בני מלכא ולרבני חילא ולאביבך כהנא
 והאינון אכלין ושותין קדמוהי ואמרו יצלה מלכא אדוניה ^{ולי} ולי
 דאנא עבדך ולי צדוק כהנא ולבניה בר יהוידע ולשלמה עבדך לא
 זמין ^{אם} אם רבנו מלכא הוה פתגמא דדין ולא הודעתא ית עבדך מן
 יתיב על כורסי מלכותא דרבנו מלכא בתרוהי ^{ישע} ואתיב מלכא דויד
 ואמר קרו לי לבת שבע ואתת לקדם מלכא וקמת קדם מלכא ^{ושבע}
 וקיים מלכא ואמר קיים הוא נט דפרק ית נפשי מכל עקא ^{וכי} ארי
 כמא דקיומיה ליד כמימרא דנט להא דישראל למימר ארי שלמה כרדך
 ימלוך בתרי והוא יתיב על כורסי מלכותי תחותי ארי כן אעביד יומא
 דדין ותקד וכדעת בת שבע על אפהא על ארעא וסקידה למלכא ואמרת
 יתקיים רבנו מלכא דויד לעלם וגם ואף יתיב שלמה על כורסי מלכותא

עדי
 הולדות יצחק מלאכי א

משא מכול פתגמא דנט על ישראל ביד מלאכי אהבה רחומות יתכן
 אמר נט ואם תימדון כמא רחומתנא הוה אחא עשו לישכב אמר

וְהִיטִיתָ יְיָ יִעֲקֹב וְהָאֵלֹהִים נִיתַת עֲשׂוֹ רַחֲמֶיךָ וְשׁוֹיִתִּי יְיָ טוֹרוֹהִי לְעַדֹּן וְיִתְּ
אֶחְסֶנְתִּיהָ לְעִזּוֹת מִדְּבַר־כִּי אֲרִי יִימְרוּן אֲדוֹמֵאֵי אֶת־מִסְכְּנָאָּ בְּעַן עֲתוֹלָא
וְכִתּוּב וּכְבֹּשׁ חֲרֻבְתָּא כִּדְבַן אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת אֲנִי יִבְנוּן וְאֵנָּה אֲפַקֵּי וְיִקְרוּן
לְהוֹן תְּחוּמָא דְעַמִּיָּה רִשׁוּעָא וְעַמִּיָּה דְאִיתִי יְיָ עֲלֵיהוֹן לֹטֵן עַד עֲלֵמָא וְעֵינֵיהֶם
וְעֵינֵיהֶם יִהְיוּן וְאֶתְרוּן תִּימְרוּן יִסְגִי וְקִרָא דֵּלִי דְאֶפְתֵּי יְיָ תְחוּם יִשְׂרָאֵל כִּן
הֵא עַל בְּרָא אֲמִיר לִי וְקִרָא יְיָ אֲבָא וְעַבְדָּא לְמִדְּחָל מִן קִדְם רַבּוּטָה וְאֵם כַּאֲבָאָם
אֵן אֲתוּן מִיִּיקְרִין קִדְמִי וְאֵם כִּדְבַן אֲנָא אֶלְדָּתוֹן דְחֵלִין מִן קִדְמִי אֲמַר יְיָ
עֲבָאוֹת לְכּוֹן כְּהֵינָא דְמַבְסָרִין עַל שְׁמִי וְהֵם תִּימְרוּן כִּמָּא בְּקִרְנָא עַל שְׁמִי -
מִיִּישִׁים מְקַרְבִּין אֲתוּן עַל מִדְּבַחִי קְרוּבִן מִרְחָק וְאֵם תִּימְרוּן כִּמָּא מִרְחָק כִּלְאֲתוּן
אֲמַרִין פְּתוּרָא דֵּלִי בְּסִיד הוּא וְכִי וְהֵאֲתוּן מְקַרְבִּין דְעוּרִי לְדַבְחָא הוּא בִּישׁ וְדֵאֲתוּן
מְקַרְבִּין דְחֵגִיד וְדִמְרִישׁ הוּא בִּישׁ כְּכַוְנָהִי כְּעַן לְשִׁלוּטְנִךְ דְעוּרִי הִיִּתְרִישׁ כִּךְ אֵן
הִיִּסֵב אֲפִךְ אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת וְכֵתִיב וּכְשֵׁן יִצְלוּ כְּשֵׁן קִדְם לְהָא וְיִקְבֹּל יִצְלוֹתְנָא -
מִיִּדְכּוֹן הוּא דֵּא הִיִּתְנַסְבּוֹן לְכּוֹן אֲפִין אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת מִי מִן אֵף הַכֵּא כִּכּוֹן
וְיִגִּיף דְשִׁי בֵּיה מְקַדְשִׁי וְלֹא תִקְרַבְנוּ עַל מִדְּבַחִי קְרוּבִן מִרְחָק לֹא רִעוּא קִדְמִי
כִּכּוֹן אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת וְקְרוּבִן לְרִעוּא לֹא אֲקִבִּיל מִיִּדְכּוֹן כִּי אֲרִי מִמְלַנְחָא שְׁמֵא
וְעַד מִיִּעֲלוּיָה רַב שְׁמִי בִּישׁ עַמְמִיָּא וּכְכֹל עִידָא דְאֲתוּן עַבְדִּין רִעוּתִי אֲנָא -
מְקַבִּיל יִצְלוֹתְכּוֹן כְּקְרוּבִן דְכִי קִדְמִי אֲרִי רַב שְׁמִי בִּישׁ עַמְמִיָּא אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת
וְהֵתֵם וְאֲתוּן מִחֵלְלִין יִתִּיהָ כִּלְאֲתוּן אֲמַרִין פְּתוּרָא דֵּלִי בְּסִיד הוּא וְכִי מִתְהוֹלָא
מִנִּיהָ וְאֲמַרְתֶּם וְאֵם תִּימְרוּן הוּא דְאִיהֵינָא מְלִיאוּתְנָא וְשִׁנְקִתוּן יִתִּיהָ אֲמַר
יְיָ עֲבָאוֹת וּמִיִּתְן אֲתוּן דְאֵנִיק וְדִחְגִיד וְדִמְרִישׁ וּמִיִּתְן אֲתוּן לִיָּה כְּקְרוּבְנָא הוּא קְבִיל
יִתִּיהָ בְּרִעוּא מִיִּדְכּוֹן אֲמַר יְיָ וְהֵתֵם וְלִיָּה דִיִּעְבִּיד בְּכֹל וְאִיתְּ בְּעוּדְדִיהָ דְכִר
וְהוּא חֵיב לְכִלְדִי וְדִבְחָא דְמִחְבֵּל תֵּלִי אֲרִי מוֹלְךְ רַב אֲנָא אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת וְשְׁמִי
חֲסִין בְּעַמְמִיָּא וְכֵתִיב וּכְשֵׁן לְכּוֹן תִּתְקִידְתָּא הוּא כְּהֵינָא אֵם לֹא תִקְבִלוּן
וְאֵם לֹא תִשׁוּן עַל לִבִּי לְעִזּוֹתִי וְקִרָא לְשְׁמִי אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת וְאֲשִׁלַּח בְּכּוֹן יְיָ

מִיִּהֲרָא

מאירתא ואלוט ית כרכתכון ואף אלוטנה ארי ליתוכון משוון דחלתי -
על לבי הנני האנה נזיף לכות בעללת אנשא ואגלי כרתת חוביכון על
אמיכון ואכטיל רבות חמיכון ויתמנע חולקכון מניה וידעתם ותדעון ארי
שלחית לותכון ית תקידתא הדא למהוי קיימי עם לוי אמר לי צבאות -
כדיתי קיימי הוה עמיה חיי ושלמא יהביג ליה אולפן אוריתו שלם ידחור
מן קדמי ומוקדם שמי דחיל הוא תורת אוריתא דתושטא הוה כממיה
ושקלא לא אשתבח כסמוותיה בשלמא ובתריצותא הליך קדמי וסגיאן חתוב
מחובא כי ארי ספתי כהין יטרון מדע ואודאה יבעון ממומיה ארי משמש
קלי צבאות הוא ומהם ראתון ספיתגון מן אדהא אתקליתון סגיאן באוריתא
חבלתון קיימא דעם לוי אמר לי צבאות נגם ואף אנא יהבית יתכון בסרון
וחלשיץ לכל עמא כמא דליתכון נטרין ית אורחן דתקנן קדמי ונסכן אפי
באוריתא הלא הוא אבא חד לכולנא הלא לה חד ברא יתנא מדין נשקר
גבר באחורוי לאמסא קיימא דעם אבהתנא כידה שקרן דבית יהודה -
ותיעבתא אתעבידה בנישראל ובורשלם ארי אפיסן דבית יהודה נמשיהון
דהות קדישא קלי ואתדשאו למסב להון נשיץ מן כנת עממיא ינת
ישויצי לי לגבר דיעבדינה ברונר בר מרני יעקב ואם כהין הוא מקריב
קורבן בית מקדשא דלי צבאות וזאת ודא תנוות דאתון עבדין חפול
דמעטא ות מדכחא דלי דבכ ומתאנחי ומדנקין מדלית עוד אתפכאה
לקורבנא ולהכלא יתיה ברעוא מידכון ואמנתם ואם תומרון על מה
על דלי אסקיד כינל ובין אתת ינקתך דאה שקרת בה והיא שותפותך
ואהה קיימך וליא הלא חד הוה אברהם יחידאי דמנה אתברי שלמא ומא
חד בעי צהין דיתקיים ליה ולד מן קלי ותסתמרון כמשותכון וכאתת
ינקתך לא תשקר כי ארי אם סנית לה סקרה אמר לי צהא דישראל ולא
תכמו חטאה בלבושך אמר לי צבאות ותסתמרון כדוחכון ולא תשקרן
הוגעתם אהליתון קלי כסתגמיכון ואם תימחן כמא אהלינא קדמוהי כלאגון

אמרין

אמרין כל עבד ביש תקין קלל ובהון לעוה קדמוהי או איכא דעבד
 להא דינא הנני האנא שלא מלאכי ויפני אורחא קדמי וכתקוף מעל
 להיכליה רבוכא דאתון בען ומלאך קיימא דאתון עב/ב/יה הא אתי אמר
 נני יצאה וימי ומן מסוכד ית יום מותיה ומן יקום באהמלוותיה ארי
 רוגזיה כאישיא ממסוי וכבוריתא דמחורין ביה וישכ ויהגלי ליצדפא -
 ולדכאה כגדל דמיצרוף ומדכי כספא וידכי ית בני לוי ויזקק ויתון כדקבא
 וככספא ויהון קלל מקרבין קורפן בזכו וערבה ויהקבל קלל קורפן אנש
 יהודה ויתבי ירושום כיומו עלמא וכשני דמלקדמינן עדי

ויצא יעקב הישע קו יא

ועמי ועמי פליגי למתב לאוריתו במדועא קשיא יתער עון כחדא לא
 יהבון כהומה זקופה זיר איכדין אמסרעך אמרים אשיינינד ישראל
 איכדין אבדרינד כאלמה אשוונך כעצויים מתערע מימרי קיימי לקבר
 כחדא מתגוללא רחמת אבהתכון לא לא אעבד תקוף רוגזי לא יתוב מימרי
 לחבלא בית ישראל ארי אלהא אנא ומימרי לעלמא קיימי וליית עבדי כבע
 כמרא דדיירין על ארעא כין מזית דכניכין שכעתי קדישא ולא אחליף בקרא
 אחרי עוד ית ירושום אחרי כתר פלוטא דנין יהבון מימריה כארוא
 דמכלי ארי הוא יכלי ויתכנשון גלוותא מועדבא יחדו כעופא דאתי
 כגלאי כן ייתון דגלו לארעא דמימריים וכיונה דתיבא לגו שוככאא כן
 יהובון דאיטולסלו לארעא דאתור ואתיבנן בשלם לבהיהן ומימרי יהי
 כמעדוהון אמר לט סכמוי אקפוני כפלדין בית אפרים וכנכלין כד
 ישראל מדצית יהודה הוי מיתקפין בפולחני עד גלא עמא דאלהא
 מארעהין ואינון דהון פלחין קדמי בבית מקדשא ומתקדן עמא קדישא ככין
 הוי קיימין אפרים בית ישראל ומן לרוח זרע ועלמא דמיר כל יומא כדכי
 ובא מסגן יקיים עם אתוראה אקיסו וקרובכא למימריים מכלין וריב

ודינא ק"ט עם דבית יהודה ולאמשרא על יערב כאודחתיה כעובדוהי
 תקנייא יתיב להון: ככסין נביא אימר להון הא יערב אכוכון עד לא אתליד
 אמיר דיסקי מן אחוהי וכתוקפיה אתרנע עם מלאכא: וישר ואתרנע
 עם מלאכא ויכול ככא ובעא מניה בית אל אתגלי עווהי ותמן ימלל עממא
 ויהיה הוא לא עבאות דאתגליא על אבהתנא אכזהם יעחק ויעקב וכמא
 דאמיר על ידי משה לא דכורנה לכל דר ודר: יתנה ואת כפולחנא דאלהך
 תתקף חקרא ודינא טר וסבר למרוקנא דאלהך תדירא: כעש
 לא תהון כתקין דיודהון כזנון דנכל למינס דחמין: ויאמר ואמרו דבית
 אמרים בדם עתנא אשכחנא אונים לנא נביא אימר להון הא כל עותריכון
 לא יתקיים לכון כיום תשלמות חובין: ואנכי ואנא לא צהיך דאפיקתל -
 מאדעא דמירום עוד אודבינד כמשכנן כיומי קדם: ודנדתי ומלולת עם
 נביא ואנא נבואן חקיתוי וכיל עבדי נביא שלחית: אם אם בגלעד הון
 אנוסין בדם כבית גלגלא תודין לסעון דבחן אם איגרוהון אקניאו כידין
 על תחומי חקלין: ויברח נביא אימר להון הא יערב אכוכון אזל לחקרי
 אדם ומלח ישראל כחיתא וכחיתא ככר ענא: ונביא ואם כד כחיתא אבהתמן
 למינדים נביא שלח לא ואסיק ית ישראל ממינדים: ועל ידי נביא אהתנער
 עדי

דישלה יערב עובדיה

חזון נבואת עובדיה כדנן אמר לא להים לאדום כקורא שמענא מן
 ק"ט ואגד בעממיה שלים קומן ונתשתל עולה לקרבא: הנה
 הא חלש יהבהך בעממיה כקור את לחלא: זון רשע ליצר אטעך דארב
 חמי לנשדא דשרי כשיט כופא כרומא מותביה אמר כליביה מן יחתינע
 לאדעא: אם אם תרים כנשדא ואם ביט כוכביא תשני כדודך מתמן
 כמיסרו אחתינך אמר לא: אם אם קנפין אתן עולך אם כוזבי ליליא: אכדין
 הוינא דמוך עד דאנבן ממתהון: אם חטופין כקטופין אתו עולך הלא משאדין

משארין לך שולחן: אך איבדין את כלש עשו אתגליו מטמורהו: עד
 מן תחומא אגליד כל אנש קיימך הטעיון יכילן לך אנש שלמך אמר
 פתורד שמיאו תקלא תחופך מדליה כד סוכלתנן הלוא הלא בעדנא הוא
 אמר יט' ואופך חכמיין מאחס' וכל גבר דביה סכולתנתא מוככא דעשו
 וחתו ויתברון גיבדך דרומא בדיל דיישתי' צי גופלא דבית יורכא ממכא
 דעשו מקטול מחמק מחסוף אחוך יעקב תחמינך בהתא ותשתי' ויולעם
 ביום מקמך מקביל' ביומא דכזו עממיא נכסוהי ונכדאין עד
 בקרוהי ועל ירושלם למו עדכין' אף את כחד מנהון יאל ודחזיתא ביומא
 דאחוך ביום תבמהי ודחזיתא לכני יהודה ביום תכרהון ודאסגיתא למללא
 לברכנ בעידן עקא: אל העלהא בתרשי עמו ביום תכרהון דחזיתא אף את
 במשתיה ביום תכרהי ודאושיתא ידך בנכסוהי ביום תכרהי ואל
 ודקמתא על פרקא לשי' צאה ית מעדקיהו ודמקרתא משי' צמהו בעידן
 עקא: כי ארי קריב יוצא העתיד למותי מוקלט' על כל עממיא במאדענדא
 בן יתעבד לך גמולך יתתב כדישק: כי ארי כמא דחדיתון על מחת טורא
 דקודשי' כן ישוון כל עממיא כס פורענותהון תלירא וישתון ויסתלעמון
 ויהון כל לא הון ינדר ובקורא ד' ציון תהי שינצא ויהון קדישין ויחסנון
 דבית יעקב נכסי עממיא דהוי מחסנין להון: והיה ויהון דבית יעקב הקימן
 כאישתא ובית יוסף חסיטן כשולהוביתא ובית עשו חלשין כקשא ושלפון
 כהון ויקטלוטנון ולא יהי שינצא לבית עשו יארי במימרא דלט' גזיר כן
 ורשו ויחסנון יתבי דרמא ית ככא דעשו ויתבי שפלתא ית ארט מלשתאי
 ויחסנון ית קרוי אפרים וית קרוי שמרון ודבית בנימין יחסנון ית יצבי ארט
 גלעד וזלוח וגלות עמא הדין דבני ישראל דנארע כנענא עד
 צדפת וגלות ירושלם הנכסממיא יחסנון ית קרוי ארט דרומא: ועשו ויסקון
 משינצין בקורא ד' ציון למדן ית ככא דעשו ותתגלי מלכותא דלט' עד
 יתבי ארט: עדי

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב עַמּוּסָא קַי ב'

כֹּה כִּדְבַר אֲמַר יְיָ עַל תְּלֵתָא חוּבֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבַּעָא לֹא אֲשַׁנּוּק
 לְהוֹן עַל דְּזַבְיָנוּ בְּכַסְפָּא זְכַאֲרִין וְהַשִּׁיבֹא בְּדִיל דִּיחֲסַנּוּן הַשּׁוֹמְרִים
 דְּשִׁיבִין בְּעַמְרָא דְאַרְעָא רִישׁ מִסְכְּוֵינָא וְלִין חֲשִׁיבֹא מִסְכְּוֵי וְגַבְרֵי וְאַנְהוּ
 אֲזִלִין לְזוּת עוֹלִימְתָא בְּדִיל לְאַחֲלָא יְתֵי שְׁמָא דְקוּדְשֵׁי יְיָ וְעַל שְׁוִין דְּמַסְכְּוֵי
 מִסְכְּוֵי בְּסַמְךָ כֹּל אִיגִירְהוֹן וְחַמְדָּא אֹנְקָא תְּשֻׁבָן בֵּית פְּעוֹתְהוֹן וְאַנְכִי
 וְאַנְכִי שִׁיבִי יְתֵי אֲמוּדָא מִן קְדָמֵיהוֹן דְּכָרִים אַרְזֵין רֹמְיָא וְחַסְיָן הוּא
 כְּבִלּוּסִין וְשִׁיבִי אִיבִי מִלְּעִילָא וְשִׁיבִי מִלְּרַע וְאַנְכִי וְאַנְכִי אֲסִיקִית
 יְתֵיכּוֹן מִלְּעִילָא דְּמִימְרִים וְדְּכָרִית יְתֵיכּוֹן כְּמִלְּדָא אַרְבַּעִין שְׁכִין לְמִירָה יְתֵי
 אַרְעָא אֲמוּדָא וְאַנְכִי וְאַנְכִי מִבְּנִיכּוֹן לְפָנֵינִי וְנִמְעוּלִימוּכִין לְמִלְּפִין הַאֲרָף
 לִית דָּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַר יְיָ וְתִשְׁקֹן וְאַטְעִיתוֹן יְתֵי מִלְּפִיכּוֹן בְּחַמְרָא וְעַל
 נְבִינָא פְּקֻדָּתוֹן לְמִימְרֵי לֹא תִתְנַבּוּן נְבוּאָה הֵנֵּה הֲאֵנָּה מִיתֵי עֲלִיכּוֹן עֲקָא
 וְנִמְעִיד לְכּוֹן כְּאַתְרִיכּוֹן כְּמָא דְּפִיּוּקָא עֲגֻלָּתָא דְּטַעֲנָא לָהּ עַמִּירָא וְאַנְכִי
 וְיִוְצֵד בֵּית עִירְתֵי מִהֲקִילִיל וְדִתְקִיף לֹא יִחְסִין חוּלִינָה וְגִיבְרָ לֹא יִשְׁכַּב נַפְשֵׁיהּ
 וְנִמְעִיד וְאַחֲדִיל קִשְׁתָּא לֹא יִקּוּם וְדִקְלִיל כְּרִגְלוֹהִי לֹא יִשְׁתַּטֵּב וְרִכִּיבִיכּוֹסִינָא
 לֹא וְשִׁיבִי נַפְשֵׁיהּ וְאַמִּיץ וְדִתְקִיף לְבֵינָה כְּגִיבְרִיא עֲרֻטְלָאָה דְּלֹא זִין
 יַעֲרוּקִי בְּעַדְנָא הֵוּא אֲמַר יְיָ שְׁמַעֵן קְבוּלוֹן יְתֵי פְּתֻגְמָא דְּלִין דְּגִבְרָ יְיָ
 עֲלִיכּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כֹּל זְרַעִינָא דְּאֲסִיקִית מִלְּעִילָא דְּמִימְרִים לְמִימְרֵי
 יְיָ לְחַוֵּל כְּכּוֹן אֲהַרְעִיתֵי מִכֹּל זְרַעִינָא אַרְעָא עַל כֹּן אֲסַעֲרֵי עֲלִיכּוֹן יְתֵי כֹל
 חוּבִיכּוֹן הִילִיכֵי הוּיִכּוֹן תְּרִין כַּחְדָּא אֱלֹהִין אִם אֲזַדְמַנּוּן הִישָׁאֵן הִינְקִים
 אֲזַרִינָא בְּחֹרְשָׁא וְצִידִל לִית לִיהּ הִירִים כֹּד אֲרִינּוֹן קְלִינָה מִמְרַבְּנֵי עִיתֵיהּ אֲרִינּוֹן
 אִם אֲחַד הַתְּפִיל הַתְּפִיל יִצִּיקָא פְּקוּלָא עַל אַרְעָא וְצִידִל לִית לִיהּ הִישוּד
 קוּלָא מִן אַרְעָא וְיִמְחֹד לֹא יִמְחֹד אִם יִתְקַע יִשׁוּפְרָא בְּקֻדְתָּא בְּלֹא
 זְמַנָּה וְעַמָּא דְּבֵה לֹא יִשְׁעוּן אִם תְּהִי בְּשֵׁתָא בְּקֻדְתָּא וְכִן קִט' א

את עבדך כי ארו לא כשרין פתגמין המתעבדן קלט אלהים להן גלי
רזיה לעבדוהי נביא ארו כהים מן לא ירחל לט אלהים מליד מן
לא יקביל נבואתא ויהי מקץ מלכים א סי יג

ויהי ואתער שלמה והא חלמא ואתא לירושלם וקם קדם ארץ קיימא
הט ואסיק עלוון וכסיק נכסת קדשין ועבד משתייא לכל
עבדוהי אז ככון אתאה תרתין נשין פונדהן למחן קדם מלכא וקמא
קדמוהו ותאמר ואמרת אתתא חדא כבשו רבוי אנט ואתתא הדא
יתבן בביתא חדא וילדיה עמה בביתא ויהי והוה ביומא תליתא
למילדי וילידת אף אתתא הדא ואנחנא כהדא לית נכודי עמנא בביתא
להן תרתין אנחנא בביתא וימת ומית כל אתתא הדא כליליא
דשכיבת עלוהי ותקם וקמת כגן ליליא ונסוכת ות כרי מלותי ואמתך
דמכא ואשכבתיה לותה ויה כרה מיתא אשכביתיה לותי ואקום
ואקום ביפרא לאונקא ית כרי והא מית ואסתכלית ביה ביפרא והא
לא הוה כרי דילדיה ותאמר ואמרת אתתא אחרונתא לא כן כרי חייא
וכדיק מותא ודא אמרא לא כן כדיק מותא וכרי חייא ודייק קדם
מלכא ויאמר ואמר מלכא דא אמרא כרי חייא וכדיק מותא ודא
אמרא לא כן כדיק מותא וכרי חייא ויאמר ואמר מלכא איתו לי
חרבא ואיתיאו חרבא לקדם מלכא ויאמר ואמר מלכא
פסוקו ית רביא חייא לתרין והבן ית פלגיה לחדא וית פלגיה לחדא
ותאמר ואמרת אתתא דברה חייא למלכא ארו אתגוללו רחמנא
על ברה ואמרת כבשו רבוי הבו לה ית רביא ומקטל
תקטלוניה ודא אמרא אף דילי אף דילך לא יהי פסוקו
ישן

ואתנב מלכא ואמר הבנ לה ית רביא חניא ומקטל לא תקטלומה
וישמעו כל ישראל ית דינא דדן מלכא ודחילו מן קדם
מלכא ארי חון ארי חכמתא מן קדם יי במעוהו למעמד דינא
ויהי והוה מלכא שלמה מלכא על ישראל עדי

הפטרת ויגש ויהקול

ויהי ויהוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר ואתה
ואת בר אדם סב לך לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה
ובני ישראל אחוהון וסב לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף דהוא
שבטא דאפרים וכל בית ישראל אחיהון
וקריב ותקון חד לוחא חד לך ללוחא ויהון לחד בידך וכאשר
אכד וימרון לך בני עמך למימר הלא תחני לנא מא אילין לך
אתנבי להון כדנן אמר יי להים האנא מקר יי
ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים ושבטי ישראל אחיהון
ואחבר יתהון עלוהי ית שבטא דיהודה ואעבדיכון לעמא
חד ויהון חד קדמי ויהון לוחיא דכתוב עליהון
בידך לעיניהון ודנר ואתנבי להון כדנן אמר יי להים
האנא מקריב נת בני ישראל מביני עממיה דאתגליאו לתמן
ואכטיש יתהון מסחור סחור ואעיל יתהון לארעהון ועשיתי
ואעביד יתהון לעמא חד בארעא פטור קולשא דישרחל ומלכא
חד יהי לכולהון למהוי מלכא ולס יהון עוד לתרון עממין ולא
יתמלגון עוד לתרתין מלכוון עוד ולא ילא יסתאבון עוד בטשוותהון

ובשקו ידהון

ו
כ
ד
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ובשקויהון ובכל מרדיהון ואפרוק יתהון מכל מותבטהון דחבון -
 כהון ואדכי יתהון ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה ועבדי ועבדי
 דויד מלכא עליהון וקרנב חד יהי לכלהון וכדליכו יהבון וקוימני יטרון
 ויעבדון יתהון וישנן ויתבון על ארעא דיהבית לעבדי לישקב דיתבן
 כה אבהתבון ויתבון עלה אבון וכניהון וכני כניהון עד שלמא ודויד
 עבדי מלכא להון לעלם וכדתי ואקזר להון קיים שלם קיים עלם
 יהי עמהון ואכדילימון ואסקי יתהון ואתי ית מקדשי כיניהון
 לעלם והיה ואשדי שכינתי כיניהון ואהוי להון לאלה ואימון
 יהון קדמי לעם וידעון עממיא ארו
 אנא נש מקדיש ית ישראל כמהוי מקדשי כיניהון לעלם עמי

הפטרה ויחי מלכים א' מ"ג

ויהרצו והריבון יומי דויד לממת וסקיד ית שלמה כרה
 למימר: אנכי אנא אזיל באורח כל ארעא ותיתקף ותהי
 לגבר דחיל חטאי: ושמת ותוטר ית מטרה מימרא דש
 אהיד למחז באורחן דתקנן קדמוהי למיט קיימוהי ופוקוליהי
 ודיניהי וסקדוניה כמא דכתוב באוריתא דמשה בדיל דתמצח
 ית כל דתעביד ולכל אהר דתתפני לתמן למען בדיל
 דיהויס נש יה פתגמוהי דמליל עלי למימר אם יטרון כנר ית
 אורחיהון למחז קדמי בקשוט ככל לבהון ובכל מעשיהון למימר לא
 יפסוק לך גבר מעל כונסי מלכותא דישראל: וגם ואף את ידעתי ית
 דעבד לי יואב בר ירמיה דעבד לתרין רבני חילותא דישראל
 לא כנר כנר ולעממא כל ית דהקטוליונן בערימותיה ודמי

דיתחשוב

ויה
ונ
כי
וב
ומ
ומ
ש
ל
ל
ב
ו
י
ול
כ
כ
כ
ע
מ
י
ל
ו
ע
כי
י

דיתחשיב דמהון עלוהי בדם תכירי קרבא ויתיצ להון כפמנת
שלמא ואשד דמהון באקמיקי דנחריציה ודש כטלודיתא דנומוהי
ועשית ותעביד כחכמתך ולא תחית סיבתוך
בשלמא לשאול ולבני ברזילי גלעדאר
תעביד טיבון ויהון באכלי פתורך ארי אינון סמיקו יורכי במעוקי
מן קדם אבשלום אחוך והנה והא עמדך שמעי בר
גירא בר שבט בעימין מעלמת והוא לייטני לייטן מדירן כיומא
דאזלית למחנים והוא נחת לקדמותו לירדנא והיימית ליה
במימרא היט למימר הלא אקטלינך בחרבא
זכען לא תנקיניה ארי קבר חכים את ותיהע ית דיתעביד ליה
ותיחית ית סיבתיה בקטלא לשאול
ושכיב דויז עם אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדניד והיימם
ויומיא דמולך דויז על ישראל אדבעין שנין כחברון מולך שבט
שנין ובירושלם מולך תלתין ותלת שנין ושלמה
ושלמה ותיב על פורסי מלכותא דדניד אבוהי ואתקבר
מלכותיה לחדא עדי ושרק

תם קפר

בלאשית

שמות

שמות יחזקאל סי' י'

ויהי והוה פתגם נבואה כן ק' י' עמי למימר: כן בר אדם אוכה-ית יתני
ירושלם וחוי להון ית תועבתהו: ואמרת ותימר כדן אמר י' להים ליתני
ירושלם תוהכותכ וילדותכון מארט כנענלה תמן אתגליתני על אברהם אנוכי
בין בתרייא וקודעיה דאתון נחתין למימרים וכדרע מרמם אנא פליק יתכון
ובזכות אבהתכון אנא מתריך מן קדמיכון וית אמוראי ומשיעיו ית חתאי
ומולדותיך ואף כד נחתו אבהתכון למימרים תיתבון בארט דלא דילהון משועבין
ומועבון הות כנשתא דישראל דמיוא לולדא רפישא על אמי כרא דלא אתפקק
שוריה ובמיוא לא אשתכוף לאתקדא ובמלח לא אתמלח ובאקרון לא אהאפרי
לא לא חסת עליכון עינא דפרעה למענד לכון טבא חדא לאנחא לכון משעבדיט
לרחמא עליכון וגזר עליכון גזירת גמדיא למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא יתכון
בעיד דהויתין במימרים ואעבור ועל דוכר קיום אבהתכון קדמי בשעבדיכון
ואמריט לכון כדמא דמהולתא אחום עליכון ואמריט לכון כדס פקחיא אפרוק
יתכון רצה רבות כיצמחי חקלא יהבתכון וסקיתון ותקפתון והוותין לזרעין
ולשבכין וכעובדי אבהתכון תקיבא עידן מרק כנישתכון מטא ארי אתון
משועבדין ומעבון: ואעבור ואתגליתני על משה באקנא ארי גלי קדמי ארי
מטא זמן פורקכון ואגיתני במימרי עליכון ואעמית חוביכון וקיימיר
במימרי למפרק יתכון כמא דקיימית לאבהתכון אמר י' להים למהוויכון
עם משמיש קדמי: והרעיל ופרקית יתכון משעבד מימראי ואעדיגי תקח
מרוותא מנכון ודברית יתכון בחילותא: ואלכשיך זאלבישית יתכון לבושי
יעורין מחמדת סנאיכון ויהבית מסן דיקר ברגליכון וקדישית מנכון כהגיא
למהוי משמישין קדמי במימרי דבוצ' וית כהנא רבא בלבושי צבענין:
ואעדך ותקניט יתכון כתיקון פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי אבניא יקני
על ידי משה ובקרושת שמי רבא קדישית יתכון: ואתן ויהבית ארון קיימין
ביניכון וענן יקרי מסל עלושין ומלאך שליח מן קדמי מדבר בלישכון: ותעדי
ויהבית משכני בניכון מתוקן כדהב וככסף ויריעת בוצ' וצבענין ויעורין

ית ארעא דמיצרים לחורב יעדו ואשתממו ממגדל סונה ועד תחום כוש:
 לא לא תעבר בה לגל אנשא ורגל בעירא לא תעבר בה ולא תתית אנש
 שני: ונתתי (ואתי) ית ארעא דמיצרים ליעדו בן מדינן ידוי ותרואה בן
 קרוי דהואה חרבן יהויין ליצון ארבעין שנין (ואגלי ית מיצראי לבי עממיה
 ואבד דינק במדינתא: כי אריכדן אמר יו' ליהם קוסוק ארבעין שנין אנש
 וית מיצראי מביני עממיה דאתכדלו לתמן: ושכתי ואתיב ית גלות מיצראי
 ואתיב יתהון לארע פתרוס על ארע תותבותהון) ויהון תמן מלכא חלשא:
 מן מן מלכותא תבי חלשא ולא תהרב עוד על עממיה (ואזערינו) כדיל
 דלא יפלחון בעממיה ולא ולא יהון עוד לבית ישראל לא תרחיבא עליהון
 לאדכרא חובין באתפמותהון בתריהון וידעון ארי אכא יו' אלהים: יהו (הוה
 בעסדין) ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא הוה פתגם כבואה מן חיל עמי
 למימר: כן בר אדם נכודר יצרה מלכא דככל אפלה ית מיצראי פולחן רב
 על ימור כל סער ריש נתר וכל כנה אתמרין ואגר לא הוה ליה ולמי שריותיה
 מיצר על פולחנא דאפלה עליה: לכך כפון כדנן אמר יו' ליהם האנא יהיב
 לנכודר יצאר מלכא דככל ית ארעא דמיצרים וישבי אתרין שתה ויעדי
 עדאה ויבול כנה ותי אגר למשריותיה: פעולתו אגמה דאפלה בה יהמת
 ליה ית ארעא דמיצרים דחנו קדמי אמר יו' ליהם: ביום בעדלא ההוא
 אקים פולחן לבית ישראל ולד אתין מפתח פומא כבואה בועיהון וידעון
 ארי אכא יו' עדי

בא אל פרעה ישעיה י

מושא מכל כס דלון לאשקאה וית מיצראי קא יו' מתגלי בעטן יקריה
 לאת פלשא מן מיצראי ויתכרון טעות מיצראי מן קדמוהי ולכא
 דמיצראי יתממי במעיהון: ומקמתי (ואגרי מיצראי במיצראי ויגיוחו) קרב
 קבר באחנהו וקבר בחכליה קרו בקרי מלכא במלכו: וכנה ותתמסי רוחא
 דמיצראי במעיהון וחכמהוהן אפלעם ויתבשו מן טעוון ומן חרשין ומן

בדף (מן) דכורן: וסכרתו ואממר ית מצראי ביד רבון קשי ומלך תריף
ישלום בהון אמר רבון עלמא לט' יצאות: ונשתן ויצדון מוא מימא ונהרוהון
יחרב וייבש: והאזניחן וייצדון נהרותא יבשון ויחרבון נהרוהון עמיקא
קטי וקומא לא יסקון: עדות יבש רובה דנהרא ויהי כפייתה וכל בית מזדע
נהרוהון יבש יחרוב ולא יצמחו: ואנן ויצדון ציודי נניא ויתאבלון כל
רהוי רמ' בנהרא חכתא ופרסי מיצדן על אפי מיה ישהון: ונשון ויבהתון
עלחי ביתנא דסקתין ומחן מניה מיעה: והיו ויהי אתר בית שהי מהאכנסין
אתר דגוי עבדין סמלא וכנשין מיה גבד לנפשיה: אך ברם אקתסן רברבי
סאעיס' חמימא דמלכהוי למרעה מילך דטען איכדין תימחן למרעה בני
חמימין אינכא ואת בר מלכין דמלקדמו: אים אן איכין חמימד ויחון כען לך
וידעון מוא מלך לט' יצאות על מיצדיו נחלו איטפשו רברבי סאעיס' טען
אנש ממיץ אטעיאן ית מיצראי רבני פלכאהא: יהוה לט' רמא ביניהון רוחדטען
ואטעיאן ית מיצראי בכל עובדיהון כמא דטעי רויא ומהשדש בחוציה:
ולא ולא והי למיצראי מלכא דימוק עליהון ריש ואגמון שלטון ואדרון:
ביום בעדנא ההוא יהון מיצראי חלשין כנשיא ויזעון ויתברון מן קדם
ארמות גבורתא דלט' יצאות דהוא מרים עליהון: והיתה ובהי ארעא דבית
יהודה למיערם לדחלא כל דיודכר ותה ליה יזוע מן קדם מלכא לט' יצאות
דהוא מליך עליהון: ביום בעדנא ההוא יהון חמיש קרוין בארעא דמיערים
ממלון ממול כנענאה ומתימן בשמא דלט' יצאות קרתא בית שמש
דעתידא למחוב יתאמר היא חדא מנהון: ביום בעדנא ההוא יהי מדבחא
מתוק קטי בגן ארעא דמיערים והמתא ביטור תקומיה קטי: והיה והי
לאת ולסהיד קטי יצאות בארעא דמיערים ארי יצרון קטי מן קדם דחקיהון
וישח להון פריק ודיין וישזבנן: וכדע ותתגלי גבורתא דלט' ואיכבא למיערים
וידעון מיצראי למדאל מן קטי בשדנא ההוא ויסלחון ככסת קודשין וברכבני

ועדן

ויב
לכל
כבי
מע
ולא
עכ
מר
יי
ד
ד
בו
עכ
על
ת
זכ
צרי
לקו
צכ
קטי
דיו
מת
בה

וימרון נדדו ק"ט וישלמון: ונגם וימחי י"ו יתמידאי מחא ויסינו ויהונן
לכלמא ד"ט ויקבל עלותהון וימי יתהון: ביום בעדנא ההוא תהי אורה
כבישא ממצרים לאתור ויניחון אתוראי במצראי ומצראי באתוראי וימחון
מצראי יתאתוראי: ביום בעדנא ההוא יהי ישראל תליתאי למצראי
ולאתוראי כרכא בגויה דארעא: אשר דכרכיה י"ו יצבאות למימד בדין
עמי דאפיקות ממצרים דעל דחבון אגליתאי יתהון לאתור וכדו דתבן
מתקלן עמי ואחסכתי ישראל: עדי
בשלה שופטים ס"ה

ויכנע ותבר י"ו ציומא ההוא ית יבין מלכא דכנען קדם בני
ישראל: ותלך ואזלת יד בני ישראל אזלא ותקפא על יבין מלכא
דכנען עד דשיצואו ית יבין מלכא דכנען: ותשר וישבחות
דצורה וזרק בר אבינועם על ניסא ופרהנא דאתעביד להון לישראל
בעדנא ההוא למימרו כפרוע כל מדדו בית ישראל באוריתא אתו שלטון
עממיא וטרדינון מקרויהון וכד תבן למעבד להון אוריתא אתגברו אינון
על בעלי דכבהון תרוכנון מעל תחום ארשא דישראלי בכון על פורענות
תבר סיקרא ומשרייתיה ועל ניסא ופורקנא דאתעביד לישראל דתבן חבימא
זמיתב צבתי כנישתא בדיש גלי ולא לפא ית עמא פתגמי אוריתא בכון
בליבו ואדו תנטי שמעו שמעו מזכיא איציתו שלטוניה דעם סיקרא
לקרבא איציתו שלטוניה דעם יבין מלכא דכנען לא בחילתכון ולא
בגבורתכון אתגברתון וסליקתון על בית ישראל אמרא דצורה כנבואה
תנטי אנא משבחא מודיא ומנדכא תנטי אלהא דיישראל: יהוה אורסק
דיהבת להון לישראל כל עבריין עלה שלטון כהון עממיא וכל תייבין לה
מתגדין אנון על בעלי דכבהון י"ו ביום אתגליתך למתנה מסעיר
בהופעות יקרך על תחומי אדום ארשא זעת אף שמיא מכון אף ענניא

נגדו מטרא הרם טוריא זעו מן קלט טורא דתבור טורא דחרמון טורא
דכרמלא מתרגשין די עם די ואמרין די לדי די אמר עלי תשרי שכינתיה
ולי חזיא ודי אמר עלי תשרי שכינתיה ולי חזיא א שרי שכינתיה על טורא
דמיני דהוא חלש וטעיר מכל טוריא די מיני אתראיק ואתרגיש סליק תנניה
כתננא דאתונא מן קדם דאתגלי עלוהי יי עהא דישראל: בימי סד חבן
בימי שמגר בד ענת בימי יעל פסקו עדי אורחן ודהוי מהלכין בשביליא
דתקנן תבן למהוי אזל צאורחן מגנבן: חדר חלוצא קמי סנחילא דהואה
יתבן בארעא דישראל יעליאה ואטלמלו דיכיהון עד דאשתלחית אנא דבונה
אשתלחית לאתנבאה בכו בית ישראל: יחדר כל אתרעיאן בית ישראל
למפלה לסעוונא חדתן דמקריב אתעבידא דלא אתעסקו בהון אבדתכון
אתו עליהון עממיא וטרדנין מקרויהון וכלן דתבן לאוריתא לא יכולו להון עד
דאתגברו דכל אתא עליהון סיקרא סנאה ומעיקא בארבעין אלפינ דישין
משדיין בחמשין אלפינ אחדיסייפינ בשיתין אלפינ אחדי רמחין בשבעין
אלפינ אחדי תריסינ בתמנן אלפינ מחציו גיריא כל מתשע מאה רתיפינ
דפרזא דהואה עמיה ורתמיהי כל אילין אלפינ וכל אילין משדויתא לא יכולו
למקם קדם ברק וקדם עקרא לפין גוצרא דעמיה: דבי אמרא דבורה
פנבואה אנא שליחא לשבחא לסמרי ישראל דכל הות שקתא ההיא לא
פסקו מלמדלש באוריתא וכלן יאי להון דוותבין בבתי כנישתא כריש גלי
ומלפינ ית עמא פתגמי אוריתא ומבוכין ומודל קלט: רוכבי דהון
מבטלין עסקיהון לכבי על אתנן דחשיקין במני ימולין ומהלכין בכל תחום
ארעא דישראל ומתחבלין למיתב על דינא יהון אזל באודחתהון ומשתע
על גבולן דאתעבידא להון בארעא דישראל: מקול מאתר דהוי אנסין להון
ונבין מא דבידהון בית מתוכת מוכסין ומכונת לסטין על גובין אתר בית
שקיא דמיא אתרא דהואה בנה ישראל נפקן לממלי מיא לא הואה יכלין
לאשמעא קל טכורת פרסת רגליהון מן קדם כמנת סנאה ומעיקא תמן

יי
ב
י
א
ה
מ
ב
ב
ז
ל
מ
ב
ל
א
ת
די
נ
י
ע
ע
ד
נ
מ
מ
א
ע
ל

וידון על זכותא דלוי על זכוותיה דיתבי בקרוי פיצחייא בארעא דישראל
 בכון נחתו מכלכי תוקפא למיתב בקרוי פיצחייא עמיה דלוי! עורי שבחי
 שבחי דבורה שבחי ואודא מילי תשבחא קום ברה (שבחי שבחי בר
 אבינועם: אז בכון נחית חד ממשרייתא דישראל ותבר תקוף לילי עממיה
 הא לא דילהון הות דא צהי לוי תבר קדם עמיה תקוף גיברי סגא הון
 מני מדציה אפרים קם יהושע בר נון קדמותא אגח קרבא בדבית עמלק
 בתרוהי קם מלכא שאול מדציה בנימין קטיל ית דבית עמלק ואגח קרבא
 בשאר עממיא מדציה מכיר נחתו כד מלושמיין בקרבא ומשיבט
 זבולת כתיבין בקולמוס דספר חד: ושרי ורברבי יששכר משתמעין
 למלי דבורה ושאר שבטא די ששכר משמשין קדם ברה ומשתלחין
 בקרוי מישלא לכל אתר דעריך לתמן באשה לחותיה אזלין בזעיייר
 לאובן קגיאין נכלי לבא למה למה תבתון ממשליית קרבא למיתב כין
 תחומייה כפרשת אורחין למשמע כקורא דא מן דא לברה אפון אמרין
 דילך אנחנא לסיסלא אתון אמרין דילך אנחנא למידע אידא משרייתא
 נצחא בקרבא למהני עמה הפדין כשר לכון למעבד דבית לאובן הוא
 ידעתון דקדמוהי גליין מחשבת ליבא: גלעד דבית גלעד בעבדא דירדנא
 שרן ודבית דן גזו עבדו ית ירדנא שניאו נכסיהון כסמיא דבית אשר
 על ספר יממיא שרו קרוי עממיא דנגרו תבן כנגון ויתבן כהון: זבולון
 דבית זבולון לקביל עממיא דגדיפו מסרו נבשהון לקטלא אינון ודבית
 נפתלי ישבחונו כן יתבי ארעא: באו אתו מלכיא אגחו קרבא בכון איתון
 מלכי כנען בתנעך הון שרן ומטן על מי מגרו ממון דכסף לא קביו: מן
 מן שמיא אתגח עמהון קרבא מאתר דנקיץ כוכביא מכבשי דבריהון תמן
 אתגח קרבא עם סיסלא: נחל נחלא דקישון תבריון נחלא דאת עבדו ציה
 טיפין וגובדן לישראל מלקדמין הוא נחלא קישון תמן דושישה נפשי
 קטילי גיבחהון בתקוף: אז בכון אשתלפא סופרי סוסותהון פנוכא דהוי

ממניל

מפניך קדם לתפי גיברוהי: אורו לוסו מורז: אמר כרה נביא דנט: לוסו
ותברו ית ית כהא ארי לא את) לסעודה עמיה הילי) לסעודן עמיה דנטכר
אגח קרבא בגיליא: תבורך תהכרך מברכת נשיא יעל: אתת חכר שלמאה
כחלא מברכת נשיא דמשמשין) צנתי מורשין) תתכרד: מים מיא שאיל
יתיה סיקלא רשיעא חלכא אשקיא את יתיה: למידע אם אית רשיעיה עלוהי
כפי לי גובריא קרעית לקדמוהי שמנ דגובני: ידה סובה דיטל אתת חכר
שלמאה: דקיימת מה דכתב בספרא דאורייתא דמשה: דלא יהי תקן
זין דגבר על אתא: ולא יתקן גבר בתקוני אתא: זיהן ידה לסיכתא
אשוכת וימיכה לארזפתא דמפתי) למתכר רשיעין) ואנוסין) מחתיה
לסיקרא תברת רישיה פיצעת מוחיה: אעברת סכתא ביצדעיה: בין
בין דגלהא כרע נפל שכיב: בין דגלהא כרע נפל באתר דכרע יתמן מכל
בזיא סיקרא בעד מן חרכא אקתכיות ומדיקא: אמיה דסיקרא מביני
א עיתא: אמרא מדין אחרא רתכוהי דברי למיתרי: מדין אתעכבו להכיא
דהוי מיתן לי איקדת ניכחנין: חכמות חכימת פרסותגיותהא ענני לה: אף
היא כחכמתה מתיבא למימר לה: הלא הלא מדמשכחן מפלגין בזבא
יהבין גבר וציתה לכל חל: חד: בא סגיא קדם סיקרא בינת יצודי צבעני
על יצודי נכסי עתיריא: ומנוחמודא קדם גיברוהי דבזו: כן כסיקרא
כן ייבדון כל סגאי עמד יל: ורחמוהי יצדיקיא יהון עתידין לאזהרא כזיהר
יקריה על חל תלת מאה ארבעין ותלתא: כמיפק שמשא בגבורתיה
(שדיכת ארעא דישראל מלמעבד קרבא ארבעין שנין: עזי

וישכע ישעיה סי' ו'

בשנת בשתא דאתנגע בה מלכא עזי: אמר נביא חזיתי ית יקרא
הי' שרי על כרוסי רם ומטקל בשמי מדומא ומטין יקריה

אתמלי

א
ל
מ
צ
י
מ
א
י
מ
פ
י
מ
ד
ו
י
י
מ
ל
ל

אממלי היכלא: שרפים שמשין ברומא קדמוהי שתא גפי שתא גפי
להל בתרין מכסי אפוהי הילא חזי ובתרין מכסי גויתיה דילא מתחזיונתי
משמיש: וקלא ומקבלין דין מדין ואמרין קדיש בשמי מדומא עלאה
בית שביעתיה קדיש על ארעא עובד גבורהיה קדיש לעוס ולעלמי עלמא
לן יצבאות מליא כל ארעא זין וקרניה: ויעונו זוענו אלועת סיפי היכלא מקל
מלולא ובית מקדשא אתמלי אמקתא: ואומר ואמריף מלי ארי חבית
ארי גבר חייב לאוכחא אנא ובגו עמא דמגעל בחובין אמא יתיב ארי יתקר
ישכינת מלך עלמא לן יצבאות חזאה עיני: ויעף ואשתני לותי חד מן
שמשיא וכפומיה ממלל דקמל מן קדם דשכינתיה על כורסי יקר
בשמי מדומא עיל מן מדבחה: ויעע וקל בפומי ואמר לי הא שותי
פתגמי נבואתי בפומך ויעדון חובך וחטאך יתכפרון: ואשמע ושמעית
יתקל מימלא דלט דאמר ית מן אשליח לאתנבאה ומן יתל לאלפא ואמרת
הא אנא שלח יתוי: ואמר ואמר איזיל ותימר לעמא הדין דשמעין
משמע ולא מסתכלין וחזן מחזא ולא ידעין: השמן סיפיש לבא
דעמא הדין ואודנוהי יקר ועינוהי טמטם דלמא יחזון בעיניהון
ובאודניהון ישמעון ובלביהון יסתכלון ויתובון וישתבק להון
ואומר ואמריף עד אימתי לט ואמר עד דיעדין קלויא מבלי יתיב
ובתיא מבלי אנשא וארעא תחורוב ותיעדי: ויחיק וירחק לן ית בני
אנשא ותסגי יעדיותא בגוה דארעא: ועוד וישתאלון בה חד מן עמא
ויתובון ויהון לצרבא כבולומא וכבלוטא דמבתר טרפיהון דמן ליבישין ועד
כען אצון רסיבין לקיימא מנחון זרעא מן גלוותא דישלאל יתכנשין ויתובון
לארעהון ארי זרעא דקדושא נעבתהון: כי אמר נביא לבית דויד ארי
רבי אתיליט לכא בר אתיהיב לכא וקביל אורייתא עלוהי למטרה ואתקרי

שמיה מן קדם מפליא עשה אלה קיברא קיים עלמא משיהא דשלמא
יסגי עלמא ביומוהו למרנה קגי רבנן לעבדי אורייתא ולפטרי שלמא לית
סוף על כורסי דיד ועל כולכותיה לאתקנה יתה ולמבנה בדיעא ובזכותא
מכען ועד עלמא במימרא דיש עבאות תהעבוד הא: עלי

משפטים ירכייה קי ל

הדבר פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם לט בטר דגזר מלכא צדקיה
קיים עם כל עמא דבירושלם למקרי חירו לשלח לשלחא גבר
ית עבדיה וגבר ית אמתיה בר ישראל וכת ישראל בני חורץ בדיל לא
יפלחון בהון גבר באחוי יהודאה: ושמעו ושמעו כל רבביא וכל עמא
דעלן בלימא לשלחא גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה בני חורץ בדיל
יפלחון בהון עוד וקבילן ושלחון וישכנו ותבנו בתר כן ואתיבן ית עבדיא
וית אמתא דפטרין חורץ וכבשיעון לעבדין ולאמה: ויהי והוה
פתגם נבואה מן קדם לט עם ירמיה למימר: כה כדנ/ אמר לט אלה דישראל
אנא גזלית קיים עם אבהתכון ביומא דאמיקית ותכון מארעא דמיצרי
מבית עבדותא למימר: מהץ מסוף שבע שניץ השלחון גבר ית אחוהי
בר ישראל דיטבן לך ויפלחמך שית שניץ ותפטרינה בר חורץ מעמד ולא
קבילו אבהתכון למימרי ולא ארכיטו ית אדוהון: ותשכנו ותבתון אתון
יומא דין ועבדתון ית דכשר קדמי למקרי חירו גבר לחבריה וגזרתון
קיים קדמי צביהא דאתקרי שמי עלוהי והשכנו ותבתון ואחילתון
ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה דפטרותון בני חורץ
לכפשהון וכבשתון יתהון למחוי לכון לעבדין ולאמה: לכן ככון כדנ
אמר לט אתון לא קבליתון למימרי למקרי חירו גבר לאחוי וגבר

לחבריה

ל
כ
ד
ל
כ
ב
ל
י
ה
מ
ו
ק
ע
ל
מ
י
ב
י
ב
י
י

לחבריה האנא מכלי לכן חירו אמר יי' מן חרבה ומן מותא ומן כ
כפנא ואתי יתפון לזייע לכל מלכות ארשא: ונתתי ואתי ית גובריא
דעברו על קיימי דלא קיימו ית פתגמי קיימא דגזרו קדמי עגלא דפסקו
לתרי ועברו בי' פלוקהוי: שרי רבבי יהודה ורבבי ירושלם רבביא
וכהניא וכל עמא דארשא דעברו בי' פלגי עגלא: ונתתי ואמסר יתהון כיד
בעלי דככהון ופיד דכט' למקטלהון ותי' נבילתהון משגרא למיכר
לעופא דשמיא ולבעירא דארשא: ואת וית יצדקיה מלך שבטא דבית
יהודה וית רבבטוהי אמסר כד בעלי דככהון ופיד דכט' למקטלהון ופיד
משריית מלכא דבבל דאסתלקא מנבון: הנני האנא מפקיד אמר יי'
ואתיבנון על קרתא דא רייחון קרבך עליה ויכעשונה ויורדנה כנולא וית
קרויא דבית יהודה אתי' ליעדו מבלי יתיב: הדכר פתגם נבואה דהור
עם ירמיה מן קיי' ביומי יהויקים בר ואשיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר: הלול איזיל לות בני בית רכב ותמליל ~~אתעילמן~~ לבית
מקדשא דיי' לחלא מן לשכתא ותשתי יתהון חמרא: ואקח ודברית ית
יאזניה בר ירמיה בר חביצניה וית כל אחוהי וית כל כנוהי וית כל בני
בית רכב: ואביא ואעולית יתהון לבית מקדשא דיי' ללשכת בני חסן בר
יגדליה נבוא דיי' דכספר לשכת רבביא דמישל ללשכת מעשויה
בר שלום אמרכליא: ואתן ויהבית קדם בני בית רכב כלידי' מל' חמרא
וכסין: ואמרית להון שתו חמרא: ויאמרו ואמרו לא נשתי חמרא: ארי
יוכדכ בר רכב אבונא פקיד עלנא למימר לא תשתו חמרא אהון וכניבון
עד עלמא: ובית וביתא לא תבנון וזרשא לא תזרעו וכרמא לא תעבון ולא
יהי לכוון ארי כעשכנין תיתבון כל יומיכוון בדיל דתתקיימון יומי' סגיאין
על אפי ארשא דאתו דירין עליה תמן: וכשמע וקבילנא למימר יהוכדכ
בר רכב אבונא לכל דפקדנא בדיל דלא למשתי חמרא כל יוסנא אנחנא
נשאנא כננא וכנתנא: ולבלתי ובדיל דלא למבני בתין למיתבנא וכרמי'

(חקלי')

הפטרה

והקלין גורש לא יהי לנא: וכשב ויתבטל כמשכנין וקבוצא ועבדנא
ככל דפקדנא יונדב אבוכא: ויהי והוה כדקליק נבוכדנצר מלכא דבבל על
ארעא (ואמרנא איתו וניעול לירושלם כן קדם משרית כמדאי ומן קדם
משרית ארם ויתכנא בירושלם: ויהי והוה נתגב נבואה מן קלם עם ירמיה
למימד: כה כדן ארם ל עמית אהא דישראל איניל ותיכור לאניש יהודה
וליתבי ירושלם כל מלכא מן קדם לקבלה לפגומי אמר לי: הוקם אתקיימן
מבואה נבואה ש פגומי בבל חלל למשהי חמרה ולא
עמיתו עד יום ארם וירושלם וירושלם וירושלם
עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
כל עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
ואתקיננו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
ארעא דירושלם עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
למימדי: כי ארם עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
דפקדנתון ונבא סדך ירם עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
עבאות אהא ירושלם עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
ירושלם יח כל כשתא עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
נבואה ולא קבולו ואתנבא עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
ירמיה כדן אמר לי עבאות אהא עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
יהונדב אבוכא ופגדוהו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
כבון כדן אמר לי עבאות אהא דישראל לא נבא עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו עמיתו
רכב משמיש קדמי כל יומיא: עד

תדומה מרכיב א ס ג

ויהוה ונא יהב חכמה לשלמה כמה דמולל ליה: והוה שלמא בין חירם
ובין שלמה: ונגדו קיים תחיהו: וישל ומי מלכא שלמה מסקי
מסקי מכל ישראל: והוון מסקי מסין יתלהין אלפיך גזרתי: וישיחם וישלמינו

לדבנן

לל
ואד
בב
עב
ויי
ויי
למ
דכי
על
אמ
מפי
כל
מח
מח
לדו
מג
ואו
תר
אר
כ
י
י

לרצון אשרא מלכין בירחא מישתנן ירחא הון כלננין פרוין ירחין אבר כביהם
ואדעיתם שונגא על כוקין מסיין ויהי והוה לישלמה שבשן ימין דנטליין
בסתמא ובמזן לפין דפקלן כטורא: לפד כרימרבטי אסקרטיוויא דמזמן על
עבדיתה דלשלמה תנתא לפין ותלה כהלי דמקלות סממא דעבדן בעבדוהא:
ויפן ופרקו מלכא ונעקרו אבנין רבכא כעין סמין ושכללא ביהא אמין פסקלן:
ויפסקלן עמלו ארמאלי שלמה וארדיכלי חיקום נארגובליא ואתקינו אעיא ואבנא
למבני ביתא ויהי תהב בארבע מאה ותמין שנין למפק בני ישראל מארעא
דמיניס בשתא דישתא בירחא זין ויהי סמ דמא תנינא לממלך שלמה
על ישראל וכןא בירא קיין והבית
אמין אורכיה ועסקין פותייה ומהר
שכלא דביתא עסקין אמין אורכיה על
אפי ביתא ויעל ועבד לביתא כע
כלונסא בית אבהת רישי עיני
סחור בקוף ית כותלי כע פני
מחציתו בישיע מחציתו פסיה
ותליתיה ותליתיה
לקו ולמחציתו מחציתו
מעבדן כמותו כמותו
וארזובין כמותו כמותו
תרשא דמחציתו חציתו פתחיל עיבר ביתא מוסמא וכמותו כמותו
ארמאלי כמותו כמותו יפן ובגא ית סתא ושכללא וקליל ית
כיותו כמותו כמותו מנהון סדרא חרפת דמרחש אע ארמאלי וכןא
ית חסמא על כל ביתא חמש אמין רומיה וקליל ית ביתא כמותו כמותו
ויהי והוה פתגם נבונתם קדם יי שב שלמה לסימך הבית ביתא הדן

דאת

דאס בנא אהרן בקיימי וית דיני תעביד ותיכר ית כל פקודי למהך בהון
ות פתקמי עמך דמל'ת עם דויד אבוק: ושמתו ואשרי שכינתו בנן
בני ישראל ולא ארחיקת עמי ישראל: ע"י

תצוה יחזקאל סי' מג

איהו את בר אדם חיי בית ישראל ית ביהו: ויתכנעון מחוכיהון וימשחון
עקוציה ית עקוציה: ואם יתכנעון מכל דעבדך כמחזיהון יצנת ביהו:
ושוקציה ומקנהו ומעלונהי וכל יצרתיה וית כל גזרתיה וכל יצרתיה וכל
דחזי ליה הודע יתהון וכתוב לעניהון ויטרון ית כל יצרתיה וית כל גזרתיה
ויעבדון יתהון: זאה דא אוריתא דביתא על ריש קורא כל תחומיה סחור סחור
קדש קודשין: הא דא אוריתא דביבא: ואלה ואין משבח מדבחה באמיה באמתא
דהיא אמה ומשך ותשויתא לה אמתא ואלהיא וגדנכא מהל לה על
ספתה סחור סחור זרתא חדא ודץ סקוק מדבחה: זמזיק ומתשלות ארעא עד
מסמתא ארעיתא תרתין אמין ופותיא אמתא חדא וממסמתא זעירתא עד
מסמתא דבתא ארבע אמין ופותיא אמתא: והארץ ומדבחה תרתין עסקי אורכא בתרתו עסקי פותיא
ולשולא קדמתא ארבע: והארץ ומדבחה תרתין עסקי אורכא בתרתו עסקי פותיא
מרוכע על ארבעא שטרותיה והעזרה וממסמתא ארבע עסקי אורכא: ארבע
עסקי פותיא על ארבעה יצטרעה ואלהיא מהל לה סחור סחור פלגות אמתא
ותשויתא לה אמתא סחור סחור ומצטר דסקרין לה מתפכ ל מדבחה: ואמה
ואמר לי בר אדם כדן אמר יש ליהם צין גזרת מדבחה פיוס אתעבדותיה
לאסקה פלוגי עלתא ולמזרק עלוהי דם פכסת קודשיא: ונתתה ותה לכהניא
לואי דאינון מורעא דיחוק דקריבין לפולחני אמר יש ליהם לשמשא קדמי תר
בר פורי לחטאתא: ולקחת ותיסב מדמיה: ונתת על ארבע קדמתיה ועל ארבע
זוית מסמתא ועל תחומא סחור סחור: ותלכי יתיה ותכפר עלוהי ולקחת ותיסב
ית תורא דחטאתא ויוקדימיה באגר דחזי לביתא מברא למקדשא: ופיוס וכיומא
תניבא יתקריב יכפיר בר עיזין שלום לחטאתא ודכון ית מדבחה כמא דדכיאן

בתורה

בתורה: ככלותיך בשיציותך מלדבא תהריב תור בר תורי ~~על~~ ודבר מן
 ענא שליב: והקצתם ותקריבנו ק"ט ויתנו כהניא עליהן מלחא יעסקון יתרון
 עליה ק"ט: שבעת שבועא יומין תעביד יעבידא דחטא ליומא ותור בר תרי
 ודבר מן ענא שלומין יעבדון: שבעת שבועא יומין יעבדון על מדבחא וידבון
 יהיה ויקרבון קרבניה: ויבדו וישלמון ית יומיא ויהי בימא תמיכא וזהו לאה
 יעבדון כהניא על מדבחא ית עלוותבון ית נכסא קודשימון ויתקבל בדעא קרבנבון
 קדמי אמר ק"ט להים: ע"י

כי תשא מלכים א ק"י

ויהי וזהו לזמן יומין סניאין ופתגם נבואה מן קרב ק"ט הוה עם אליה
 כשתא תליתיה לאה למימר איזיל אתחזי לאחאב ואמר מלרא על אני
 אדעא: חילד ואזל אלעב לאתתאה לאחאב וכענא תקוף בשומרון: ויקרא
 וקרא אחאב לעובדיה דמוכא על ביתא אשוכדיה הוה דחיל חטאין מן ק"ט
 לחדא: ויהי וזהו כד קטילה איזבל ית עביא ק"ט ודבר שוכדיה מאה נביין
 ואטמרעון חמשין גוברא כמערתא וסוכריבון כלחמא ובמיא: ואמר
 אחאב לעובדיה הליך באדעא על כל מבועי מיא ועל כל נחליא: מאים
 נשכח עמבא ונקיים סוסון ומלנבון ולא נכסוק מבישרא: ישלמד ופליגן להון
 ית אדעא למעבר בה אחאב הליך באורחא חד בלחודוהי ועובדיה אזיל
 באורחא חד בלחודוהי: ויהי וזהו עובדיה אזיל באורחא ויהא אליה לקדמותיה
 ואשתמודעיה ונפל על אפיה: ואמר האה דין רבוע עליה: ויאמר ליה
 אנא איזיל אימר לרבוך הא אליה: ואמר מה חבית ארי אה מוסא ית
 עבדך בידא דאחאב למתקלוי: חי הים הוא של אלהיך אם אית עם ומלכו
 דלא שלח רבוע לתמן למבשך ויימרון לא הוה כא ומוכי יתמלכותא וית
 עמא ארי לא משכח לך: ועתה וכשן את אמר איזיל אימר לרבוך הא אליה
 ויהי ויהי עד דאנא אזיל מלכותך ודוחא מן ק"ט יטליכך לאתר דלא אדע

ואהך

ואהד לחוזה לאחאב ולא ישכחך ויקטליעני ועבדך הוה דחיל הטאין
קני מוערי הלא הלא אתחוא לדבני ית דעבדית כד קטילת אזיכל יתנביא
די ואתמריה מנביא חמשין חמשין קוצרא במערתא וסוכדתתן כלחמא
ובמא: ויטה ובען את אמר איזיל אימר לרבונך הא ציה ויקטליעני: ויאמר
ואמר ציה קיים הוא לו עכאול דמשמשנא קדמוהי ארי יומא דין אתחזיליה:
וילך ואזל עבדיה לקדמות אחאב וחווי ליה ואזל אחאב לקדמות ציה:
יהי והוה כד חזא אחאב ית אליה ויאמר אחאב ליה האת דין עכדיה
די ישראל: ויאמר ואמר לא עכרית ית ישראל אלהין את ובית אבוך
כד שבקתון סקדיא דני ואזלתון כתר בעליא: ויטה ובען שלח פגוש לוהי
ית כל ישראל לטור כדמלא ויית נביי בעלא ארבע מאה וחמשין ונביי
אשירתא ארבע מאה אכלי פתורא דאזבני ושלח ושלח אחאב כל בני ישראל
ובגש ית נביי שקרא לטור כדמלא: ויקש וקריב ציה ית כל עמא ואמר עד
אימתי אתא בלתי לתרתין פוגון הלא לו הוא אלהים פלחן קדמוהי בלחודוהי
ולמא אתון עטן כתר בעלא דלית בהון יסוך ולא אתיכו עמא יתיה פתגם:
ויאמר ואמר ציה לעמא אטא אשתתאריה נביא קילא בלחודי ונביי בעלא
ארבע מאה וחמשין קוצרא: ויתנו ויתבונן לכא תרון תרין ויבחרון להון תורא
חד ויהדמוניה וישחון על אשייא ואישתא לא ישוון ואנא מעבד ית תורא
חד ואהין על אשייא ואישתא לא אשווי וקדאתם ותקרון בשום טעוותכון ולא
תתענון מוקדס דלית בהון יסוך כדס אנא אעלי בשמא דני וישלח מימריה
ויחזת אישורא ארי לו הוא אלהים ואתיב כל עמא ואמרן תרין פתגמא ויאמר
ואמר ציה לנביי בעלא בחרו לפון תורא חד ועבדו קדמותא ארי סגיאין אינון
ותקרון בשם טעוותכון ואישתא לא תשוון: ויקחו וקספן ית תורא דיה בלהון
ועבדו וקדו בשם בעלא מעמרא ועל סיהרא למומר בעלא עטמא ולית קל
וליה דעני ומשתתן על אקרא דעבדי יהי והוה בעיהן סיהרא וחייך בהון

ציה

אל
או
יק
על
ול
ע
א
ש
ז
א
ת
יה
לה
כי
ק
ל
ל
ו
יה
וא
ו
א
אל
ל

אליה ואמרו קרו בקל רב ארי אתון אמרין דחלא הוא דלמא שעי ליה או
 אשתדפא אשתדליף או אורח הוה ליה או דלמא דמוך הוא זית ער ויקראו
 וקרו בקל רב ואת הממון כנמוסיהוון בסופין וכדומחין עד דאשתמוך דמא
 עליהוון ויהי והוה כמעבר סוהרא ואשתטיאו עד למיסק מנחתה ולית קל
 ולית דעני ולית דמציר ויאמר ואמר ליה לכל עמה קדכו לותי וקרען כל
 עמא לותיה ובנא ית מדבחה דיש ההוה מסקר ויהי ונסיב ליה תרתי עמרי
 אבנא כמנין שבטי בני יעקב ההוה פתגמא דיש עמיה למימר ישראל יהי
 שמך ויבנה ובנא ית אבנא מדבחה בשמא דיש ועבד מוקתא כבית סאתן
 זרעא סחור סחור למדבחה ויערוך ומוד ית אעיא והדיס ית תורא ושוייעל
 אעיא ויאמר ואמר מלו ארבעה כדן מיא וארוקו על עלתא ועל אעיא ואמר
 תכו ותכו ואמר תליתו ותליתו וילכו ואילו מיא סחור סחור למדבחה ואף
 ית מוקתא מלא מיא ויהי והוה כמיק מנחתה וקרע ליה נביא ואמר ויש
 ליה האברהם יצחק וישראל יומא חין יתוידע ארו את יש דשענתה שדיא
 בישראל ואנא עבדך וכפתגמד עבדית ית כל פתגמא האילין ענינ
 קביל ילותי יש באישתא קביל ילותי במטר ויהשן עמא הדין כמעבדך
 להון כמא ארי את יש להים ואת ברתמתך יתהון משתאיל להון כמימדך
 לאתבותהון לדחלתך ואינון יהבו ית לבהון פליגי ותמל ונסלת אישתא מן קיש
 ואכלת ית עלתא וית אעיא וית אבנא וית עפרא וית מיא דכמזיקתא לחבת
 ויהי וחזא כל עמא ונפלו על אפיהון ואמרו יש הוא להים יש הוא להים ויאמר
 ואמר אליה להון אחודו ית נביי בעלא אנש לא ישאטב מעהון ואחודכון
 ואחיתוכון אליה לנחלא דקישון ונפישכון תכון ויאמר ויאמר ליה לאחאב סק
 אכול ואשה ארי קל אתראי שת מטרא ויעל וסליק אחאב למיכל ולמשתי וליה
 סליק לריש כדמלא ונחין על ארשא ושר אפיהו פן כדכרהי ויאמר ואמר
 ל שולימיה סת כשן סכי לאודח משדבא וסליק וסכא ו אמר ליה מודע ואמר

תוב שבע זמנין : יידי וזהו בזמנא שביעתא ואמר הא ענגא עירא כמסא
יד גבר סלית מן מערבא ואמר סקאימר לאהאב אזדרו וחות הא יעכבנד
מטרא : יידי וזהו עד דמזרו וכחיה ושמיא ארזחפיאן ענגין ורוחא זהו מסר
סגיא ורמיב אחאב ואזל לישדעאל : עדי

ויקהל מלכים א סי :

וישלח ושלח מלכא שלמה ודבר ית חירס מיצר : בן בר אתהא ארמולא
הוא משכטא דנפתלי ואבוהי גבר צורי אומן בעבידת כחשא
ואתמלי ית חכמתא ויה סכולהנותא וית דעתא למעבד כל עבידא כחשא
ואהא לוח מלכא שלמה ועבד ית כל עבידתיה : יידי וצר ית תדין עמודיא
דחשא תמני עקר אומין רומיה דעמודא חד וחוס משח הרתי עקרי אמין
מקף ליה ופינ לעמודא תנינא וסתי ותרתין קרנותון עבד למיתן על ריש עמודיא
מתך כחשא חמיש אמין רומיה דקרונתא חדא וחמיש אמין רומיה דקרונתא
תנינא : שבכים קריגין עובד קריגו קליעין עובד גדלן לקרונתון דעל ריש
עמודיא שבעא לקרונתא חדא ושבעא לקרונתא תנינא : יידי ועבד ית
עמודיא ותדין סדרין סחור סחור על קרינתא חדא לכסאה ית קרונתון דעל
ריש רמוניא ופינ עבד לקרונתא תנינא : וכוהרה וקרונתון דעל ריש עמודיא
עובד שושנתא לקיט באולמא ארבע אמין : וכוהרות וקרונתון על תדין
עמודיא אף מלעילא מלקבול דבקה דלעובד קרינתא ורמונא מאתן סדרין
עבדין לה סחור סחור על קרונתא תנינא : יידי ואקים ית עמודיא לאולמא
דהיכלא ואקים ית עמודא מימונא וקרא ית שמה יכין ואקים ית עמודא
מקמלא וקרא ית שמה בושז ועל ועל ריש עמודיא עובד שושנתא
ושלימת עבידת עמודיא : עדי

פכדו מלכים א סי :

וינש ונש ועבד חירום ית כוריא ית מגרונתא וית מזרקיא ושייצי
חירום

חירוס למעבד ית כל עבדו למלכא שלמה בית מקדשא
 ד'יט': עמודים עמודיא תרין ואוגני קרונותון דעל ריש עמודיא תרתין -
 וסריקתא תרתין לכסאה ית תרתין אוגני קרונותון דעל ריש עמודיא :
 ואת רמוניא ארבע מאה לתרתין סריקתא תרין סדרין דרמונין לסריקתא
 חדא לכסאה ית תרתין אוגני קרונותון דעל אפי עמודיא ואת וית בסיסא
 עמר וית כידא עקרא על בסיסא ואת וית ימא חד וית תורי תרי עמר
 תחות ימא ואת וית חדיא וית מגרופייתא וית מזרקיא וית כל מעא
 האלין בעבד מני משכנא דעבד משה כין עבד חירוס למלכא שלמה
 בית מקדשא ד'יט' נחש קב: ככר במישר ירדנא אחיבינון מלכא בעוכי
 גרדושייתא כין סוכת וכן יצרת ויבא ואצנע שלמה ית כל מניא מסגי
 לחדא לחדא לית סוף למתקל נחשא ויעש ועבד שלמה ית כל מניא דנבית
 מקדשא ד'יט' ית מלכא דהבא וית פתורא דעלוהי לחש אפיא דהבא :
 ואת וית מנדתא חמשא מימינא וחמשא מסמלא קדם בית כמורי דהבא
 טבא ושוי יפא ובו צניא עזיבתייא דהבא והסמה והקלויא ומזמדיא
 ומזרקיא ובזכייא ומחתייתא דהבא טבא ומגלסייא לדשי ביתא גואה
 לקדש קודשיא לדשי ביתא להיכלא דהבא ע"ד

ויקרא ב'ישעיה ס' מ"ד

עם עמא דין אתקינית למולחני בתושבתי יהון משתעין ולא אמר
 על ידי נבייא ולא במלוחני ערשתון דבית יעקב ארי לאיתון באולפי
 אוריתי ישראל לא לא איתיתא קדמי אמרין לעלתא ונכסת קודשך לא
 יקרתא קדמי לא אסקיתי שלך בקרובנין ולא אתקיפתא שלך בלכונתא לא
 לא זבינתא קדמי בכסף קני בכסף ותרב נכסת קודשך לא דהינתא על
 מדבחי כרם אסקיתא קדמי בחובך אתקיפתא קדמי בעויתך: אנכי אנא
 אנא הוא שביק לחובך בדיל שמי וחטאך לא ידכרון: חזיריני אימר בען

כדון כחדא אשתעי את אמ תיכול ותזכי : אביך אבוק קדמאה חטאה ומלפך
 מלדו במימרוי ואחלל ואקים לנלמי קודשא ואמסר לקטלא ועקב וישראל
 לחימולין : ועתה וכען שמעו יעקב עבדי וישראל דאתרעיתי ביה : כה
 כדנן אמר יי דעבדך ידאתהנדך ממעייץ יסעדינדך לא תדהל עבדי יעקב
 וישראל דאתרעיתי ביה : כי ארי כמא עמההיבין מוא על אתר בית יהונא
 ומתנגדין על יבשתא בין אתין רוח קודש על בני בניך וברכתו על בני בניך :
 ומחזן ויתרבוני יבדיקיא רפיכין ומפוכין כלכלני עסק כאילן דמשלח
 שרשוהי על גדין חמיין : זה היץ ימר מדהלוא הוי אנה ודין יתלו בשום
 יעקב ודין יקרב קורבניה קאי : ובשמא דישדאל יתקדמי כה כדנן אמר
 יי מלכיה דישדאל וטרקיה יי יבאנות אנה הוא אנה הוא המלקדמין אה
 עלמי עלמא דילי אינון וכל מיני לית אלהי עדי

עו את אהרן ירמיה

כה כדנן אמר יי יבאנות זהא דישדאל עלתכון אוסימן על נכסת
 קוד שיכון ואכולו בקרא : כי ארי לא מלילית עם אנהתכון ולא
 פקדתינון ביומא דאפיקית יתהון מארעא דמינרים על עסקי עלוון
 ונכסת קודשין : כי אלהין ית פתגמא הדין פקידית יתהון למומר קבילו
 למימרי ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם ותהבון בכל אורחא דאמקיד
 יתכון בדיל דייטב לכון : ולא נלא קבילו ולא ארכימו ית אדוניהון והליוכו
 בעינתהון כפדהוד לכהון כישא ואחזרו כפולחני קדל ולא שואן דחלתי לקבל
 אפיהון : למן יומא דנפקו אנהתכון מארעא דמינרים עד יומא הדין
 ושלחית לותכון ות כל עבדי נביא בכל יום מקדם ומשלח : ולא
 קבילו למימרי ולא ארכימו ית אדניהון ואת שיאו ית קדלהון אבאישו
 מאנהתהון ודידת ותמליל עמהון ות כל פתגמא האלין ולא יקבלו מנך
 ותתנבי להון ולא יתיבונל ואמרת ותומר להון הא שמא דלא שמעו למימרי

הוי
 כלני
 שמי
 בשו
 אדי
 קדמי
 די
 לא
 שר
 וכי
 עגל
 ואד
 ביר
 מתו
 ויחר
 תמי
 לאד
 ביוח
 לות
 יעב
 עוב
 עוב

ה'ט' למהוון ולא קבילו אלמן פסקת הימנותא ואתמנעת מפומהוון כיה
 כלמן אמר ט' לא ישתבח שלמה בר דויד הכימא בחכמתיה לא ישתבח
 שמשון בר מנחם קיברא בגבורתיה ולא ישתבח אחאב בר עמרי עתירא
 בעותריהו ז' להין ברה ישתבח דמשתבח דחכים ואולף למדע דחלתי
 אדי אמא ט' עבדנא חמרא ודין דקשוין סכו בארעא ארי באלין לעוא
 קדמו אמר ט' : ער

ביום השמיני שמואלין

ריוסף ואוסיה עוד דויד למכש ית כל בחירי ישראל תלתין אלפין :
 יקם וקם ואזל דויד וכל עמא דעמיה מקמיא דבית יהודה
 לאסקא מתמן ית ארונא דנט' דאתקרי שמא שמא דנט' עבאות דשכונתיה
 שריא עיל מן פרוביא עליהו ירכיכו ואחיהו ית ארונא דנט' בעגלתא חדתא
 ופטלוהי מבית אבינדב דבגבעתא ועשו ואחיו בני אבינדב מדברין ית
 עגלתא חדתא ויאהו ופטלוהי מבית אבינדב דבגבעתא אתן עם ארונא דנט'
 ואחיו אזיל קום ארונא דויד ודוד וכל בית ישראל משבחין קיט בסל אשי
 בירון ובכרין ובנבלין ובתופין ובדבישין ובצל ילין : ויבאו ואהו על אהר
 מתוקן ואושיט ענא ידיה בארונא דנט' ואחיד ביה אדי מרגוהי תוריא :
 ויחר ותקיר רוגזא דנט' בענא ומחהי תמן מימרא דנט' על דאשתלי ומיה
 תמן עם ארונא דנט' ויחר ותקיר לדויד על דתרע ט' תרעיתא בענא ויגז
 לאתרא ההוא אתרא דפית בית ענא על יומא הרין : ויגז ודחול דויד מן קיט
 ביומא ההוא ואמר איכדין ייטול לותי ארונא דנט' : ולא אבה דויד לאפנאה
 לותיה - ית ארונא דנט' לקרתא דדוד ואפנייה דויד בית עובד אדם גתאה :
 ישב - ושרע ארונא דנט' בית עובד אדם גיתאה תלתא ירחין וכדין ט' ית
 עובד אדם וית כל ביתיה : ויגז ואתחוא למלכא דויד למימר ברין ט' ית בית
 עובד אדם וית כל דוליה כדיל ארונא דנט' ואזל דויד ואסיק ית ארונא דנט' מנת

עבד אדום לקרתא דדויד בחלוה: יהי והוה כד נטלו נטלי ארונא דלש
שהא זוגין ונכס תור ופטוים ודויד ודויד משבח בכל תקוה קולו ודוד
אסיר כדרוט דכופין: ודויד ודויד וכל בית ישראל מסקיין ית ארונא דלש
ביכבא ובקל שופרא: יהי והוה ארונא דלש אתא לקרתא דדויד ומוכר
בת שאול אסתביאת מן חרבא וחתת ית מלכא דויד מרקיד ומשבח קולו
וכפרת עלוהי בלבה: ויביאו ואעילו ית ארונא דלש ואקימו יהיה באתריה
בגו משכנא דפרס ליה דויד ואסיק דויד עלוון קולו ונכסת קודשין: ויכל
ושריצו דויד מלאסקה עלתא ונכסת קודשיא וכריך ית עמא בשמא
דלש יצבנות: ויהוה ופליג לכל עמא לכל המונא דישלאל למגבר ועד
אתא לגבר גריעתא הלהים חדא ופליג חד ומטא חדא ואזל כל עמא גבר
לביתיה: ויב ותב הניד למכא ית אנש ביתה ונכסת מוכל בת שאול
לקדמות דויד ואמרת מא אתיקר יומא דין מלכא דישלאל דאתגלי ומוא
דין לעיני אמהת עבדוהי כמא דחליץ ומתגלי חד מן סריתוא: ויאמר
ואמר דויד למיכל קולו דאתרשי כי מאבוכ ומכל ביתיה לפקדא יתי למהוי
מלכא על עמיה דלש על ישראל ושבחית קולו ונקלותי וזעירנא עוד מדא
ואיהו מכיר בעיני כפשי מבבון ועם אמהתא דאה אמדא בעיניהון איהו
דקיד: ולמיכל ולמיכל בת שאול לא הוה לה ולל עד יום מותיה: יהי והוה
כד מלכא בביתיה ולש אנוח ליה מסקוד סחור מכל בעלי דבניהו: ויאמר
דאמר מלכא לנתן כפויא חזי כען דאנא יתיב בביתא דמטלל ככוורי ארשא
וארונא דלש שרו כמ שבכנא בגו יריעתא: ויאמר ואמר נתן למלכא כל
דכלבך אטיל עבול ארי מימרא דלש בסעדך: ערו

כי תזריע מלכים ב ה

ואיש וגוברא אתא מאלע דלומא ואיתו לעביא דלש לחם ככורין
עמרין טלומין דלחים סערין ופידוסן בלבושיה ואמר הב לעמא
וייכלון: ויאמר ואמר משומ שניה מא אתין דין קדם מאה גברא ואמר

הב ל
קדל
דאר
ניצח
ואר
מש
לקד
למי
מלכ
וכין כ
ותסי
לבוש
לאסא
לאתג
דיש
כען
וקם
אטיל
ורגין
כשכ
הלל
בחון
מרי
ואתם
במרי

הב לעמא ויכלון ארי כדן אמר יי' ויכלון ויותרק: וי' יהב
קדמיהון ואכלון ואישארן כפתגמא דיי': ונעמן ונעמן רב חילא דמלכא
דארם הוה גבד רב קדם רבונא ונסיב אפי' ארי על ידוהי עבד (ו)
ניצחנא לאנש ארם וגברא הוה גיבד חילא והוא ליקי בסגירותה: ארם
וארם נמקו כמשריץ וישבו מארעא דישראל עולימתא זעירא והא
משמשא קדם אחת נעמן והאמר ואמרת למרתה טובי רבונא אם ייזל
לקדם נבייא דבשומרון צכון יסי יתיה מסגירותה: ויבא ואתא וחוי לרבונא
למימר כדן ומדין מלילת עולימתא דמארעא דישראל עאמר ואמר
מלכא דארם איזל איתא ואשרר כען איגרתא לות מלכא דישראל למימר
וכן כתוב בה ופען כמיתא איגרתא דלא לותך הא שדלית לך ית נעמן עבדי
ותסיניה מסגירותה: ויהי והוה כד קרא מלכא דישראל ית איגרתא (וצע
לבושהי ואמר היצודך אית בי מן קטל למקטל ולאחאה ארי דין שלח לוי
לאסאה גברא מסגירותה ארי ברם דעו פען והא ארי תקופא הוא כע
לאתקרא ברי: ויהי והוה כד שמע אלישע נבייא דיי' ארי צוע מלכא
דישראל ית לבושהי ושלח לות מלכא למימר למא בועתא לבושך וית
פען לותי וידע ארי איה נביא בישראל: ויבא ואתא נעמן כמסוקהי וכנתמיה
וקם בתרע ביתא לאלישע וישלח ושלח לותיה אלישע אנגדא למימר
אזיל ותסבול שבע זמני בירחנא ויתוב כקדך לך ותתסי: ויקצוף
ורגין נעמן ואזל ואמר הא הוייתא אכר דלותי ופוק מפק ויקום ויעלי
בשמא דיי' ליהוה וירם ודיה על אתר בית מחתא ותתקי סגירותא: הוה
הלא סבין אמנה ופרפר נהרי דמשק מכל מימי ארעא דישראל הלא אטבול
בהון ואתמי ואתמי ואזל ברמז ויגשו וקדעו עבדוהי ומלילו עמיה ואמר
מרי לו פתגמא רבא נביא מליל עמך הלא תעביד ואף להי' דאמר לך טבר
ואתמי וירד וכחל וטבל בירחנא שבע זמני כפתגמא דנביא דיי' ותב
במריה ככקר יניק זעד ואתסי וישב ותב לות נביא דיי' הוא וכל

כשדלית

משדיתיה ואתא וקם קדמוהי ואמר הא כטן ידענא ארי לית אה קיום כפל
 ארעא אהין בישדאזי וכטן קביל כטן תקנוכתא מן ענדך ויאמר ואמר קיום
 הוא יט' דמשמשנא קדמוהי אם אקביל ואתקיף ביה להכלא ולא אבה ויאמר
 ואמר נעמן ולא גתהיב כטן לענדך טעף זוג כודנון מעפר אדמתא ארי לא
 יעביד עוד ענדך עולה ודכח לטעות עממיא אלהין לשמא ד'ט' לדבר
 למתגמא הדין ישבוק יט' לענדך כמי על רכוני לבית רמון למסגד תמן
 והוא סמך על ידגאקוד בבית רמון במסגדי בבית רמון ישבוק יט'
 לענדך כמתגמא הדין ויאמר ואמר ליה אטיל לשלם ואזל מלותיה כרוב
 ארעא: עדי

מצורע מלכים ב' ס' ז'

ויאמר ואמר אלישע קבילו פתגמא ד'ט' כדנן אמר יט' כענדא הדין -
 כחך סאה סולתא כסלעא וסאתן סערין כסלעא כתרעא דסומרין:
 יישן ואתיב גיברא דמלכא סמך על ידיה ית נבויא ד'ט' ואמר ואזל יט'
 פתח כונומחית טובא מן שמיא היה כמתגמא הדין ואמר הא את חזי
 כעינד ומתמן לא תיכול וארבעה וארבעה קוברין הון סגורין יתבין
 כמעלנא ד'ת'ס' ואמרו גבר לחבריה מ'א אנתנא יתבין כא עד דנמות:
 אם אם נימר ס'ת' אנתנא וכפנא בקרתא ונמות תמן ואם ניתב הכא
 ונמות וכטן איתן וכ'ת'ס' למשרית ארם אם יחיוננא ניו ואם יקטלנא
 ונתקטיל: ויקמו וקמו בקבלא למיעל למשרית ארם ואתו עד סיימי -
 משרית ארם והא לית תמן אנש: ואדני ומן ק'ט' אשתמע למשרית ארם
 קל דתוכין קל סוסון קל משריין סגיאין ואמרו גבר לאחיהי הא אגר עלנא -
 מלכא דישראל ית מלכי חתאי וית מלכי מצראי למיתו עלנא: ויקמו וקמו
 וערקו בקבלא ושבתו ית משכניהון וית סוסותהון וית חמריהון משריתא

כמא

כמא
 משר
 ולכנו
 ואטר
 הדין
 חובא
 קרת
 אנש
 נטרי
 לעב
 מן
 חיי
 סוסו
 ונית
 למי
 לבוש
 למל
 וסאר
 על
 דמל
 סאר
 דש
 ומר
 לא
 עלי

כמא דהיא וערקו לישכבא נפשיהון: ויבאו ואתו סגיריא האלן עד פני
משדיתא ועלו למשכנא דחד ואכלו ושתיאו ונסבו מתמן כספא ודהכא
ולבושין ואזלן ואטמרו ותבו ועלו למשכנא אחרנא ונסבו מתמן ואזלן
ואטמרו: ויאמרו ואמרו גבר להכריה לא כשר מא דאנחנא עבדין יומא
הדין יום בשורה הוא ולא אנחנא שתקן ומודיכין עד מוהר יפרא יערענא
חובא וכען איתו ונתמטי ונחוי בית מלכא ויבאו ואתו וקרן לנכרי תרע
קרתא וחויאו להון למימר אהינא למשרית ארם מהא לית תמן גבר וקרן
אנש זהין סוקון אקידין וחמדין אקירין ומשכטן כמא אהינון: ויהרא וקרן
נטרי תרעיא וחויאו בית מלכא לגין ויהם וקם מלכא כליליא ואמ
לעבדוהי אחוי לכו ית דעבדן לנא אנש ארם ירעין ארי כפטן אנחנא ונפקן
מן משדיתא לאטמרא בחקלא למימר ארי יפקן מן קרתא ונחדינון כד
חייז ולקרתא ניעול: ויען ואתיב חד מעבדוהי ואמר וידברון כען חמשא מן
סוקותא שארה דאשתארו בה האיכונו ככל המוכא דישראל דספן וכשלה
ונתדיו ויקח ודברו תרין דכבי סוקון ושלח מלכא בתר משרית ארם
למימר איזילו וחזן וילכו ואזלו בתרהון עד ירדנא והא כל אורחא מליא
לבושין ומכין דרמו אנש ארם באתבשותהון למערק ותבו אזקיא וחויאו
למלכא ויען ונפק עמא וכזני ית משרית ארם והוה סאב סלחא כפלעא
וסאתן סערין כפלעא כפתגמא דנש: והמלך ומלכא דסמך
על ידיה על תרעא ודשוהי עמא כתרעא ומיתבא דמליל כביא דנש
דמליל כל נחית מלכא לותיה: ויהי והוה כל מליל כביא דנש עם מלכא למימר
סאתן סערין כפלעא וסאה סולתא כפלעא והי כערעא הדין מחד כתרעא
דשומרון: ויען ואתיב גיברא ית כביא דנש ואמר (ואלו לו פתח כוי)
ומחית טובא מן שמיא היהי כפתגמא הדין ואמר האת חזי כעניך ומתמן
לא תיכול: ויהי והוה ליה בן ודשו יתיה עמא כתרעא ומיתב ויחן וחס יל
עליהון ורחים עליהון: ואתמני כמימריה לאוטבא להון כדיל קיימיה דעם

ס ככל
קיים
אמר
לא
דבר
תמן
ל
ב
י
מדין
ל
חזי
כ
ות
א
נא
י
א
מן
לא

אברהם יצחק ויעקב ולא אבה להכלותהון ולא אגליצון מארע ביה
שכינתיה עד פטוי עלי

דאחרי מות יחזקאל סי כב

ויהי והוה פתגם שבואה מן קלט עמי למימרי: ומה זאת בר אדם
התוכח התוכח ית קרתא דאשדי דם זכי בגוה וחויליה ית כל
תועבתהו ואמרת ותומר כדנן אמר יש להים קרתא דאשדי דם זכי
בגוה מטא עד) תברה ודפלוחין לטעונתא בגוה בדיל לאקבותה: כדמך
כחובת דם זכאי דאשדית הבה ונפולחין טעותך דפלוחת אסתאבת וקריב
יום הכריך ומטא עיהן בשותיד על כן יהבתוך הסודין לעממיא ולעייב
לכל מדינתא: הקרובות דקריבין ודרחיק מיוכך יתלעבון ביד סואכת שמוא
דמייא אתרגושתהא: הנה הא דבדבי ישראל גבר לתוקפיה הו ביד
בדיל למשפל דם זכי: אבא אבא ואמא אקילו ביד לגיורא אנקא אונקא
בגויך יתמין וארמלתא אונתא ביד קדשי על קדשי כסרת וית יומי שניא
דילי אחלת: אבי גבר אכלי קריא הו ביד בדיל למשפל דם זכי ונסוריא
פלו ביד לטעונתא עייסת חטאין עבדו בגויך: ענה ערית אבא גליאן
ביד איתא טומאה עניאן ביד: ואיש וגבר ית אתת חבדריה עבד תועבא
וגבר ית כלהיה סאיב בעייסת חטאין וגבר ית אחתיה בת אבוהו עמי ביד:
שד שוחדא קבילו ביד בדיל למשפל דם זכאי היכוליא ורביפא נסיבת
ואהניא דחמין באונקא ופלוחני שבתא אמר יש להים: והא איתתי
פורענותי עלך בחובי כמון אונקא דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך:
היעמוד היתקף ליביך אם יתחסמן ידוך ליומא דאנא עתיד למעבד עמיד

אבא

אבא

עמ
ואב
עמ
ויה
ויה
לכ
אתו
התו
והיו
לז
למי
מא
לכל
ובפ
מיו
פלד
רגו
ית
לא
וא

עמד אנא יי קזריה כמימרי ואקיים והפיצותי ואגלי יתיך לביני עממיא
ואבדרוך כמדינתא ואסיף פואכתיך מניד ויחלה ואתקדש בך לעי
עממיא ותדעין ארי אנא יי עלי

דקדשים יהזקאל סי ב

יהי והוה כשתא שבישתא כחמישה בעסרא לירחא אמר נביא אתו
לותי גוברין מסבי ישראל למתבע אולסן מן קדם יי ויתיבן קדמי
והו והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימרי כן בר אדם אתנבי
לנבי ישראל והימר להון כדסן אמר יי ליהים הלמתבע אולסן מן קדמי
אתון אתן קיים אנא אם אשתיהל לכון כמימרי אמר יי ליהים התשפט
התוכח יתהון התוכח בר אדם ית תועבה אכהתהון הודעינן ואמרת
והימר להון כדסן אמר יי ליהים בימא דאתרעית בישראל וקיימית כמימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגלית להון בארעא דמיצרים וקיימית כמימרי להון
למימר אנא יי להפון כיום ביומא הוא קיימית כמימרי להון לאפקותהון
מארעא דמצרים לארעא דיהבית להון עבדא חלב ודבש תשובחא חיה
לכל מדינתא וצמד ואמכות להון גבר שקיימתי ארחיקו מקביל שימתי
ובפולחן טעות מיצראי לא תסתאבון אנא יי להפון וימכד ומריבונער
מימרי ולא אבן לקבלא לנביי גבר ית שקיימי עינהון לא ארחיקו וית
פלחן טעות מיצראי לא שבתו ואמרות למשפך חמתי עליהון דקאר
רגזי בהון בנו ארעא דמצרים ואעש ועבדית בדיל שמי בדת הלא
יתחל לעיני עממיא דאמון ביניהון דאתגלית למפרקהון לעיניהון
לאפקותהון מארעא דמצרים ואויעוהם ואפיקתיבון מארעא דמצרים
ואשילתיבון למדברא ואתק ויהבית להון ית קיימי וית דיני הודעית יתהון

ת
כ
ל
ז
ב
ר
ז
ז
א
ד
א
ב
א
ד
א
א
ב
ד
ד

דאם יעביד יתהון אנשא ויהי בהון בחיי עלמא ונב ואף ית יומי שביא דילי -
יהבית להון למהו לאת בין מימרי וביניהון למדע ארי אמא וט מקדשהון ונמו
וקריבן על מימרי בית ישראל במדברא בקיימי לא הליכון וית ליני קינן דאם
יעביד יתהון אנשא ויהי בהון בחיי עלמא וית יומי שביא דילי אחילון לחלא
ואמרית למשפך חמתי עליהון במדברא לשיציעתהון יאעשה ועבדית בדיל
שמי בדיל דלא יתחל לעיני עממיא דאסיקתנן לעיניהון וגם ואף אנא קיימית
במימרי להון במדברא בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא דיהבית עבדא חלב
ודבש תשבשא היא לכל מדינתא ישן חלף בדלעי קינן וית קיימי לא
הליכון וית יומי שביא דילי אחילון ארי בתר ט שוות לכהון טעני ותחק
וחק מימרי עליהון מלחבלותהון ולא עבדית עמהון גמירא במדברא :
ואמר ואמרית לנניהון במדברא בגזירת אבהתמן לאתהכון וית נמיסוהון
לא תיטרון ובמולחן טעוותרון לא תסתאבון : מי אמא וט להכון בקיימי הליכון
וית דיני טרן ועבדון ויתהון ואת וית יומי שביא דילי קדישן ויהון לאת
בין מימרי וביניהון למדע ארי אמא וט להכון : עדי

אמור כי חזקאל כי מר

והכהנים וכהניא ליואי בני צדוק דנטרו ית מסרת מקדשו במטעי בני
ישראל מבתר פולחני אטן יתקרבון לפולחני לשמשא קדמי
וישמשון על מזבחי לקרבא קדמי תרב ודם נכסת קודשין אמר וט להיום :
המה אטן יעלון למקדשי ואטן יתקרבון לסמור לחים אמיא דילי לשמשא
קדמי ויסקרן ית מסרת מימרי ויהי ויהי במעלהון לתרשי דרתא גויתא
לבושי בוצא ולבשין ולא תהי עליהון כסות עמר בשמשוההון בתרשי
דרתא גויתא ולגן פארי קופשין דבוץ יהון על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון
חריפהון לא ייסקרן על חריפהון על לכהון ויסקרן וביצאתם ובמפקהון מדרתא

דקלושה

דקד
מש
יתע
קפר
גויר
דבי
בין
יקו
יומי
ולד
דכו
קויה
וה
מו
אינ
כול
ודי
כל
יד
כ

דקדושא לדרתא כדתא ~~לשבתא~~ עמא עם עמא ישרחוק ית לבושהון דאינון
 משמשין בהון ויחתון יתהון כל שבת קדשא וילבשין לבושין אחרנין ולא
 יתערבון עם עמא כלבושהון: וראשם ורישהון לא יגלחון ומידועלא ידבון
 ספרא יספרון ית סער דישחון: ויין וחמר לא ישתון כל כהן כמישהון לדרתא
 גויתא וזולמיה וזרמלא ומתלכא לא יסבון להון לכשין צהין בתולתא מזדשא
 דבית ישראל וארמלתא דתהי ארמלתא שאר מהניא יסבון: ואת רית עמי ילמן
 כין קודשא לחלא ובין מסאבא לדכיא יהודעיכוכ: ועל ועל פלוגה דעצא אעון
 יקומן למדן בדיני דעותי ודינוטן ויה אורתי ויה קיימי בכל מועדי יטרון ויה
 יומי שבוה קלי יקדשון: ועל מיתא דאנשא לא יעול לאסתאבא צהין לאב
 ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת הלא הוה לגבר יסתאבון: ואמר וכתר
 דכותיה שבעא יומין ימלון ליה: וכיום וכיום מיטליה לקדושא לדרתא
 גויתא לשמשא בקדושה יקריב חטאיתה אמר לו צהים: והיתה
 ודהי להון לחולק מותר קורבני חולקהון ואחסנא לא תתנון להון כישדאל
 מתנן דיהבית להון אינון אחסנתהון: המנחה מנחתא וחטאתא ואשמוא
 אינון יכלוכוכון וכל חדמא כישדאל דילהון יהי: ודאזיה ודיש
 כולא ככודי כולא וכל חמר שות כולא מכל אפרשותכון לכהניא יהי
 ודיש אפרותכון תתנון לכהנא לאשארה כרתא כביתך: כל
 כל כבילא ותבירא מן עומא ומן בעירא לא יוכלון כהניא: עדי

כהר סיני ירמיה ס"ג

יהוה יי
 יי תהיפי ורחמי נמשוני
 בעידן עקא לשימעי קברתך עממי יתנון מסיומי אדעא יימחן
 כרם לשרא פלחו אבהתנא ללמא ולית בהון הנאה היעשה האפשר

יולי -
 ימרו
 דאם
 לחלא
 דיל
 יימות
 חלב
 לא
 נחק
 :
 יהוה
 הליבו
 לאת

דיעבד ליה אנשא דהלא יואינון טעון דלית בהון יצרוך: לכן בכון האגא
 מחוי להון בזכונא דרא אחיננו ית מורענותי ויה מחה גבורתי ויהעני ארי
 שמי נט: חטאת חובי כח יאודה כתיבין בעיטן דברגל כטמר שמיר
 חריתין על ליה לכהון יולקרת איקרבו: כזכר כאדכרא בניהון איגרהון
 ואשיריהון תחות כל אולן עבוק על דמתא מנוסלתא: הרדי על דמלחין על
 טוריא בחקלא בכסיהון וכל בית כס ~~לכא~~ אממר יכחובין דהותון פלחין
 לטעותא ככל תחומיכון: ושמעיתיה ואתי סנאה על ארעכון ותהי יצדיא
 כשמכותא וככון אעביד מורענות דיכין עד דאגלי יאכון מאחסנתכון
 דיהכית לכון: ותשתעבדון לבעלי דכזכרון בארטא דלא תדעון: ארי קיחוס
 תקיף כאישא נמר מן הדפי בגז עד עלמא יחול: כה
 אמר יט' ליתן גובדא דיתרחיץ באנש יושני בקרא רחיצניה ומן מימרא ד'ט'
 יעדי לביה ויהיה ויהו כטכובותא כמישרא ולא יחמי ארי ויהי טובא ושדי
 דלא חלד כמדברא בארט סרום דלא אתיתבת: כדוך ברין גבדא דיתרחיץ
 כמימרא ד'ט' ויהי מימרא ד'ט' רחיצניה ויהיה ויהי כמולן דשתול על
 מכושי דמיון ועל נקדין ישלח שרשוהי: ולא יחמי ארי ותי חומא ייחון
 טרסוהי עבוק ובשנת ביצורתא לא יתרי ולא יפסוק מלמעבד פירין ועקב
 ככול לכא מבולא אתקיף הוא: מן ודעניה: הכ' אגא יט' חקר לכא בחן
 כוליתא: ולמתן לאנש פאורחתיה כפילי עובדנהי קרא הא כקוראה
 דמכנש ביטין דלא חילה: ומשחין אפרוחין דבתרוהי לא יהכון יכין כל
 גבר רשיע דקני כסין כלא בליכא כמלקות יוכוהי שביק להק: וכסותיה
 מתקדי רשיעא כסא מורענותא תתעביד: מכיה מן קדם דשכינתיה על
 כורסי יהלא בשמי מדומא עול מן אורא: מקבול אתר בית מקדשא
 מקה סבור ישראל וט' כל דשבתן פלחמך יבהתון: ורשיעיא העברו
 על מומדך ביהננס אמון עתידין למסלי ארי שבתו פלחמך יט':

גשיכון

את ר
 ואתכ
 ליה
 על כ
 פרק
 ככס
 חסי
 כעי
 ואת
 טורי
 ולית
 חס'
 מבול
 לא מ
 שלח
 יפרס
 לא ע
 ואב
 להון
 עכב
 מדי
 משה
 ביה

את

את מיתתי עליהק יקרא כמכוע דמיין דלא פסקין מוהי : רפאני אסיני יט
ואתכני פרקני ואתפדקי ארי תושבתי את : עז

בחקותי יחזקאל סי לד

ויהי והוה פתגם נבואה מן קני עמי למומר : כן כל אדם אתכני ער
פרנקי ישראל אתכני ותומר להון לפרנקסיוא כדנן אמר יש להום וין
על פרנקי ישראל דהון מפרנקין נכשיוהון הלא לפרנסא עמא אתמנאן
פרנקסיוא : את ית טובא אתון אכלין ועמד נקי אתון לבשין פטימיוא אתון
נכסין עמא ליתובון מפרנקין : את ית כאמרא לא תקפוטון ולמריעיא לא
אסיתון ולתמריא לא ימדתון וית דאטלטלון לא אתעבתון ויה דאכדו לא
כעיתון ובתוקפא אמלחתק כהון ובהשיו ותפועה ואתבדדו מבלי פרנס
ואתמסרו לאשתיצאה לכל מלכות עממיוא ואטלטלון : ישן טעו עמי בכל
טוריא ועל כל רמא מנוטלא ועל כל אפי ארעא אתבדדו עמי ולית דתבע
ולית דבעי ולכן בכון פרנקסיוא קבולו ית פתגמא דני : חי קיים אכא אמר טולקס
אם לא חלף דהון עמי לבגא ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל מלכות עממיוא
מבלי פרנס ויא תבעו פרנקי ית עמי ופרנקסן פרנקסיוא נכשיוהון ויתעמי
לא פרנקסן : לכן בכון פרנקסיוא קבולו פתגמא דני : כה כדנן אמר יש להום האט
שלח רגזי על פרנקסיוא ואתבע ית עמי מידהון ואכילטלון מלפרנסא עמא ולא
יפרנקסן עודיפרנקסיוא נכשדון וא שיזב עמי מידהון ולא יתמסרון בידהון
לא שתי יצאה כי ארי כדנן אמר יש להום האט מתגלי ואתבע ית עמי
ואבקרנון : כנהרת כמא דמבקר רעיא עודיה ביומא דגונו בגו עניה ומפריש
להון כין אבקר ית עמי וא שיזב ויהון סבל אתרוא דאתבדדו לתמן ביום
ענגא ואמטותא : והויאתים ואפיהקון מביכי עממיוא ואכילטלון שיזבון
מדינתא ואשליבון לארעהון ואפרנקסיוא על טורי ישראל בפצידיא וכל
מדינתא בידעיה בפרנקס טב אפרנקס יתהון נכטור קודשא דישראל יהי
בית ישראל תמן ושרון כאתר דיאי ופרנקס טב יתפרנקסן על טור

האנא
ין ארי
על
פולחן
יה
יהוה
יבן
הי
ושדי
זיץ
על
יו
ב
ל
יה
ל

ישראל: אע"פ אנא אפרננים עמו ואנא אשרינון לדוחצין אמר ייט ליהם: את
 ית האבדן אתבצע וית האטלטלו אתיב זלתבירא אעמוד ולמרועיא אסובר
 וית הטאויא וית חיבוא אשריצי אפרננים עמו בדיכא: ואתנה ואתו עמו
 כדנ אמר ייט ליהם האנא דאיץ בין גבר לגבר לחטאויא ולחויבוא: המעט
 הזעיר לבון דפרנוס טב אתו מתפרנסין ומותר פרנוסיכון אכלין פרנוסיכון
 ומשתי מתוק אתו שתה וית מותרה שמשויכון שתה: ויבא
 ועמו מותר מיכל שמשויכון אכלין ומותר משתי שמשויכון שתה
 דכין ככון כדנ אמר ייט ליהם להון האנא מתגלי ואדון בין גבר עתיר ובין
 גבר מספין יש חלק דברשע וכדרע דחקתו ובתוקפיהו תבדתו כל
 כאבוא עד דלדתו יתהו לביני מדינתא והושעתי
 לעמי ולא יתמסרו עוד לכזא ואדון בין גבר לגבר והקימותי
 ואקים עליהו פרנס חד ויפרנס יתהו ית עבדי דויז הוא פרנס יתהו
 והוא יהו להו לפרנס: ואני
 להו לאלה ועבדי מלכא ביניהו אנא ייט גזרית כמימרי וברתי
 ואגזר להו קיום שלום ואבטל חיהא כשהא מן ארעא ויתובן
 כמדברא לדחצין ויתעתקון כחודשיא: ונתתי
 ואשרי יתהו וסחור-סחור לבית מקדשי ויהו כדרכין ואחיה להו
 מטר בכור בעודהניה פטרין דכרכין יהו: ונת
 ויתין אילן חקלא ית איביה וארעא תתן עללתה ויהו על ארעא לדחצין
 וידעון ארי אנא ייט כל אתבד ית מיר תוקפיהו ואשזיכנון מיד
 דמפלחין בהו:

והיה

ור
 לר
 ובר
 כו
 אי
 וא
 ע
 פ
 ק
 ד
 ב
 ב
 ו

דבמרבר סיני ברושע ס"ה

והיה נהי מטן בני ישראל סני כחלא דימא דלא מתכל ולא מתמט
 ויהי באתרא דאתגליאן לביבי עממיה כד עברו על אוריהא (אתגור
 להון לא עמי אתון יתובון ויתרבון ויתאמר להון עמיה דאלהא קיימא :
 ונקביין ויתכנשון בני יהודה ובני ישראל כחדא וימנן להון וישאחד
 מדבית דויד ויסקון מן ארע גלותהון אזי רב יום כנושהון אמח נביא
 אומרר לזחכיון עמי ועל כעשתכון ארחום: ריבן איחבן לכנשתא
 ואומח לה אזי היא לא מתעטא במלחני ומימחי לא מקביל יצלותיה
 עד דתעדי עובדהא בישא מקביל אפהא וטולחן טענתהא מבין קרחה :
 סך דלמא אקליק שבעתי מנה ואעדי יקרה ואשוניה רשיעא כנמא
 קדמאי עד לא אתקרבת למלחני ויחול רוגזי עלה כמא דחל על עם
 דלא דעברו על אוריתי במדברא ואשוני ארעה ימדי ואקטלינר
 בבירתא: והת ועל כנהא לא ארחם אזי בני דטען אינן: כי אזי
 טעת כנישתהון בתר בני שקרא בהיתו מלכיהון דהות אמרה אקף
 בתר טעות עממיה דחמי מספקי מוכלי ומשתי כסות מילא ובוס מחס
 וכל מרכסי: לפך בכון האנא מקלקיל ית אורחתיך כמא דסיוגן בכנצוא
 ואמסוק כמא דמסקתי ככתליא ושכולהא לא תשכח: ורדפה ותלדוף שום
 עם עממיה דחמהא לפלה רכוני קדמאה אזי טכ לי כד הותי בלחא קדמוהי
 מכען לא אפלה עוד לטעותא: והיא ואיפון לא ידעין אזי אמא בדיכית
 להון עבורא חמרא ומשצא וכסכא אקמתי להון ורהבא מינה עבדן
 לטעותא: לפך בכון יתוב מימרי למילטן עבורא בעידן אדריה וחמלא
 בזמן מעפדתיה דאציל כסות מילא ובוס דיהבית לה לכסאה יר
 קלנה: זעתה ופטן ית קלנה אגלי לעיני עממיה ראחמאהא ואנש לא

ולא תדניק
 יתהון ותבשי
 קעיד ולא
 תשכח ותימד
 חקר ואתוב

ות
כב
וא
לה
הא
כל
וי
מ
ד
וא
ד
גר
וא
לי
כ
ח
ל
כ
ל

ישזכרה מן ידי: והשבותי ואבטיל כל הדותה הגאה ירחסא ושבהא
וכל מועדהא: והשמותי ואידי פירי גפכיה ותיכה דהות אמרה יקר
אינון לי דיהבן לי עממיהא דחמי ואשוינון לחודשא ותיכלינון חית ברה:
ופקדתי ואקער עליה ית יומיה דהות פלהא לטעותא ומקאן להו) בוסמין
דהות דמיה לאתבא לשבתה יה בעיה ואתקנת בקדשהא ונחלויתתא
מרגלויתתא ועטת בתר דחמהא כון כנשתא דישדאל לחימה למלת
לפטעותא ופלוחתי שבתה אמר לי: דלן בכון האנא משי עביד לה לאוויבא
ואעביד לה ניסין וגוברן כמה דעבדית לה במזבא וביד עבדי כביא אמלל
תגחומין על ליבה: וכתתי ואמני לה ית פרבסא מתמן וית מישך עכור
לתחמודי נפש ויתגוען תמן למימדי כיומני קדם ואף אנא אעביד להו)
ניסין וגוברן ביום מסקהו) מאדעא דמימדי: דהיה ויהי בעדמא ההוא אמר
לי חתקהו) לפולחתי וילא תמלחון עוד לטעותא: והסילוחתי ואעדי ית שום
טעות עממיהא ממומהו) וילא ויה דכור) משפוחין עוד: וכדתי ואגזר
להו) היום בעדנא ההוא דיוא) שלם עם חית ברה וסם עוכא דשמיא
ורחשא דארעא וקשתא וחדבא ושבדי קרבא אבטיל מן ארעא ואשוינון
לרחוש: וארשתיד ואקיימנכון קדמי לעלם ואקיימנכון קדמי בקשטא
ובדיבא ובחסדא וברחמי: וארשתיד ואקיימנכון קדמי בהימנותא
ותדעון למדחל מן קדם לי: עדי

דנשא שופטים מן י

ורחי ויהו גוברא חז מיצעה מזרעיה ושמייה מנוח ואתהיה עקרא
ולת לה ולד: וירא ואתחזי מלאכא דלי) לאתתא ואמר לה הא
עקרא ולית ליק ולד ובעד) ותלידי: ועתה וכען אסתמני כען וילא
תשת) חמר חדה ועתיק וילא תיכלין כל מקאבו: כו ארו הא צג מעדיא

ותלידי

ותלידיך בר ומספר לא יעבר על רישיה ארי כזירא דל^ט יהי רביא מן
בטנא והוא ישרי למפרק ית ישראל מידא דפלושתאני ותבא ואתה אתה
ואמרת לבעלה למימר כביא דל^ט אבה לותי וחזויה כחטו מלאכא דל^ט חסן
לחדא ולא שאריות או מיד^ט הוא וית שמיה לא חוי ל^ט ויאמר ואמר לי
הא את מעדייא ותלידיך בר ופען לא תשתן חמר חדת ועתיק ולא תיכלי^ט
כל מסאב ארי כזירא דל^ט יהי רביא מן בטנא עד יום מותיה: ויעתר
ועלי מכות קנ^ט ואמר בעשו ל^ט דל^ט דשלחת ייתי כען לותכא וילפענא
מא נעביד לרביא דיתילידי: ושמע וקביל ל^ט יצלותיה למנוח ואתה מלאכא
דל^ט עוד לות אתה והוא יתבא בחקלא ומכוח בעלה לית עומה: ותמר
ואחיות אתה ורהסת וחויאת לבעלה ואמרת ליה הא אתחזי לי קובלא
דאתא ביומא דיכי לותי: ויקם וקם ואזל מכוח פתר אתתיה ואתה לור^ט
קוצרא ואמר ליה האת קוצרא דמלילתה עם אתה ואמר אנא: ויאמר
ואמר מכוח כען יתקיימו פתגמך מא יהי דחזי לרביא ומא נעביד
ל^ט: ויאמר ואמר מלאכא דל^ט למנוח מכל דאמריה לאתה תקתמר:
מכל מכל דיפוק מגופכא דח מרמ לא תיכול וחמר חדת ועתיק לא
תשתי וכל מסאב לא תיכול כל דתקדתה תיטר: ויאמר ואמר מכוח
למלאכא דל^ט ניהוד כען יתל ונעבד קדמך קדיא כל עיני: ויאמר ואמר
מלאכא דל^ט למנוח אם תחדעני לא אוכל בלחמך ואם תעביד עלתה קת
ל^ט תקינה ארי לא ידע מכוח ארי מלאכא דל^ט הוא: ויאמר ואמר מכוח
למלאכא דל^ט מן שמך ארי יתקיימו פתגמך ונייקריכ: ויאמר ואמר
ל^ט מלאכא דל^ט למא דכ אב שאול לשמי והוא מתרשו ויקח ונפע
מנוח ית קדייא בר עיני וית תקרובתא ואסוק על פיכרא ק^ט ומפרש
למעבד ומנוח ואתתיה חז: ויהי והא במסקת שלהיביתא מעלוי מדנחא

ומנוח

ומנוח ואתתיה חזן ונמלו על אמהון על ארעא ולא אוסיף עוד מלאכא
דייט לאתחזאה למנוח ולא אתתיה בכון ידע מנוח ארי מלאכא דייט הוא ויאמר
ואמר מנוח לאתתיה ממת נמות ארי מלאכא דייט חזינא ותאמר ואמרת
ליה אתתיה אלו רעוא קיין דנמות לא קביל מנכנא עלתא ומנחתא נלא
אחזינא ות כל אילין ופעידן פון לא אשמעיננא כהדא ותלד וילדת אתתא
בד והדת ית שמויה שמ שון ורבא רביא וברכיה יט ותחל ושליאת דוח
גבורא מן קדם יט לתקפותה כמשרית דן בן ידעה ובין אשתאול עדי

דבה עלותך ודחנוכה זכריה פיב

רצי בועי וחדא כנשתא דיפון ארי האנא מתגלי ואשרי שכינתה בגיך
אמר יט ונלד ויתוספון עממין סגיאין על עמיה דייט בעדנא ההוא
ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתה בגיך ותדעין ארי יט יצאות שלחני
לאתנבאה ליק ונחל ויחסין יט לדבית יהודה חולקהון על ארעא דקדשא
ויתרשי עוד בירושלם: הק סמו כל רישעיא מן קיט ארי אתגלי ממדור
קדשיה ויראני ואחזיני ית יהושע כהנא רבא קאים קדם מלאכא
דייט והקא קאים על ימוניה לא שטנה ליה ויאמר ואמר יט לחסא יגער
יט כל חסא יגער יט כל דאתרעי לאשראה שכינתה בירושלם הלא די
אוד משיטב מיקודא ויהושע ויהושע הוה ליה כני דנסב להון נשין דלא
כשר לכהונתא מביתיה וקאים ת מלאכא ויעך ואתיב ואמר לדמש משין
קדמוהי למימר אמרו ליה ויפיק נשין דלא כשר לכהונתא מביתיה ואמר
ליה חזן דאעדיתו מנך חובך ולבישיה יתך זכון ואומר ואמר שוון מצנפא
דכיא על רישיה ושואן מצנפא דכיא על רישיה ואקבוהי אתתא דכשרא
לכהונתא ומלאכא דייט קאים ויעד ואקדיד מלאכא דייט ביהושע ואומר
קב כנסתמר יט יצאות אס באורח דתקנ קדמי תהך ואם ית מקרת סמרי

תיטור ואף את תדין לדמשמשין בבית מקדשי ואף תיטור ית עזרתו
 ובאחיות מיתווא אחינד ואתן לך רגלין מהלפן ביץ סר פיוא רחלין: שמע שמע
 כען יהושע כהנא רבא את וחברך דייתבין קדמך יארי גוברין כשרין למעבד
 להון ניקא אינון יארי האנא מיהו ית עבדי משיחא ויתקלי: פי אליהא
 אבנא דיהבית ק יהושע על אבנא חדא שבנא חזין לה הא אגא גלי חזיית
 אמר יט עבאות: וא עדי ית חב ארשא ההיא ביומא חד: ביום בעודנא
 ההוא אמר יט עבאות תערעון גבר לחבריה לתחות פירי גמונה ולתחות
 פירי תונהו: וישב ותב מלאכא דימלל עמי ואערני כקובא דמתער
 משינתיה: ואמר לי מא את חזי ואמרית חזיתי והא מנרתא דזובא
 כולה וגולתה על רישה ושבעא בוסינהא דעלה שבנא ושבעא דמדיתי
 עלה מנהון משחא לבוסיבא דעל רישה: והנים ותלין זלתין דעלה חד
 מימין גולתא וחד על שמלה: ואער ואחביית ואמרית למלאכא דממלל
 עמי למימר מא אילין רבוני: וישב ותב מלאכא דימלל עמי ואמר
 לי הלא ידעתא מא אינון אלין ואמרית לא רבוני: וישב ותב ואמר
 לי למימר הין פתגמא דילי עם זרובבל למימר לא בחול ולא כגמרה
 להין במימרי אמר יט עבאות: מי מא את חשיבא מלכותא טפשותא
 ק זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחיה דאמיר שמויה מלקדמין
 וישלונ בבל מלכותא: ויהי והיה פתגם נבואה מן קלי עמי למימר:
 ידי ודי זרובבל שריאה למבני ביתא הדין וידוהי תשבכל ליניה: ותדעי
 ארו יט עבאת שלחני לאתנבאה לבני: עלי

דשלח ק יהושע קי ב

דשלח ושלח יהושע בד בון מן שנין תדין גוברין מאללין ברז
 למימר איזילן חזו ית ארשא ויב יריחו ואגלו ועלו לבית אתתא

פונדקיתא. ושלמה רחב ושמיבן תמן: ויאמר ואתמר למלכא דיריחו -
למימר. הא גובריא אתו הלכא בליליא. מבני ישראל לאללא ית ארעא
וישלח ושלח מלכא דיריחו לות רחב למימר. הפיתי גבריא דאתו לותיק -
דעלו לכיתוק. ארי לאללא ית כל ארעא אתו: ויתקו ודברת אתתא. ית תריסר
גובריא ואסמרתנן. ואמרת בקושטא. אתו לותי גובריא. ולא ידעית אומן
אימון: ויהי עידן למיחז תרעא בקבלא וגובריא דדפו. לא ידעית. לא
אזרו גובריא דדפו בכיש. בתריהון ארי תדבקובנן: והיא והיא אסקתנן לאיגרא
ואסמרתנן בקשפי כיתנא. דמדיקין לה על איגרא: והאנשים וגובריא דדפו
בתריהון באורה ירדנא על מעזתא. ותרעא אחדו. בתר דנפקו דדמיא
בתריהון: והמה ואימון עד לא שכיבו והיא סליקת לותהון לאיגרא: ותאמר
ואמרת לגבריא. ידענא ארי יהב על לכו ית ארעא. וארי נמלת. ארי
עלנא. וארי אתברו כל יתבי ארעא מן קדמיכון. כי ארי שמענא. ית דיביש
לי. ית מי ימא דסוף גן קדמוכון. במפקכון ממיתרים. ודעברתון. לתרי
מלכי אמוראה דבעברא דירדנא למיחון ולענג דגמרתון יתהון: ונשמע
ושמענא ואתמקי לבנא. ולא אשתרת עוד רוח באנש מן קדמוכון. ארי
לא להכון הוא להם. דשכינתיה בשמיהא מלעילא. ושלית על ארעא
מלרע: ועתה וכע. קיימן כע. ליי. במימרה דליט ארי עבדות עמכון קיבו
ותעבדון אף אהון. עם בית אבא טיבו. ונתנו לי את דקשואן: והחיותם
ותיחון ית אבא וית אמרא וית אחי וית אחופי. וית כל דילהון. ותשיבן ית
נפש תנא ממותא: ויאמרן ואמרן לה גובריא. נפש תנא מוקיר חלף נפש תנא
לממת. אם לא תחון. ית פתגמא דין. ויהי כד יתין גי. לנא ית ארעא ונעבוד
עיסך טיבו וקשואן. והורידם ושל שיהיטן באטומא מן חרפא. ארי ביה
בכתל. ארא ובשורא היא יתנא: ותאמר ואמרת להון לטורא איזלו. דילמא
יערעו. ככו דמיא. ותיסמון תמן תלתא יומין. עד דיתובון דדמיא. וכתר

כן תהכון לאורחתכון: ויאמרו לה גבדיא זכאי אנחנו ממומותך
 הדא דתיימת עלנא: הנה הא אנחנו עלין בארעא ית תורא דחוס זהוניתא
 הדין תקטרין בחרכא דשל שליחנא ציה וית אבנד וית אימד וית אחד וית
 כל בית אבנד תכנשין לותיק לביתא: והיה ניהי כל דיפוק בר מדשי
 ביתיק לבתא חובת קטוליה בדישיה ואנחנו זכאי וכל דיהי עמיק בביתא
 חובת קטוליה בדישנא אם יד אנש תהי ביה: ואם ואם תחוי ית פתגמנא
 דין ונהי זכאי ממומותיק דתיימת עלנא ותאמר ואמרת כפתגמיכון פין
 הוא ושלחיתנן אהלן וקברת ית תורא דזהוניתא בחרכא: וילכו ואהלן
 ועלו לטורא ויתיבו תמן תלתא יומין עד לתבו בלפיה ובעו רדפייה
 בכל אורחא ולא אשכחו: וישבו אתבו תרין גבדיא נחתו מן טורא ועברו
 וצונו והושע כל נזק ואשתעיאן ליה ית כל דערעא יתהו: ויאמרו
 ואמרו ליהושע ארי מקר יי בידנא ית כל ארעא ואף אתברין כל יתבי
 ארעא מן קדמנא: עדי

דקרח שמואל א פי יא

ויאמר ואמר שמוע לעמא איתו וניצל לגלגלא ונחדיית תמן
 מלכותא: וילכו ואלו כל עמא לגלגלא ואמליכו תמן ית שמואל
 קני בגלגלא אנכוסן תמן מבקת קדשי קני יחדו תמן שאול וכל
 אנשי ישראל עד לחדא: ויאמר ואמר שמואל לכל ישראל הא קבילית
 למימרכון לכל דאמרתון לי ואמליכות עליכון מלכא: ועתה ובע הא
 מלכא מדבר בלישכון ואנא קשית וסבית ובע האיכו עמכון ואנא
 קליכות קדמוכון מלעודי עד יומא הדין: הנני הא עד דאנא היום אקידון
 בי קני ותדם משיחיה ית תורא דמן דבריה וחמרא דמן שחלית ויתמן
 עשקת ויתמן אנסית ומייד מן קבולית ממון דשקד וכבש עיני
 סניה בדיכא ואתיב לכון ויאמרו לא עשקתנא ולא אנסיתנא ולא
 קבולתא

קבלתא מיט אנש מדעם: ויאמר ואמר להון סהיד מוומר דני (כפון)
 וסהיד משיחיה יומא הדין ארי לא אשכחיתון בודי מדעם ואמרו סהיד:
 ויאמר (ואמר לעמא דני דעבד גבור) על ידי משה ואהרן (דאקויה
 ית אבהתכון מארשא דמיניים: ועתה (כש) אתעתדן ואתוכח עמכון הני
 ית כל זכונתא דני דעבד עמכון (שם אבהתכון): מאסר כד על יעקב למיניס
 וזעיקו אבהתכון הני ושלח ני ית משה וית אהרון ואמרו ית אבהתכון
 ממניסם ואהרוננון באתרא הדין: וישמחו ואתכשיאן ית פלחנא הני
 אהרון ומסר יתהון ביד קיקרא דחילא דחיצור ובוד פל שרתא ובוד מלכא
 דכו ואב ואגיוחו קבא בהון: ויעתו וזעיקו הני ואמרו חבנא ארי שבתנא ית
 פלחנא דני ופלחנא ית בעליוא ית עשתרתא (כש) ישוונבנא מיד בעליו
 דבננא וכפלה דמדק: ושלח ושלח ני ית גדסון וית שמשון וית יפתח
 וית שמואל ושיזיב יתכון מיד בעלי דבכון מכה קחור ויתבתון לדחשון
 וטרון וחזיתון ארי נחש מלכא דבני עמון אגא עליוכון ואמרתון לי לא
 להי מלכא ימלוך עלכא (ני) אהפון מלככון: ועתה (כש) הא מלכא דאתרשת
 דשאלתון והא מני ני עליוכון מלכא: אם אם תדחלון מן הני (תפלחון)
 קדמוהי ותקבלון למימרה ולא תקרבון על מימרה דני ותתנהון אף אתון
 ואף מלכא דימלוך עליוכון בתר פולחנא דני אהפון: ואם לא תקבלון
 למימרה דני וקרבתון על מימרה דני ותהי מחתא דני בכון כמא דהוא
 בעבתכון: גם אף בע את שתדו וחזן ית פתגמא רבא הדין דני עבט
 לעיניכון: הלא הלא חיצ חטאי יומא דני איערי הני ויתין קלין ומטר
 ודעו ותזנו ארי ביש מבון קנייה דעבדתון קני למשאל לבון מלכא: ויקרא
 ויבלי שמואל קני ויבב ני קלין ומטר ביומא ההוא ודחול כל עמא לחדא
 מן קני ומפתגמי שמואל: ויאמרו ואמרו כל עמא לשמואל יבליעבדן
 קני אהיד ולא נמות ארי אוסימכא על כל חובנא בשתא למשאל לכא מלכא:

הפטרה

ויאמר ויאמר שמואל לעמאל תרחלץ אתן גרמתן יתברך
בשהא הדא צרם ללא תסקון) מכתב פולחנה דג' ותפלחון קל')
בכל ליצבון: ולא ולא תסקון) מכתב פולחניה ולא תפלחון לטעותא
דאיטן למא ולית בהון הנאה ולא משזבין ארי למא איטן: פי
ארי לא ירחיק י' ית עמיה בדיל שמיה רבא ארי רעוא קל' למעבד
יתכון קדמוהי לעם: עדי

דזאת חקת בשופטים ס' יא

ויפתח ויפתח גלעדאה הנה גיפר חילא והוא בר אתתא פונדקיתא
ואוליד גלעד ית יפתח: והלד וילדה אתת גלעד ליה בני:
ורביאו בני אתתא ותריכו ית יפתח והמרו ליה לאתחמן בבית אבנא
ארי בר אתתא אחרי שת: תוספתא ודא היא נמוסא הות בישלאל
מלקדמין דלא מסתחרא אחסנתא משבטא לשבטא
ובכן לא הוה גבר וכיל למיקב אתתא דלא משבטוהי וכד הות אתתא
רחמת גבר דלא משבטאה הות נפגא מבני נשא כלא אחסנתא והו
אינשוי קרו לה פונדקיתא דרחימת גברא דלא משבטאה: וכן הוה
ליה ליהמיה דיפתח: ויצרם וערה יפתח מן קדם אחוהי ויתיב צארע
טב ואתכנשן לות יפתח גוברין סריקין ונפקו עמיה: ויהי והוה לזמ
ונמין ואגיוחו קרבא בני עמון עם ישראל: ויהי והוה כד אגיוחו קרבא
בני עמון עם ישראל: ואזלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע טב:
ויאמרו ואמרו ליפתח איתא וההי לכא קרבא ונגוח קרבא בני עמון:
ויאמר ואמר יפתח לסבי גלעד הללא אתון סניתון יתי ותירכתוני מבית
אבא: ומדי אתיהון לותי כען כד עקת לבן: ויאמרו ואמרו סבי גלעד
ליפתח בכו כען תבטא לוחך ותהך עמנא ותגיה קרבא בבני עמון:

ותהי

וזהו לכא לריש לכל יתבי גלעד ויאמר ואתה יפתח לסבי ל
 גלעד אם מתיבין אתון יהי לאקחא קרבא בבני עמון וימסר לי יתהו
 קדמי אנה אהוי לפון לריש ויאמרו ואמרנו סבי גלעד ליפתח מימרא
 דני יהו סהוד בינתכא אם לא כמתגמל ס כעבודי וילך ואזל יפתח
 עם גלעד ומניאן עמא יתיה עליהון לריש ולרבא וקדר ופתח ית
 כל פתגמוהי קני במצוייה ושלח ושלח יפתח אזקדין לות מלכא דבני
 עמון למימר מה לי ולך ארו אהיתא לותי לאקחא קרבא בארעי :
 ויאמר ואמר מלכא דבני עמון לאזקדי יפתח ארו נסיב ישראל ית
 ארעי במסקיה ממטרדים מארנוכא ועד יבקה ועד ירדכא וכען
 אתיב יתהו בשלם ויוסף ואוסוף עוד יפתח ושלח אזקדין לות מלכא
 דבני עמון ויאמר ואמרו ליה כדנן אמר יפתח ליה נסיב ישראל ית
 ארע מואב וית ארע בני עמון כי ארי במסקיהו ממטרדים ואזל
 ישראל במדברא עד ימא דקוף ואתח לרקם וישלח ושלח ישראל
 אזקדין לות מלכא דאדום למימר אעבר כען בארעך ולה קביל מלכא דאדום
 ואף לות מלכא דמואב שלה ולה אנה ויתיב ישראל ברקם וילך
 ואזל במדברא ואקיף ית ארעא דאדום וית אלעא דמואב ואתו ממדכא
 שמשא לארעא דמאב ושדו בעבדא דארעון ולה עלו בתחום מואב ארי
 ארעון תחום מעאב ושלח ושלח ישראל אזקדין לות סיוחון מלכא דאמוראה
 מלכא דחשבון ואמר ליה ישראל אעבר כען בארעך עד אתרי ולי
 ולה היסדין סיוחון ית ישראל למעבר בתחומיה וכשן סיוחון ית כל עמיה
 ושח ביהף ואגיח קרבא עם ישראל ויתן ומסר לי ליה דישראל ית
 סיוחון וית כל עמיה בידא דישראל ומחבון וירית ישראל ית כל ארע
 אמוראה יתיב ארעא ההוא ויורשו ויריתו ית כל תחום אמוראה מארנוכא
 ועד יבקה ומן מדכחא ועד ירדכא ושתה וכען לי ליה דישראל

תריך ית אמוראה כן קדם עמיה ישראל ואת מדמי למירתה:
 הלא הלא ית דיחסניכ כמוש טעותך יתיה תחסיץ וית כל דיתריך
 וי להנא מן קדמנא יתיה נירת: ועתה וכען הטב טצאת מנלק
 בר יפור מלכא דמואב המודן ד) עם ישראל אם קרנא אגיה בהן:
 בשבת כד יתוב ישראל בחשבון וככמרהא ובער עור וככמרהא ונכל
 קרויא דעל תחומי ארכון תלת מאה שניץ ומדיץ לא שיטבתון בעדנא
 ההיא והנכי ואנא לא חסות לך ואת עביד עמי בישא לאגחא קרנא בני
 ידיץ וי דעבד דימא יומא דין בני ישראל וי בני עמון: ונא ולא
 קניל מלכא דבני עמון לפתגמי ופתח דשולח לוניה: ותהי ושדת על
 יפתח לום גבורא מן קניל ועבר ית גלעד וית מנשה ועבר ית מצמיא
 דגלעד ומצמיא דגלעד עבר לות בני עמון וידר וקיים ופתח קיום ת
 וי ואמר אם ממסר תמסר ית בני עמון בודיו והיה ויהי דיפוק מיפן
 עב מדשי ביתי לקדמותי כד אתוב בשלם מבני עמון ויהי קניל ואסקינה
 עלתא: ויעבר ועבר ופתח לות בני עמון לאגחא קרנא בהן ומצמיא
 וי בודיה ויבם ומחנן מערוטר ועד מעלנא דמנית עסקין קרוי עד
 מיושר כרמיא מחתא רבא לחדא ואתברו בני עמון מן קדם בני ישראל:
 ויצא ושתא ופתח למצמיא לבותיה והא ברתייה נפקא לקדמותיה
 בתופין ובחננין ולחוד הוא יחידך לית ליה מענה ^ה כל אוברת: ויהי
 והוא כל חזא יתה ובזע ית לבושיה ואמר אהב ברתי אכרעתיני ואת
 הוית בעברי ואנא פתחית סומי כמד קניל ולא איכול למתב: ותאמר
 ואמרת ליה אבא פתחתא ית סומך בנדר קניל עביד לי כמא דנפק
 מפומך בתר דעבד לך וי פורענתא מכעלי דבנד מבני עמון: ותאמר
 ואמרת לאבוהא ית עביד לי פתגמא הדין שבוק מני תרי ירחין ואהך ואתמי
 על טוריא ואבני על פתולי אנא וחברתי: ואמר ואמר אוילי ושלח

יתה תרין ירחין ואגלת היא וחברתיה ובבת על בתולהא על טוריא:
 ויהי (הוה מסוף תרין ירחין) ותבת לות אבוהא (ועבד לה ית כדרה דנדר
 והיא לא ידעה גבר והות לגירא בישראל בדיל דלא לאפקא גבר ית
 בריוה וית ברותיה לעלתא - כמא דעבד יסתח גלעדאה ולא שאיל
 לפינחק כהנא ואלן שאיל לפינחק כהנא הוה פריק יתה בדמין: מימין
 מזמין לגמין אלן בנת ישראל להלכה לבת יסתח גלעדאה ארבעא
 יומין בשתא:

דבלק תרי עקר מיכה ס"ה

והיה ויהי שארא לבית יעקב - בגו עממין סגיאין - כטלא מן תליל
 כרסיסי מלהושא דעל עקבא דלא מוריק לאנשי ולא מבתר
 לגר אנשי: והיה ויהי שארא לבית יעקב בעממין בגו עממין סגיאין
 כאריא בעעירא בחורשא כליתא בעדדי ענא דאם יעד - וירמוס
 ויקסול ולית דמששיבו: תרום סגי מבכין תתקף ישראל על סנאך וכל
 בעלי דבנך ישתיו: והיה ויהי בעדנא ההוא אמר יט ואשייסקוקות
 עממין מבוכך ואוכיד רתכיהון: והכרת ואשייטו קרוי עממין
 מארטך ואכגד כל כרפיהון תריפא: וכתתי ואשייט חלשין מבוכך
 ומעוננין לא יהון לך: והכרת ואשייט ילמי עממין וקמתהון -
 מבוכך ולא תשתעבד עוד לעובדי: וכתשתי ואעקר שתלי עממין
 מבוכך ואשייט בעלי דבנך: ועשיתי עבד ברגז ובהמא פולענות לך
 מן עממין דלא קבילו אולס אוריתא שמעו שמעו כען ית דלי אמר
 קום עם סוריא וישמעו למתא קלך: שמעו שמעו סוריא ית דלא
 דלי ושתריא יסורי אלסא ארי דיכא תלי עם עמיה ועם בנת ישראל
 עבד פוכחא: עמי עממי מא סנא אמרית למעבד לך ולא טבדיה או
 מא מרועא קשיא אקתי עלך - אסהיד קדמי: בי ארי אקיתך כאלסא

דמיתרים ומבית עבדופא מריתקל גש לחית קדמך תלתא נבוי משה ^{לא לפה}
 מסרת ודינן אהרן לפקרא על עמא ומרוס לאוראה לכשיא: עמי
 עמי אדכר כעין מא מלך בלק מלכא דמואב ומא אתיב יתיה בלעם
 בר בעור הלא גבור אתעבידא לבון ממישר שטיין עד בית גלגלא בדיל
 למדע זכותא דינא: במה במא הסלה קינא אשת עבד לאלהא דשמועה
 בשמי מרומא האפלה קדמוהי בעלן בעגלין בני שמה: הירעה היתרעי
 ינא באלפי דכרין בכפות נחלין דמשא האתין בדי בכורי חלה חובי חעוב
 מישי חלה חפאי נפשי: הניד אתחזה לך אנשא מא טב ומא ינא תבעי
 מניך עהין למעבד דיין דקשוכ ומרחם גמילה חסאא והוי עניע
 בדהלתא דאלהדי: עדי

דפינחס מלכים א' ס' י"ג

ויד ורוח גבורא מן קדם ינא הות עם אליה וזדיז חרציה ורהבן קדם
 אחאב עד דאתא ליזרעל: ויקד וחוי אחאב לאיזבל ית כל דעמי
 אליה וית כל דקטל ית כל נבוי שקרא בחרבא: ותשלם ישלחת איזבל
 אזגדא לות אליה למימר כדן יעבדן לחלהא נכדין יספן עהין בעדנא
 הדין מחר אשוי ית נפשך אנשא דחד מנהון: וירא וחזא וקם ואזל
 לשיזבא נפשיה ואתא לבאר דלשבע יהודה ושכר ית עולימיה
 עמיהתמן: והוא הליך בלרא מהלך יומא ואתא ויתיב תחות
 רתמא חד ישאיל ית נפשיה ואתא ואתא קמי לי אנכא עד אימתי
 אנא מיטרף כען כדין ינא סב נפשי ארי לא טב אנא מאבהתי: וישכב
 ישביב וחסוך תחות רתמא חד והאדן מלאשא קריב ליה ואמר ליה
 קום אכול: ויבט ואקתכי והא איסדוהי חרדא מעפפא ויכלוחיתא דמא
 ואכל ושתי ותב ושפוי: וישב ותב מלאכא דינא תנינות וקריב ביה

ואמר

ואמר קום אכול. אריסקו מנד אורחא: ויקם ורקם ואכל. וישתי ואזל בחילה
דאכילתא ההיא ארבעין יממין וארבעין לילות. עד דאתא לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דילי לחורב: ויבא ועל תמן למערתא ובת תמן והאסתגמא
דילי עמיה ואמר ליה. מא לך כח אליה: ויאמר והאמר קניתי ילי
זהא יבאות אדי שבקו קיימך בני ישראל. ית מדבחד פגרו וית נבואך קטון
בחרבא. ואשתארית אנא בלחודי ובעו ית כפשי למקטלה: ויאמר ואמר
סוק. והלום בטורא קילי. והא ילי מתגלי. וקדמוהי משריות מלאכי רוחא.
מפרקין טוריא ומתגלין כופייה קילי לא במשריות מלאכי רוחא שכינהא.
ויתר משריות מלאכי רוחא משריות מלאכי זייעא. לא במשריות
מלאכי זייעא שכינתא דילי: ואחר ובתר משריות מלאכי זייעא משריות
מלאכי אישתא. לא במשריות מלאכי אישתא שכינתא דילי. ובתר משריות
מלאכי אישתא קל דמשבחין בחשאוי. ויהי והוה כד שימע אליה. וכד
אכוהו בשושפיה. ונפק וקם בתרע מערתא. והא עמיה קלא. ואמר מא לך
כח אליה: ויאמר ואמר קנאה קניתי קילי זהא יבאות אדי שבקו קיימך
בני ישראל. ית מדבחד פגרו וית נבויך קטון בחרבא. ואשתארית אנא
בלחודי ובעו ית כפשי למקטלה: ויאמר ואמר ילי ליה איזיל תוב לאורחך
למדבר דמסק. ותהך ותמשח ית חזאל למחר מלכא על ארם: ואת ויה
יהוה בר נמשי תמשח למהוי מלכא על ישראל. וית לישע בר שפט.
ממישר מחולה. תמשח למהוי נבייא תחותך: ויהי ויהי דישתושב מחבא
דחזאל יקטול יהוא. ודישתושב מחבא דיהוא יקטול אלישע. והשארתי
ואשאר בישראל שבעא אלפי. כל רבניא דלא כרעא ממש לבשלא. וכל
קומא דלא נשיק ליה: ואלף ואזל מתמן. ואשכח ית לישע בר שפט והוא
רבי תרי עמר פדכי דתורא ימדיך קדמוהי. והוא בחד מתרי עמר ועבר
ליה לרפיה. ורמא שושפכה עלוהי ויעזב ושבק ית תוריא ולהט בתר ליה

ואמר אשקפנן לאבא ולאמא ומהד בתרד ואמר ליה אינא תוב ארני
מא עבדיה לך: וישש ותב מבתרוהי זקסב ית פדן תולא והלמיה זכמני
תוריא בשיל להון בקרא ויהב לעמא ואכלו וקם ואזל בתר אליה
ושמשיה: עדי

דראשי המטות יומיה א

דברי פתגמי נבואת ירמיה בר חלקיה (מן) לישי מקרה כחניית (מן)
אמככליא דהוי בירושלם קברא דקביל אחסנתיה בטנתות בארע
שבט בנימין: אסר דהוה פתגם נבואה (מן) קניט עמיה ציומי יאשיה בר
אמון מלך שבטא דבית יהודה בתלת עסקי שנין לממלכיה: (ויהי
והוה ציומי יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה עד דשלימא
חדא עסקי שנין ליבדקיה אחוהי בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דאתא נבוכדנצר מלכא דבבל ויבד על ירושלם תלת שנין ואגלי
עמא דבה בירחא חמושאה: ויהי והוב פתגם נבואה (מן) קניט עמי
למיומא: בטגם עד לא בריתך ממע"ן אתקינתך ועד לא אתיתא
לעלמא זמנתך נבי משתי כס דלויט לעממיא מניהל: ואומר
ואמרית קביל בטנתי (י) להים האלית אנא ידע לאתנבואא אני רבי
אנא ומשירותי עקא וגלו אנא מתנבי על עמא הדין: ויאמר ואמר
י) לי לא תימר רבי אנא ארי לכל דא שלוחנך תהך וית כל דאפקדינך
תתנבוי אל לא תדחל מ/ קדמוהן ארי בטערך מיומרי לשיצבוהך
אמר י) וישלח ושלח י) ית פתגמי נבואתיה וקדר בכומי ואמר י)
לי הא שחתי פתגמי נבואתי בכומך: דאיה חא דמניבך יוכנא הדין על
עממיא ועל מלכותא למעקד ולתרשא ולאבדא ולפקרא ועל בית
ישראל למבני ולתימא: ויהי והוה פתגם נבואה עמי למיומא מא

את חזי ירמיה ואמרה מלך מוהי להבאשה אנה חזי: ויאמר ואמר יי
 לי יאת חזיתאה ארי מוחזא אנה על פתגמי למענדה: ויהי והוה פתגם
 כבואה מן קני (טויקס משרייתה למדבר) ואמרה: מלך דרתח כדוראנה
 חזי (טויקס משרייתה למדבר) ואמרה: ויאמר ואמר לי מימנו
 תשרי בשתא לימתי: על כל יתבי ארעא: כי ארי האנה מכלי לכל זרעית
 מלכות ימנו אמר לי: ויותן וידמון גבר כורוסהו לקביל תרעי זרושלם
 ועל כל שורהא שחור סחור ועל כל קניא דבית יהודה: ודברתי ואמלתי
 פורענות דיכו מניהון: על כל בישתהון דשיבון פלוחני ואקוהון בזמני לטעות
 עממיא: ואשתעביד לעובדי ירוהון: ואהיה זאת תיתקף ותקום ותתבני
 להון ית כל דאנה מקיז לך לא תתמלע מלאפחותהון דלסא אתברוכי
 קדמיהון: ואני ואנה הוה יהבתך וומא לי תתיק כקרא כריכא וכעמון
 דברזל וכשור דכחשי: לא שקאה כס דלוג לכל יתבי ארעא למלכיא דבית
 יהודה לרדבנהא לכהנאה ולעמא דארעא: ונלחמו ויהו דייני ומיחי
 לקבלך למסרת ית פתגמי נבואתך ולא יכלי לך: ארי כסעך מימני
 אמר לי לשיזכותך: עלי

דמסני ירמיה ב

שמעו קבילו פתגמא די: בית יערב: וכל זרעית בית ישראל: כה
 ברג אמר לי: מה אשכחו אבהתכון במימני שקל ארי אתרחקו
 מבתר דחלתי: וטעו כתר טעותא והו ללמא: ולא אמנו גדל מן קני
 דאקוי יתמא מארעא דמי צרים: דדבר יתנא במדברא בארע מישר וחלוב
 בארע ירדיא ופלימותא: בארע דלא עדה בה אנש: ולא אתותב אנשא
 תמני: ואציה ואעליית יתכו: לארעא דישראל: דהת מנעבא בכרמלא למיכל
 איבה ופובה: ועלית וסאיכותון ית ארע בית שכינתי: ואחסנתי שותי
 לפולחן טעותא: הכהנים כהכיא: לא אמרו גדל מן קני: ומלמי אוריתא

לא

לא
 טי
 מנ
 פי
 ול
 לה
 וכ
 ה
 ג
 ג
 כ
 פ
 י
 ז
 ה
 ג
 י
 ד
 י
 ב
 פ
 פו
 ד
 י

לא אילפן למידע דחלתי ומלכיא מרדו במימדי ונכני שקרא מתעב
בשום טעותא ובאתר דלא יהובן להו אזלו לך בכו) אנה עתיד לאתפוש
מנכו אמר יט' ימן בני בניכו דאם יעבדו לעובד יכו) שכל עתוד לאתפרעא
כי ארי עיברו לנקות ביתאי וחזן ולמדינת ערבאי שלחו ואסתכלו לחדא
ותמו עממיה דגלו מכלל לכרך וממדינה למדינה כטלין ית טעותהו ומנלי
להו עמהו) ובאתר דאיוכו) שר) פרסי) יב משכניהו) ומריכין) טעותהו)
וסגדין להו אחדא היא אומא ולישן) דעבדת כותכו) בית ישראל) ההימיר
הא עממיה לא שבתן פולחן טעותא ואיוכו) טעו) דלית בהו) צדק) ועמי
שבתן פלוחני דבדיליה אנה מיתי עליהו) יקרא) ואזלו בתר דלא ויהובן להו)
שמו) אהאכלו שמיה על פדך) על ארעא דישראל) דעתידא למחרב) ועלמית
מקדשא דעתיד לא יצטאה) ועל דעובדין) בישין) עבדו עמי) לחדא) אמר יט'
כי ארי תרתין בישין) עבדו עמי) כולחני שבתן) דבדיליה) אש) מיתי עליהו)
יקרא) כמבוע דמיין) דלא פסיק) וטעו) בתר טעותא דאיוכו) להו) כגובין) תבירין)
דלא יכלין) להימא) מיהא) העבד) הא כעבדא הוה ישראל) אם וליד ביתא
הוא) מדין) את מסך לבזיזין): עליין) עליהו) יכלין) מלאכא) זרימון) תלהו)
(שוו) ארעיה לישדו) תרוהו) ישריין) מבלי יתוב: גם אף בני מסיס ותחמחאס
יקמלו) גיבדך) ויבזו) נכסך: הלא הלא דא פורענותא תתעביד לך) על
דשבתת ית פלוחמא דליט) להיך) דאחזיין) אורא) דתקנא) ולא הליכתא בה)
ועתה) וכע) מא לכו) לאתחברא) לפרעה) מלכא) דמיצרים) למרדכו) דכוכיכו)
בנהרא) ומא לכו) למגזר תיים) עם) אתולאה) לאגלאה) ותכו) מהלאה) לעיבר
פרת: תיוסליך) איתותי) עלך) יסורין) לא מנעת) מבשתך) ועל דלא תבת לאזיותא
כורענותא) תתעביד) מניד) ודעו) וחזו) ארי) ומרירא) איתי) עלך) ירושולם) על
דשבתת ית פלוחמא דליט) אהך) ולא שותי) דחלתי) לקביל) אמך) אמר יט') אהים
צבאות: כי ארי מעלמא) תברית) כיל) עממיה) מצוריקו) פסקית) חמיקו)

(ואמרו)

ואמרתון לא כנסוף עוד למעבר על מימך. אדי על כל רמא מנוטלא ותחות
כל אילן עבוק את פלחא לטעותא ואנפי ואנפי הוימתבון קדמי כמניכב
גומגא בחירא כולכונ עבדי השונט ואיכדין אישתניתון בטובדיכון מקווקיא
קטיבון מבתר פולחני הוייתון כגמונא דלית פה הגאה: פי אדי אם תדמי
לא תקטב מחוניך כמא דמנקן ככתלא ומחונד) בצוריתא הא פרושם כתמא
דלא זני פי קגיא חוניך קדמי אמר לי להים: איך איכדין תימרון לך
אסתאצית ובתר סעות עממיא לא הליכית זקופי עינד על אודחתך כד
הוית יתבא בחליצא לקביל בית פטור דעי מה עבדת הוית דמיא פינקא
קלילא דמקלקלא אנרחתהא: פרא בערודה דמדיריה במדברה בכעות
נכשה שתיא מוא כירודא כן כנשתא דישראל מדרג וטעת מן אוריתא
ולא צביא למיתב נביא אומר לה כל בעהא דאוריתא לא ישתלהון
בזמנה ישכחנה: מכעי רגליך מלא את חברה לעממיא נפומך
מלמפלה לטעותא ואמדת תבית מבחד פולחנך לא אדי לחימיר
לא תחברה לעממיא ובתר פולחן טעניתהון אהד: כנשתא כלהת גבר
דמתחשב מהימן ואשתכח גנבא כן בהיתובית ישראל אינון מלכיהון
ורכבניהון וכהניהון ונבייהון דשקרא: אוממיס אמרין ליכלם אעא
אבונא את ולמא דמתעבד מן אננא אמרין ליה את כריתנא אדי אחזנו
בפולחני קדל ולא שויאן דחלתי לקביל אמהון ובעיד) דבשתא אתיא
עליהון) כפדין בן עותהון ומדן קדמי ואמכין רחים עלנא ופורקנא ואיה
ואן דחלתכון דענדתון לכון יקוסון אם יכלין למפדקכון בעיד) כנישתכון
אדי מניין קלויבון הווא דחלתכון דכית יהודה: אם אם תתוב ושלא
לפחע אמר לי תתקבל תיובתיך עד לא תתחתם גזירתך ואם תעדי
שקוייך מן קדמי לא תטלסל: ונשבעת אם תקיים בשמי קיום הווא לי
ביושוא בדינא ובזכותא ויתברכון עממיא בישראל וביה ישתבחון:

ע"י

ח
ש
קד
וי
זר
הי
אד
אנ
ע
לה
מ
ופ
מ
ק
א
ד
ד
או
ופ
פי
לי
ט

דאלה הדברים ישעיה ס"א

חזק בנבואת ישעיה בר אמוץ דאתנבוי על אנשי יהודה ויתבי ירושלים
 ביומני עזיה יותם אחז יחזקיה מלכיה דבית יהודה: שמעו שמעו
 שמיא דזעו כל יהבית אודיתי לעמי ואעיתי ארעא דאתלגית מן
 קדם פתגמי ארי לט מליל עמי בית ישראל קריתי להו בני חביבתינו
 ויקרתינו ואינון מרדו במימרו: ידע ידע תורא זבניה וחמלא ארעא
 דמרוהו ישראל לא אוליק למידע דחלתו עמי לא אסתכל למתב לאורדו:
 חזי וי על דאתקראו עם קדיש וחטון כנשא בחורא אקניא חובין
 אתפנו בזכעא לחימא ואבאישו ואתאמר להו בני חביבין וחכירין
 אורחתהו שנקו ית מלחמא דני תיעו בדחלה קדישא דישאל ביד
 עוכדיהו בישא אסתחרו והוי לאחרא: על לא מסתכלין למימר על מא
 לחימא עוד מוסיפין למחטי לא אמרין מדין כל ליש מרע וכל לב דוי
 מכף משאר עמא ועד רישא לית בהו דשלים בדחלתו כולהו סרבי
 ומרדין אתגעלו בחובין כמחא מרסא לא שבתי מנדוניהו ולא
 מחמדין לתובתה ואף לא זכו להו לאגנא עליהו: ארעכם אישכון ידו
 קרויכו יקידת נור ארעכו לקבליכו עממיא מחסני יתה ובחוביכו
 ידו את מנכו אתחלסת והות לנכלאי: ונתדה ואשתארת כנשתא
 דינון כמטלתא ככמא בתר דקטוהו כערקל מכתותא כמקעיא כער
 דאבעיוהי כקרתא דייעיכין עליה: לולי לולפו מותר טוביה לני עבדות
 אשאר לנא שיזבא כלחמוהי אגת עסנא חובין דכאנש סדום פון אנכא
 וכיתבי עמורה אשתויבא: שמעו קבולו פתגמא די שלטוכיא דשגדהו
 בישין כשלטני סדום איציתו לאוריתא דאלהכא עמא דמנדוניהו ד
 לעם עמורה: למה לא לעוא קדמי כסקיאות נכסת קרויכו אמר
 לט מסת עלוון דכרין ותרב פטימין ודם תורין ואמרין יגדיין כאלין

לא רעוא קדמי בהון: פי כד דאתון אתן לאתחזאה קדמי מן תנע לא
מנדכון למחתי לא תדושון עזרתי: לא לא תיסקון לאיתאזה מנחור
אניסא קרבן מדחק הוא קדמי ירחיץ ושביץ כנישא אתון מהבנשיץ
לא שביקין חוז יסון להכלא יללותסן בעידן כנישתכון וחדשיכם ורחיכון
ומנועדיכון רחיק מימרי הוון קדמי לריחוק אסקיתו למשביק: ובפרשם
וכד כהניא פרסין ידיסון לתלאה עליכון מוקלהיכא אפי שכימתי מנכון ותף
כד אתון מסגן לתלאה לא רעוא קדמי לקבלא יכלמתכון מדידוכון דם
זכי מליץ: דחפן תובו לאוריתי אדפן מחוביכון אעדן בישות עובדיכון
מקביל ממירי אתמנעו מלאבאשא: למדן אילפן לאיכנא תבעו דינא
זכי דאניס דינן דין ותמא עבידו הביולה ארמלתא: לכן בכון כד תתובו
לאוריתא תבעו מן קדמי ואעביד בעותכון אמרנן אמסיהרין חוביכון
כתימין כישבענין כתלגא יחוקקאם יסמרון כזהורינא בעמד נקי -
יהו: אמס תיכון ותקבלון למימרי טובה דארעא תכלון: ואם
ואם תסרבון ולא תקבלון למימרי כחדב סגאה תתקלון ואי במימא
דין קזיר כן:

איכא

הבו עובדהא למחוי פסעי הא קרהא מנהימנתא דהות מליא עבדי
דינא קושטא הוה מתעבידבה וכען אינון קסולוי נפש: כספך כספך
הוה לתסולא חמריך מערב כמיא ושדך ורכך מכדין נשותסין לגנבין
כולהון דחמין להכלא שחודא אמרין גבר לחבריה עביד לי בדיני בדין
דאשלים לך בדינך דין יתמא לא דיינין וקבילת ארמלתא לא עלת
לקדמיהון: לכן בכון אמר רבון עלמא יט צבאות תקיפא דישדאל קרוא
ירושלם אנא עתיד לנחמותה ברט וי לרשיעיא כד אתגלי למעבר
פורענות דין מסנאי עמא ואתיב תקמא לבעיל דבנא: ואשבה ואתיב
מחת לבורתני עלך ואצריך כמא דמנת בנוריתא כל רשיעך ואעדי כל

חייבד: ואשיבה ואמני ביד ליום קושטא תקנין כד בקד מיתבא ומלכי
מלכך כד מן אולא בתר כין יתקדי ליק תרתא דקו שטא קרתא מה ימנתא :
ציון יצא) כד יהעביד כה דינא תתמריק יודעבדו אוריתא יתובו) לה
בזכנו: (שכר ליתבכרו) מרדין (חייבין) כחדא וד שבתו פלוחכא די) ישתיעין:
כי ארי תבהתון מאולטי טעותא דחמדתון ותתכנעון מגניאל טעותא
דאתון מסתייעין בהון: כי ארי תהון כנוטמא דמנתר טרפוהי ופנינת
שתיא דמייז לית לה: (היה ויהי תקלוהון דשיעיא כנשורת כהנא ושנד
ידהון פנימוץ כנרא כמא דמתלכין דיין לסטר דיין ודלקין תרויהון) כחדא
כין ווספון לשיעיא אטו ועובדיהון בישיא ולא יהי עלהון חייס: עדי

לתשעה באב ירמיה ס' ה'

כה בדכנ אמר יט קומנו על אורחא ואמרו לשבילין דמט עלמא
אידא אורחא דתקנא והליכו בה ואשכחו ביח לנפשכון ואמרו
לא ניגול: (הקומותי) ואהימות עליכון מלכין קבולו למלי כבייא ואמרו
לא נקבול: אסק שויצאה אשיצונן אמר יט ויספון) כמסקא עננין
מגסק) וכנבלה מתאנה ופטרף מאיל) על דיהביה ליהו) אוריתי
מקיטו ועברו עלה: על על מא אנהנא יתבי) אתכנשו ונישו
לקרנין כריכ) וכשהוק תמן ארי יט) להנא איתי עלכא תכר ואנהתנא
ואשקונא כס דלוטן ביש כרישר חוין ארי חבנא קיט: קוה סברנא לשלם
ולית טב לעיד) סליחת חובין (הא פורענות חטאי: מד) על דמלחו
לעגליא זבדן מלך במשדיתיה יסק עליהון ויקלי יתהון) מקל כמסקיער
קיברוהי עושון) כל יתבי ארעא וייתון ויבזון ארעא ומלעה קרניא ודיתבין
בהון: כי ארי האנא מקרי בהון) עממין קטולין) כחיוון חורמנין דלית להו)

לחשא ורקסלון יתכן אמר יט: מבליגיתי על דהון מלעגן לקבול נבוא
דמתגבן להון דוונא ותונחתי אותילבון מזקדם חיבורן עליהון אמר
אמר נבוא לבידוני הנה הא קל ינחת כנשתא דעמי מארע דחוקא נבוא
אוכח יתהון השכינתא דיט לית בימין אם מלכה לית בה מדין מרגזי
קדמי בעלמנהון כפולחן טעותא עבר אמרת כנישתא דישראל עזא
זמנא שלים קמא ואנחמא לא מתפרקין על אמרת ירושלם על תבר
כנשתא דעמי אדזעית אתחמיאו אפי כרום אוכמי כקדלא אישתממו
אחדתני היצרי אמר ירמיה נבוא דלמא לא אית לי ענדין טנין למבני
על בית ישראל הלא מחמד הויתי לאלפסה דליה נבוא דמקלטל דמתגמיה
איכון אקותא ארי על דלא תבו כבון לא סליקה אסו למחת כנשתא דעמי
מי מן יתגני לישי כחל דמיין יעמי כמבוע דמען ואבכו יומם ולילי
על קטילי כנשתא דעמי מי יתגני במדברא בית מבתות עדו אולח
ואשבוק ית כנשתא דעמי ואהך מלותהון אנו סלהו זנאי קיער
שקרין וידרמ ואילכו ית לישכהון מתגמי שקל דמן אינון כהשת נכולא
ולא להי מכותא תקימו בארשא ארי מבשתא לבשתא נפקד ומדע דחלתו
לא אולפו אמר יט: איש גבר מחבריה אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל דחום כנכילו מהליך ואיש וגבר כחבריה
משקרין ותושטא לא ממלצין אילמן לי שנהון מתגמי שקר אקפשו טעו
שבתך יתבין בבתי כנישתהון ומשתען על ענייתהון כנכלין מסלבין אמר
דחלתו אמר יט: לכן כפון כדט אמר יט ינחות האנא מיתי עליהון עקא
ויצדיק להון ובחל לבון ארי איכדין אעמיד מן קדם חופי כנשתא דעמי חץ
כגיד דמחריף לישנהון נפלין מחשיב כפומהון שלמא גבר עם חכמה
ממלצין ובמועהי משח כמינתה העל העל אילין לא אסער לאיתתא
בישא אמר יט: אם מן עמא דכדין עובדיהון לא אתסרע מנהון ברעותי:

על

י
ד
י
ה
ו
ד
ל
ב
י
ה
א
א
א
מ
מ
א
כ
כ
ע
73

על טוריא אנה מדום קלי כפי ומיטוח ועל זירוות מדמא אליא
ארי ידיו מכלי אנש דעדי ולא אשתמע קל בעירא באדעהון משופא
דשמיא ועד בעירא אקלטלו עדי ונתתי ואתי ית ירושלם ליגרי מדר
ידרון וית קרויא לבית יהודה אתי ליעדן מכלי יתיבו מי מן גמל לחכים
ויסבר ית דא ודאתמלל מן תני עמיה ויחונה על מא חרובת אלעא
ידיואת כמדברא מכלי עדי ויאמר ואמר יט על דשבקן יתאוריתו דיהני
קדמיהון ולא קבילו למימרי ולא הליכו בה וילכל ואזלו בתר הלהור לבהו
ובתר בעליא דאליפנו אבהתהון ולפן כפון כלכן אמר יט יבאות להא דישרא
האנה מיתו טקא על עמא הדין מדר פקדין ואשתינון כס דלוט כוש כרש
חוי והמיותים ואכדריכון ביני עממיה דלא ודעו אינון ואבהתהון וארי
בתריהון ית דקטלין בחרבא עד דא שישי יתהו! כה כדע אמר יט יבאות
אסתכלן וקרו לאילתא ויותו ולחפימתא שלחן ויותו ותמהרנה ווחיי
ויטלן עלנא לויא וישגר עיכנא דמעין וקלגלי עיכנא יקח מאי כי ארי
קל אלוא אשתמש מינון איכדי אתבזנא בהיתנא לחדא ארי חרובת
ארענא ארי ידיואה בירנייתנא כי ארי שמעא נשיא פתגמא דילי ותמית
אודכוכן למלי נביוהו ואלפא לבנתכון אליא ואתתא לחברתה ענויא כי
ארי סליק מוחא בחרבנא על כורניותנא לשייטאה וכתן משוקא עלומין
מרחובין דבר אתנבי כדען אמר יט ותחרמי נבילתא דאנשא כזיבר
מבודר על אפי חקלא וכעמירא מבתר חירודא מית דמכניש כה כדען
אמר יט לא ישתבח שלמה כל לויד חימא בחכמתיה ולא ישתבח שמסן
כל מנוח גיבלא כגי ברוותיה ולא ישתבח אחלב כל עמרי עגילא בעותריהו
כי ליה כדא ישתבח דמשתבח לחכים ואילף למדע דחלתו ארי אמר יט
עכדמא חסדא ודי דק שפן נכו בארעא ארי כמלין דעוא קדמי אמר יט עדי
נדון העם להטיר כחמות ישעיה מאחר טב עד דהי הן שבע ולויה יט

דואתחנן ישעיה ק מ

בחמון נביוא אתנבו אנחומין על עמי אמר להכון דכדן מלילן על ליבה
דידושלם ואתנבי עלי ארי עתידא דתמללי מעם גלוותהא ארי

אשתתקן

אשתבהו לה חונהא. אחי קבילה כס תנחומין מן קנין. כלן לקת על חד תרין
בכל חטאהא: קול קל דמכלי. כמדברא. כנו אורחא קדם עמא דני. כנישן.
במישרא כנשין. קדם כנשתא דאלהנא: כל כל חוליא נראמון. וכל סור ורמא
יכאכנן. ויהי כמלא למישרא. ובית גדודין לבעא: ונגלה ויתגלי וקרא דני
(יהזון) כל בני כמלא כחדא. אחי במימרא דני קיור כן: קול קל דאמר אתנבי
ומהיב ואמר מוא אתנבי. כל רשיעיא בעקבא וכל תותפיהון כמוצא דחקלא:
יבש יבוש עקבא בהר ניבוי. אחי רוחא מן קנין נשבת ביה. ככון. כעקבא
חשיבין רשיעיא בעמא יבש מית רשיעא אנדו עשתנוהו. ופתגמא דאלהנא
הייס לעלמין: על על סור רם סקן לכון נבייא דמכשרין לעיון. ארימו כחולא
קלכון דמכשרין לירושלם. ארימו לא תדחלון. אימרו להרויח דבית יהודה.
אתגליאת מלכותא דאלחכון: הנה הא ני צהים בתקוף מתגלי. ותקוף דרש
גבורתיה שלטא קדמיה. הא אגר עבדי ממירה עמיה. דכל עוכדיהון קל
קדמוהו: ברעה ברעיא דעדריה רעי. בדריעה מכניש אמדין. וכחמה מסוכר
דכוכין מיכהתא בניח מדבר: מי מן אמר צין קיום אמר ועמיד. דכל מי עלמא
חשיבין קדמוהו כמפא בשעולא. ומשחת שמיא כלן בזרתא מתוקטן. ועפרא
דאדעא כלן כמכולא אתכל. וסוריא כלן מתקל תקלון. ודמתא הא כד במוזניא:
מי מן תקין ית רוח קודשא בפום כל נביא הלל ני וצדיקיא עבדי מימרה
פתגמי רעותיה הודעיכון: את להו דבעו מן קדמוהו אסבר חפלא. ואלימין
אורח דדין. ויהב לפניהו. ואורח דסבלתנו לבני בנינו הודעיכון: ה
הא עממיה כמפא מדול. וכעורל מאזמיל חשיבין. הא נגותא כדוקא דמת:
ולכנן. ואילני לבנן. לא יסקתו לאדלקא. וחיותא דביה לית היא כמסת לעלא:
כל כל עממיה כלמא עוכד הו. קמורא. ושיעאה איכון חשבין קדמוהו: ואל
ולמן ^{אמון} צדמן למד. קדם אל. ומא דמת דאתו. כמדדין קדמוהו: הפסל
הא ילמא נקרא עמיד. וקילמא כדהב מחפי ליה. ושישלן דכסף קינאה מאחיד
ליה: המסקן און בני אשא דלא אחיד ביה דהבא. בחר נגר אומן בעי ליה
לאתקא ילם דלא יתלוי: הלא הלא ודעתו. אם לא שמעתו. הלא אתחוא.

מן אולא עובד סדרי כרה שית לכון. הלא תס תכלון למדחל קדם מן
 דברא יסודי ארעה: היושב דאשרי בתקוף רומא שכינת וקרוה וכל יתבי
 ארעה חשיבין קדמוהי כהמיצין דמתח כזעיר שמיא ופרשיסן כמשכן
 וקרא לבית שכינתיה: הגת דמסר שלסונן לחלשא דייני ארעה כלמא
 ענידו אפ אמילן וכשון אמילן יסקון אמילן יתרבון בארעה בניהון ואף ווגיה
 ישלח בהון ויבהגון ומימדיה כעלעווא להשא יבדר יתהון: וץ ולמון תדמן
 קדמי ותשון יימד קדישא: שאו וקוסו לממא עויכסון וחזו למדחל קדם
 מן לברא עין דאמיק במנין חולי שמיא לכלהון בשמה קרי מסגי גבור
 ותקוף חול: חד מקדדיה לא מתעכב: חעניים ענותכיא וחשיכיא דמחמדין
 לאלפנא הא כיתהיא למיא ולא משכחין לוחיהון כקאופא משלהיא אמאי
 אקביל ילותהון. אהא דישראל לא ארחיקינט: עדי

שניה עקב ישעיה ס"י מ"א

והאמר על דאמרת ימיו קליק לני שכינתיה מני. (נט דחקני: התשכח
 האפשר דתתכשי אתתא כרה מלרחמא על בר מעהא אף
 עין ותכשיין ומימדי לא ירחיקיך: הן הא כד על ידן את ייורה קדמי
 שורך לקבלי תדרא: מהרו ייחון יבנון חרבתיק מפגור ומחרבך מנד
 יגלון: שאי זקופי ירושלם סחור סחור עינד וחזא כל בני עם גלוותיק
 מתכנשי ואתן לגויך קיים אמא אמר לט: ארי כולהון לך כלבוש דיקר
 ועובדהון כקשטן כלתא: פי ארי חרבתיק וידי ויהיך וארע מנוגדותיק ארי
 כען תדחקין מיתבי ויתרחקו מפלשמך: עוד מכען יימון חד חד כגוק
 בני עם גלותיק ער לי ארעה רוח לי ואתיב: ואמדת ותימדין בלמיד מן
 רבי לי ית אילין ואמא תבלא ויחידא גליא ומטולפלא ואילין כמן רבי אמא
 אשתארת בלחדי עין איפא הוון: ככ בלע אמר לט: אהים הא אגר
 בעממא גבורתי ועל מלכותא ארים נסי וייתון בנד ביבין ופנתך על
 פירון ותנעלון: והיו ויהון מלכיא תרביד ומלכותהון ישמשונוך

על אפיהו על הרעא ישתקוהו למצעי מניך יעפר דגלך ילחכו ונדעין
ארי אנא לט דלא ובהו ידוקיא דמסכרין לפורקני: היקה האשר דיתנסו
מגוברא עדי ואם דשכו זכאין ישתעב: יארי כרין אמר לט אף דשם זכאין
אתיב ודעדי תליפין אשטב יית פורענתך אנא אתפרע יית כנך אנא אפרוק:
והאכלתי ואתי ית כפר דהו מוכי לוך מיכל לכל עופא דשמיא וכמא
דמתרוו) מחמד מכית פין חות כלא מדמהו) תתרוי וידעו כל בני כפרא
ארי אנא לט פרוקך ומשינכין תקיפא דיעקב: כה כדן אמר לט אידא הוא
אגרת פיסורין דיקבית לכנישתכו) ארי התדקת אן מן קבד דליה חובא קדמי
דזכיית יתכו) ליה הא בחיבוכו) מדבנתו) וכמרדוכו) אתרחקת כנישתכו):
מדוע מדין שלחית בני ולא הבו אתנביאו ולו קבילו האתקדא אתמקדא
קבדו מלממך ואם ליה קדמי חול לשטבא הא במזותותי אחריב ימא אשו
נהרין מדברא יפרו נוכיהו) מבלי מית וימותו) בעהותא: אלכס אכסי שמיא
כד בקבלא וכקא אשו כמותהו): אדני לט להים יתכלי ליש) דמלפין) -
להודעא לאלפא לימדיקיא דמשלה) לתתגמי אוריתא חכמא כון בעפר ביסר
מקדם לשלחא נביוהי מא אם יתפתחו) אודע חייביה ויקבלו) לופ): אדני
לט להים שלחני לאתנבאה) ואנא לא קרביה) לאחלא לא אסתחרית: קוי
גבי ויהבית למח) וליפתו למרטי) אפי לא טמכית מאתכנעו) רוק: ואדני
ולו להים סעיד לי על כן לא אתכנעית) על כן שויתו אפי תליפין כטנרא
וידעא ארי לא אבהת: קדנ) קריבא זכותי מן ידי) עמי נוקם כחדא) מן
בעול דיכי יתקרב לותי: הן הא לט להים סעיד לי מן הוא דיוויבני) הא
מלהו) כלבושא דבלי דעשא) אמיל ליה: מי מן כון מדחלייא לט) דשמע
בהל ענדוהי ידוקייה) דעבר אדיתא בעקא) כגבר דמהליך בקבלא ולית זסא
ליה) מתרחיק בשמא דט) ומסתמיק על פורקנא דאלהיב: הן הא כולכו)
מגל) באישא מהוקפי) ארכ) אמילו פולו באישא דגדיתו) ונחרכ דתקיסתג) -
ממימרי הות דא לכו) לתקלתכו) תתכו): שמעו קבילו למימרי) רדפי
קושטא דבע) לט) מן קט) אסתכלו דכחיבא) מטיכדא התחיעבתו) וכמקולא)

ב
ד
ב
א
ב
מ
ו
ע
כ

דמגוב ריקן את פסלתו : הזיטן אסתכלו באברהם אבוסון זכשרה
דעדיא תכון . ארי חד הוה אברהם יחידאי בעלמא קריבתיה לפולהני
ובריכתיה ואקיתיה : כי ארי עתיד יטו לחמלא ימנו . לחמלא כל חרבתהא
וישוי מדברה כעיד . ומישדא כגתא דינא כייע וחדוא ישתכח כה
מעלי תודהא והל דמשבחין : עדי

שלישית דאה עניה סוערה עד כימחרך פרשתנח
רביעית דשופטים ישעיה נא

אזכרי אנה אנה הוא מכחמכון . ממז אהון דחליץ מאנשא דמאית
ומצר אנשא דכעסבא חשיב : והשכח ונתנשתא פלחמא דנטי
דעבדך דתלא שמיא ושכליל ארעא . ודחילתא תדירא כל יומא . מן
קדם חמת מעיקא כמא דמתקנין לחבלא . וכען אן הוה חמת מעיקא :
מיהר מוחי פודענותא לאנגלאה . ולא ימחון ידיהיא לחבל . ולא יסמון
מזונתו : ואנכי ואנא יטו להך דכזיף בימא . והמן גלוהי יטו עבאת שמיא :
ואשים ושויטי פתגמי כמאתי בסומך . ובטלל גבורתי אקניית עלך . לקיימא
עמא דאמיר עליהו . יסגון ככוכבי שמיא . ולישכללא כמשנתא דאמיר עליהו
יסגון כעפלא דארעא . ולמימר לדדורין כיכיון עמי אהון : התעוררי אתרבא
אתרבא קומי ירושלם דקבילת מן יתני . ית כסא דחמתיה ית פיילי כסא
דלוקא . שתית מעריה : אין ליה דמנחם לה . מכל בני דולדת . וליה דמתקין
בידה . מכל בני דרביאת : שתים תרהו . עין אתנאם עלך ימשלם לא ופולת למיקס
אזבע ויהו עלך . בלא ותבילא וכמבא וחרבא לית דינחמיניך להי אנא : בניך
בנך יהו מוסרפין . בדיש כל שוקיא כמזרתי מיכד . מל חמתא כן קלי
מזומיתא מן קדם להיך : לכך בכון שסעני כען דא מסולטנותא דרויא מן עקא
ולא חמרו כה כדנ אמר רבנוך יטו . ואלהיך דעתיד לפענד פודענות הינ
עמיה הא קבילת מן יודך ית כסא דלוקא . ית פיילי כסא דחמתיה . לא אסת
למשנתו עור : ושמתיה ואמקרינה ביד דהון מונין לייך דהון אמרין לכפשיך

אמאוכי

אמאיכי ונעדי ואמאיכית כארעא יקריך ויהוית כשורק לשד): עורי
אתגלא אהגלא לבישי תקמיק יציון לבישי רבושי תשובחתך ירושלים
קרהא דקדושא ארי לא ייסופון דיעדין ביק ערלא ומסאבא: ההנעני אתנמי
מעפרא קומי תרבי על כורסי יקריך ירושלים אתמקון חכתי יורופון שני
כנשתא דיעיון כי ארי כדן אמר לי מגן אודכנתון ולא ככסף תתמרקון:
כי ארי כדן אמר לי להים למיערים נחת עמי בקדמיתא לאתותבא תמן
ואתוראה בלמא אנסיה: ועתה וכען עתבא למפרק אמר לי אריאזדבן
עמי מן עממיה דשליטן בהון משתבחין אמר לי ותדרא כל יומא על
כולחן שמי מרגזין: לסן בכון יתרכא בעממיה שמי בכון בעדנא הוא
תדעון ארי אנא הוא מלילת ומימרי היום: מהאמא יציון על סוד ארעא
דישראל רגלי מבשר משמע מבשר טוב משמע פורתי אמר לפנשתא
דיציון אתגליאת מלכותא דלתיך: קול קל כונסך דמדימין קלהון כחלא
משבחין ארי בעיניהון וחזי גבור דיעביד לי כד יתוב לי שטותיה ליציון:
פיתחון בועו ושבחון כחלא חרבת ירושלים ארי עתיד לי לנחמא עמיה פרת
ירושלים: חספ גלא לי ית דרע קורשיה לעיני כל עממיה ויחזון כל
דכפיה ארעא ית מורקנא דאלגא: סורו אתפרשו אתפרשו פוקו מהסן במסאב
לם תקרבון פוקו ממה אהבחרו נטלי סני בית מקד שר דלי: כי ארי לא
בדהילו תלפקון מיבני עממיה ובעירתי לא תתבלון בורעכון ארי מדבר
קדמוכון לי ועתיד לכנשא גלוותכון להא דישראלי עדי

אמאישות דכי תצא רני עקרה עד מחמד פושת נח

ש שית דכי תבוא ישיה פ

קרבני קומי אנהדי ירושלים ארי מסאב זמן פרוקטל ויקרא דלי עלך
ותגלי: כי ארי הא חשוכא יחפי ארעא וקבלא למלכותא וביק ישר
שפינתיה לי ויקריה עלך יתגלי: והלכו ויהבון עממיה לנהודיק ומלכיא
לקבל זהודיק: שאו זקתי ירושלים סחור סחור עיכד וחלא כל בני עם גלותיך
מתבנשין ואתו לגיך בכל מרחיק יתנו וכנתך על גסימין ותנסב: אג

כסון תחזן ותנהרין. ותדחליץ. ויסתי ליביך בדחליה חטאין. ארו אתחלה
ליך עוהר מערבא נכסי עממיא יתעלון להוך. שעת. שוירת ערבוהי אחי
סחרכך. הוגני מדין וחולד. כולהו משבא יתון. דהב ולפנה יהו) טמינן
ודאבו עמרו) בתושבחה דלני יהו) משהעו: כל כל עאן ערבוהי יתכנין
לגויך. דכרי ככס ישמשוכי. ותסקון לרעוה על מדכחי. ובית תושבחי
אשבח: מי מן אלין דהו) בגלאי כענני קלילין. ולא לאתעבבא. גווחא
דישראל דמתכנשין וצותן לארשהו) הו) פוחין דגויבן לאג שיכנוהו): פי
ארו למימרי בגוון יסכרון ונחתי סמימי ימא אודא סרסא קלעלא בקדמיתא
לאותאה בנך מדחית כסמיהו) ודהבהו) עכסהו) לשמא דלני להיך ולקדישא
דישראל ארו שבחך: וצנו גמנו) בני עממיא שורך. ומלכיהו) ישמשוכי
ארו ברונגי אלקיתוך. וכרעות ארחס עלך: ופהחו) ויהפתוחו) תרסך אמירא
יימם ולילי לא יתאחדו) לאעלהא להיך נכסי עממיא ומלכהו) זתיקי): פי
ארו עם ומלכו. דלא יתלחך ירושלם יובדו) ועממיא השתייאה ישתוונק:
כבוד יקר לבסן להיך יתעל כירוח) מירוח) ואשכרעין כחלא לשכחא אתר
בית מקדשי. ואתר בית אשריות שפנותי אייקרי: והלכו) ויהכו) להיך כפיין
בני משעבדך. וישתכחו) למכשי מניך על מסת רגלך כל דהו) מהזין לך
ויקרו) לך קרתא דלני יצו) דאתרשי בנ קדישא דישראל: תחת חלף דמו
שביקא ומטולכלא ולית דעדי. ואשויניך ליקר עלם בית דייץ ברודד:
ונקה) ותסכעו) נכסי עממיא וצבאת מלכהו) תתפסקו) וחדעו) ארו אטא
נלי פריקי. ומשינכיך תקיפא דיערב: תחת חלף נחשא דכא מניך ירושלם
איתי דהבא. וחלה ברזלא איתי כסקא. וחלה אעניא נחשא. וחלה אבניא פואא
ושאו) פרנסך שלם. ושלוטנך בזכו) לא לא ישתכע עוד חטא בארעך
כזא ותבירא בתחומך. ויערעו) פורזן על שורך. ועל תרסך יהו) משכחי):
לא לא תיכרבו) עוד לנהור שמשא בימיהו) וסך לא לזיהוד סיהרא בריליא
ויהו) לך נלי לניהור שלם. ואלהך לתושבחתך: לא לא תככל עוד מלכותך
ויקרין לא יעדי. ויהו) לך נלי לניהור עלם. וישלמו) יומי אבליך: ועמד
כולהו) זכאין לעלם וחסנו) ארעא. ניעבא דחיותי עובד גבורתי לא שתבחה:

ההטן דזעיר צהון יהי לאלפא ודחלש לעם סגוי אגא יא בזמנה

אתיכה: עדי

שביעיה ניצבים ישעיה ס"ב

ונודע ויהרבון בעממיה בניהון ובני צניהון בגר מלכותא כל חזאיהון

ישתמוד טונן. ארי איכון זרעא דכרכיה יא: שוש אמרה

ירושלם. מחרא אחזי במימרא דילי תבוע נפשי במרוקנא דאלהי ארי

לכשני לבושין דפורקן. מעיל דזכנ עמפני. כחתנא דמיצלה בגנוניה.

וככהנא רבא דמתקן בלבושוהי וככלתא דמתקשכא בתיקונה: כי ארי

כארעא דמפקא יעמחה. וכגנת שקיא דזירועהא מרביא. כן יא ליהם.

יגלי זכותה ותשובחתה דירושלם. לקביל כל עממיה: למען עד דאעביד

פורקן לימין לא אנוה לעממיה. ועד דאיתי נחמא לירושלם לא אשקופא

למלכותא. עד דיתגלי בשפרפרא נהדה. ופורקנה כנעיד ובעד: ורא

עממיה זכותיק. וכל מלכיה יקרוך. ויתרוק לך שמא חדבא.

מריה יא ופרשינה: והיית ותהן כליל דחדוא תלי. וכתר דתושבחה

קדם להיוד: לא לא יתאמר ליד עוד שציקא. ולאדפיך לא יתאמר עוד

יחזא. אחי לך יתקרי עבדי לסותי בה. ולאדעיך יתבא. ארי תרי

דעוא מן קלי. ביד וארעיק תהיתב: כי ארי כמא דמתותב עולם עם.

בתולה. כן יתבון בגויך בכני. וכמא דחדי חתנא עם פלתא יחזי ערך

אלהיך: על עובדי אבהתך יעדיקיא קרתא ירושלם מתוקטן ונסודי

קדמי כל יממא וכל ליליא. תדורה לא פסקי. מתאמר דכון צרפותיך

קלי לא פסק: ול לא יפסוק דכרעהון מן קדמוהי. עד דיתקין. ועד דישי

ירושלם. תושבחהא כחדעא: נשבע הים יא בימיניה ובדרע תוקפיהאם

אתן ית עבדיך עוד מובל לבטלי דבניך. ואם ישתון בני עממיה חמרק

דלחיה ביה: כי ארי דכנישוהי לעמרא ויכלינה. וישחון קלי. ודעיצולהי

לחמרא ושתיכה בדרת קדשי: עברו נבייה עיברו ותבן בתרעיא אפנו

לב עבא לאורח תקנא בקרו בסודן טבן ונחמן לידיקיא דמליית. מרהור

ליבהון

ליבנהו יצרא בישא דהוא כאבן תקלא ארימו אתא לעממיה: הנה
 הא יין אשמע לקיפא דעא אימר לכנשתא דיין הא פריק מתגלי
 הא אגר עבדי מימדיה עמיה דכל עובדהו גלן קדמוהי: וקרא
 ויקרון להק עמא קדישא פריקא דין וליך יתקרי תביעתא קרתא דלא
 אתרחקה: מי מן אמר אילין דעביד לאיתא מנא על אדום פורטנו
 תקיפא על ביצה: למ עבד פורענות דין עמיה כמא דקיים ילהק במימדיה
 אמר האנא מתגלי כמא דמליחית בזכו סגו קדמי חיל למפרק: מדוע
 מדין יסמקו טורין מדם קטילין ומשרין יפקין כחמר במעצרא: קרה
 הא כנשיט דמתכשיט במעצרא: סן יסקו קטילי במשרית שממיה
 ולא והו להון תקיף קדמי ואקטליכון בדוגזי ואדשישנון בחמתניצאתא
 תקיף תהיפיהו קדמי וכל חכימוהו אקלעט: כי ארי וס פורענותא קדמי
 ושנת פורק עמי מכות: ואניש ואגלי קדמי ולית גבר דילה עובדין טנין
 ידיע קדמי ולית אנש דיקום ויבעי עליהו ופרהיכון כלדע תוקחי
 ובמימר רעותי מעדהיכון: ואכוס ואקטול עממיה בדוגזי ואדשישנון
 בחמתני ואדמי לאדעא ארעיתא קטילי גבירהו: חסדי אמר כביא
 טבותא דין אנא מדכד תושבחתא דין כעל כל דגמלנא וסגו
 עוביה לבית ישד אל דגמלנן בדחמיה ובסגיאות טבותיה: ויאמר ואמר
 כרם עמי אנון בניא דלא ישקרין והוה מימדיה להון פריק: כס
 בכל עידן דחבו קדמוהי לאתאחא עליהו עקא לא אעיק להו ומלאך שליח
 מן קדמוהי פרהיכון בדחמיה ובמחסה עליהו הוא שחבמין ונטליטו
 וסוברנו כל ימי עלמא: עדי

שבין רה ליהכפ

שוכה תוב ישראל לחלתא דין להיך ארי אתקלהא בחובד: קחו
 קריבו עמבון פתגמין דאתודאה ותובו למלחנא דין ואמרו קריב
 קדמך למשבק על חובין ויתקבל קורבנא קדמך הא כסבין ויהוין מלי

ספנותנא

סבותנה מתהבלין קדמך עמדין לרעות על מדבך : אשר מלכי אתולאה
לא ישרקונוא על רכבי סוסון לא נהרשי ולא נימר עוד להנא לעובר
ידכא דמך קדמך מתדהם על אכהתנא דהון במינים הא כיתמי : אדכא
אקבילון בתירבתהון אשנוק לחוביהון ארחימנון כד יתובון בנדבא ארי
תב דוגימנהון : אהיה יהי מימרי בטלל לישראל יזהרון כשושניא
ויתובון על תקוף ארעווי : כלין לצבן דמשלה עובדהיה : ולכו יסגון
בנין ובנין : ויהי כזיו מבלת קודשא זיהון וריחאהון כלות סקרת כוסמין :
זוכן ותכנשון מביני גלוותהון יהנטן בטלל משיחאהון ויחון מיתריא : ויסגי
טובא בארשא יהי דכורן טענותהון עלול ולא פסיה כדוכר יבנות חצויעתא
על חמר עתיק דמתנקל בבית מרדשא : אכלים נימרון בות ישראל
מא לא עוד למפלח לטעותא אנה במימרי אקבל עלותיה דישאל (ארחם
עלוהי במימרי אעבדינה כבירון שפיר דמך קדמי סליח לתיוכתהון)
משותכחא : מי מן חכים ויסכל אלין סוכלתן וידעינין : ארי תקטן אוכחתהון
דין ועדיקיא דהליכון בהון ייחי בהון בחיי עלמא ורשיעוא יגמקרון
בניהם על דלא הליכו בהון :

האזינו אחד כפור יחזקאל מ' י"ח

כה מדן אמר יי' אלהים ואקריב אנא ממלכות דבית יהודה דמתול
לאגרא רמא ואקימיניה מבט בנוהי יתיך ארבו ואקימניה במימרי
בטור דם ומנוכל : כהר בטור קודשא דישאל אקיימניה ויפנוש
משרין ויעביד סומכון ויהי למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל ידיקיא
וכל ענותניא בטלל מלכותא ישרון : וידעו וידעון כל מלכי עממיא ארי
אנא יי' אמאזפות מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכות דהות חלשא
אמאיכות מלכות עממיא דהות תקיפא באע רקיב תקיפית מלכות בית
ישאל דהות חלשא באע וכיש אנא יי' גזרית במימרי ואקיימ : ויבי

והוא פתגם נבואה מן קניז עמי למימר: מה מא לכון דאבון
 מתלין ית מתלא הדין על אצטא דישראל למימר: אבהתא חטן ונשיא
 לקן: חי קיום אנא אמר ייז עליהם יאם יהי לכון עוד ממפל מתלא קדין
 בישראל: הן הא כל נפשתא דילי אינן כנפש אבא וכנפש בלא קדמי אינן
 אנש דחטי הוא ימות: ואש וגבר ארי יהי זכאי ויעבד דין דקשטן וזמן:
 אל בטוריא לא פלה לטעותא ועוניהי לא זקה לפולחן טעות בית ישראל
 וית אתת חברה לא סאיב ולות אתת טוואה לא עז: ואש וגבר לא אנו
 משכונן לחובתא אטיב גזילא לא גזל מלחמיה לככנא יהב ועוסלאה כפי
 מכסותיה: כנשך בחיבוליא לא יהב ורבייתא לא נסיב משקרא אטיב ידיה
 דין דקשטן עבד בין קנר לקבר: בחוקותי בחיובי הליך ודוכ נסד למעבד קשטן
 יצדיקא הוא מוחא יחזי אמר ייז עליהם: דהוליד ואוליד בר לשיע אשד הם
 ויעבד לחוהו מיחדא מאלין: והוא והוא יתכל אילין לא עבד: והן כפולחן
 פלה לטעותא וית אתת חברה סאיב: עני מספין וחשיך אנוי גזילא
 משכונא לא אטיב ולפולחן טעותא זקה עיניהי תועיבא עבד: כנשך
 בחיבוליא יהב ורבייתא נסיב היתקיים לא יתקיים: את כל תועיבא הלין עבד
 ממת ימות חובת קטוליה ביה תהי: והנה והא אוליד בר וחזא ית כל חובי
 אבוהי דעבד וחזא ולא עבד בוותיהון: על על טוריא לא פלה לטעותא
 ועוניהי לא זקה לפולחן טעות בית ישראל: ית אתת חברה לא סאיב: ואש
 ואנש לא אנוי משכונא לא נסיב וגזילא לא גזל מלחמיה לככנא יהב
 ועוסלאה כפי מכסותיה: מעני ממסכיא אטיב ידיה חיבוליא ורבייתא
 לא נסיב דיני עבד בחיובי הליך הוא לא ימות בחובי אבוהי מיחא יחזי:
 אביו אבוהי ארי עשך עושקא גזל גזילא לחד מאחוהי: ואלא תהין עבד
 בקו עמיה: והא פנה בחוביה: ואמרתם ואמרתו: מדין לא לקי בלא בחובי
 אבא: ובלא דין דקשטן וזמן עבד ית כל קיימי כטר ועבד יתהון מיחא יחזי:
 הנפש אנש דיחטי הוא ימות: בלא לא ילקי בחובי אבא: ואבא לא ילקי בחובי
 בלא זכות זכאה בה יתקיים: ואובת חיובא עלוהי תהי: והרשע ורשיעא ארי
 יהוב מכל חובו דעבד ויסד ית כל קיימי ויעבד דין דקשטן וזמן מיחא

ויהי לא ימות: כל כל חוביהו דעבד לא ידכר ליה בזכותיה דעבד יתקיים:
 החפץ המדיענא רענא מותא דדשיעא אמרטי ליהם הלא כד יהוב מאורחיה
 ויתקיים: ובשנה וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעבוד שקר יתכל תועינתא
 דעבד לשיעא יעביד היתקיים כל זכותיה דעבד לא ידכר ליה בשקליה
 דשקר ובחוביהו דחב כהון ימות: ואמרתם ואמרתון לא מפדשן לנא
 אורחת טובא דינא שמעו בען בית ישראל האורחת טובי לא מפדשא
 לכון הלא אורחתכון דילכון לא תקנן: בשנה כד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד
 שקר וימות עליהון בשקליה דעבד ימות: וכסוב וכד יהוב לשיעא מחוביהו
 דעבד ויעבד די דקשוכן וזכני הוא ית נכשיה יתיום: וילאה וחזא ותב
 מכל חוביהו דעבד מיחא ויהי לא ימות: ואמרו ואמרו בית ישראל לא
 מפדש לנא אורחת טובא דינא האורחת טובי לא מפדשא לכון בית ישראל
 הלא אורחתכון דילכון לא תקנן: לכון בכון אנש כאורחתיה אתפדע מכון
 בית ישראל אמר לי ליהם יתובו לפולחני ואעח מכוסך פולחן סעולתכון
 ולא יהי לכון לתקלת חובי: השליפו ארתיקן מכפון ית כל מרדיוכן דחבתון
 כהון ועבדו לכון לב דחיל ורוח דחלא ולמא תמותון בית ישראל: פי
 ארי לא רעינא צמותא דחייב לממת אמר לי ליהם יתובו לפולחני
 ואתקיימו: עדי

לראש חדש ישעיה ס' סו

כה כדען אמר לי שמיא כרוסי יקרי ואדעא כיבש קדמי אודין ביתא
 דתבנן קדמי ואדין הוא אתר בית אשדיות שכיעתי: ואת וית
 כל אילין גבורתי עבדתי כלל הווא כל אלין אמר לי וכדין לעוא קדמי
 לאסתכלא ביה בדענותן ומכיק רוח ומשתני לקביל פתגמי: שוחס
 נביק תוד כקטיל גבד דכח איכור פנקופ כלב מסיק קורבן דם חזירא
 קודבן מהנתיהון מתנת אונים אח אינו אתלעיאן באורחתהון וכשיקויבהון
 נכשיהון אתלעיאנה: קם אח אנא איבני בתבדיהון וממא דייסיפן לא
 ישתנבון חלף דשלחיה נביי ולא תבן אתנבואן ולא קבילו ועבדו דביש

קדמי

קדמי ובללא יצביח אתר עינא: שמעו קבילו סתגמא די' עדיקיא דמשפון
 לקביל סתגמור עוניה אמרין אחיבון סנא וכוון כרחקיטון בדיל שמי וקגי
 יקרא די' ונחדי בחדותכון והיטון יבהתון: קול קל אתרנושא מקותא ירושלם
 קלא מהיכלא קל מומרא די' דמשלום גמלא לבעלי דבנהוי: כפרם עדלא מתי
 לה עקא תתפרק ועד לא מיתי לה זייע כחלין על ילדא ותגלי מלכה: מי
 מן שמע כהדא מן חווא כאלץ האפשר דתתעביד ארעא כיומא חד אמ ותברי
 עמה זמן חדא ארי עתידא דתתנחם יוון ותתמלי מעם גלוותא: האני
 אנה יאה ברית עלמא מכלאשית אמר לי' אנה ברית כל אמשא אנה בדריית
 יתהון לביני עממא: אף אנה עתיד לכנשא גלוותיך אמר להק: שמח חדני
 בירושלם וכו' וכו' כל רחמא דויעו עמה דייץ כל דהו מתאכלין עליה:
 למען בדיל דבתסקון ותסבען מניטת תכחומא' בדיל דתשתון ותחליץ
 מחמר יקרה: כי ארי כדנן אמר לי' האנה מיתי לה כשפע נהר מנת שלם
 ופנחל מגבר יקר עממא ותתפנקון על גססן תתנכולון ועל רכובין תתרכבון:
 כאיש כגבר דאמיה מנחמא ליה כינ מימרי ונחם יתבן: ובירושלם תתנחמון:
 וראיתם ותחזון ויחדי ליבון: וגויתבון כדתאין ויהרין ותתגלי גבוותא די'
 לאוטבא לעבדוהי עדיקיא וייתי לוט לבעלי דבנהוי: כי ארי האני באשתא
 מתגלי ופעל עולין רתיכוהו לאתבא בתקוף רוקזיה ומזומותיה כשלה וביה
 אישתא: כי ארי באישתא עתיד לי' למדן ובחריה ית כל בסרא וקגי
 קבוליא הי': המתקדשים דמדמנין ודמדכ) לגוואק עעותא סיטא בת
 סיטא אכלי בסר חזירא ושקיעא ושכבא כחדא יסולון אמר לי': ואני
 וקדמי גלן עובדהון ועשתניהון עתדנא לכמשא ית כל עממא אופיא
 ולשניא וייתון ויחזון ית יקרי: ושמתי ואשי בהון אתא ואשלה מניהון
 משיזבין לביני עממא למדינת ימא פולאי ולחאי דמתחין ומח) בקשתא
 למדינת תובל ויון נגוואא רחיקיא דלא שפעו ית שימנע גבורתי ולא חזון
 ית יקרי ויחזון ית יקרי בעממא: והביאון וייתון ית כל אחיבון מכל עממא
 קרבנא קיט' בקוסון וכרתכין וכדיחילון וככודנון ובתושבחן על סווא דקדסי

ירושלם אמר יי' כמא דיתקן בני ישראל ית קרבנא במדכו לבית מקדשא
די יי' וגם ראף מנהון אקריב לכהניא לליואו אמר יי' כי ארי כמא דשמו
חדתין וארעא חדתא דאמא עבדי קיימי קדמך אמר יי' כן יתקיים זרעון
ושמכוני והיה ויהי בזמן ירח בידח וכזמן שבא בשבא יותן כל בני בסרא
למסקד קדמי אמר יי' חייט ויפתן ויחזן בפגרי גובריא חייביא דמרדו במימ
ארי נשמתהון לא ימותגן ואישתהון לא תטפת ויהון מדדנין רשיעיא בניגס
עד דיומרת עליהון ידיקיא מסת חזנא: נמי מדי חדש בחדש

למחר חדש שמואל א' ס"ב

ויהמר ואמר ליה יהונתן מחר ירחא ותתבעי ארי יהי מרווח בית אסחרופך
ושלש ובהלמות ירחא תתבעי לחדא ותהדך לאתרא דאויטמדתא
תמן ביומא דחולא ותיתב ביצטר אבן אתא ואכי ואנא תלהא גרדין פקשת
שדי לממחי לי לפלגלוסקא והנה ובהא השלה ית עולמא אגזיל איהא עי
קדיא אס מימר אימר לעולימא הא גירא מינד ולכא סבהי ואיתא ארי
שלם לך ולית מדעם כוש היים הוא יי' אס ואס מדין אימר לעולימא
הא גירא מנד ולהלאה אגזיל ארי שסנד יי' והדבר ותתקמא דמליכא
אכא ואת הא מיכרא דנין סגיר כינא וכינד עד עתמא ויסקתר
ואטמר דניד בחקלא ובוה ירחא ואסחר מלכא על לחמא למכא ושע
ואסחר מלכא על שיויה כזמן בזמן על שוויא דמתולן ליה כסחר כותלא
וקם יהוכה ואסחר אכר מיכרא בשאול והוא אתרא דניד מרוח: ולא
ולא מליל שאול מדעם ביומא ההוא ארי אמר דלכא עירוש הוא ליה ולכ
דכי הוא אודלמא לאורה אזל ואנחנא לא זמניהי: ויהי והוא ביומא דכהרובי
דהוא עיבוב ירחא תניכיא והיה אהרחדוד מרוח ואמר שאול ליהונתן ברית
מדין לא אתא בר יושא אף תמלי אף יומא דין ללחמא: וישן ואתב (יהונתן)
ית שאול אשתאלא אשתול דורה מני למינל עד בית לחם: ויאמר ואמר
שלחני כען ארי שירו נכסת קודשיא לכל זרעיהא לכא בקרתא והוא פקיד
לי אחי וכען אס כען אשכחית לחמי כשינד אשתוכ כען ואחזי ית אחי

על כן לא עאל לפתורה דמלכא: ויחר ותקיף רוקמא דשאול ביהונתן ואמר
 ליה בד סרבנותא דמרדוהא השיא הלא ידעמא ארי דשי את ככר ושי לכהתק
 ולכהתת קלן אמר: כי ארי כל יומיה דכר ישי קיים על ארעא לאתתקן ארי
 ומלכוהל וכען שלח ואותיביה לותי אריאכר חייב קטול הוא: וישן ואתיב
 יהונתן יה שאלו אבוהי ואמר לה למא יתקטול מא עבד: ויטל אריס שאול
 יה ממכיתא עלוהי לממחיהי וידע יהונתן ארי גמירא הוא מן אבוהי למקטל
 ית דויד: ויהם וקם יהונתן ימן לתורה בתקוף רגז ולא אכל ביום עיבור דסא
 תניכא לחמא ארי אתנסיס על דויד ארי אכלמיה אבוהי ויהי וקוה בימרא
 וכפך והעת לחקלא לזמנא דאמר ליה דויד חפך זעיר שמויה: ויאמר ואמר
 לשלימה דהוט אותא בען ית גרדייה דאמא שדוי עולוכא דהטן והוא שדא
 גירא לא עבדותיה: ויבא ואתא עולוכא עד אהר גירא דשדא יהונתן וקרא
 יהונתן בתר עולוכא ואמר הלא גירא מיכך ולהלאה ויקרא וקרא יהונתן בתר
 עולוכא אחוי כפריס לא תתעכב ולהיס עולוכא דיהונתן ית גרדייה ואתא
 לות רבניה: והנער ועולוכא לא ידע מדעם פדס יהונתן ודוד ידעין יה
 מתגמא: ויאן היהב יהונתן ית זיניה לשלימא דיליה ואמר ליה אחיל אובלה
 לקרהא: הנער עולוכא אתא ודויד קם מיסער אבן אתא דלקביל דרובא
 וככל על אמוהי על אדעא וסקויד תלת זמנין וכשיתן קבלית חכדיה וככר
 גכר ית חכדיה עד דדויד אסקי: ויאמר ואמר יהונתן לדוד אטל לשלם
 דקיומנא תרונא אנהא בשמא דנט למימר מימרא דנט יהי סקויד כינא
 ובוכי ובין בני ובין ככר עד עלמא: עדי

שקלים מלכים ב סי יב

בן כד שבע שנין יהואש כד מלך: בשנה בשנת שבע ליהוא מלך יהואש
 ואדבעי שנין מלך בירושלם ושם אימיה יעביה מבאר שבע: ויעש
 ועבד יהואש דכשר קלט כל יומיהי דאלמיה יהוידע כהנא: דת לחוד
 כמתא לזא עדאה שד פטן עמא מדכחין ומסקין בוסמין על כמתא: ויאמר
 ואמר יהואש לכהנא כל כסף קדושיא דמתפל לבית מקדשא דנט כסף תקליא

ד עבר על מצו' גזביא' כסף פורקן נפשיתא' למיתן גבר פורקן נפשיה אף
כל כסף דמתנדב גבר בליביה' לאיתגא' לביה מקדשא דנ' יקח יסבן להו'
כהניא' גבר מן מכריה' ואינו' יתקמן ית בדקה דביתא' לכל אתר דישתכח
תמן בדקא' ויהי והיה בשנת עסקין ותסת' שני' למלכא יהואש לא תקיפן
כהניא ית בדקא דביתא' ויקרא וקרא מלכא יהואש ליהוידע כהנא ולכהניא
ואמר להו' מדין ליתוכן מתקפין ית בדקא דביתא' וכען לא תיסבן כספא מן
מכריכון' להו' לבדקא דביתא תותנוניה' ויאנתו ואיטפסן כהניא' בדיל דלא למיסב
כספא מן עמא' ובדיל דלא לתקפא ית ~~ביתא~~ דביתא' ויקח ונסיב יהוידע כהנא
ארונא חד' וקרב חורא ברשיה' ויהב יהיה' בעסקר כמדבחה מימינא' במיטל
גזביא' לבית מקדשא דנ' ויהי והוה כד חזן ארי סגי כספא באחנא' וסליח
ספרא דמלכא וכהנא רבא' ויסרו ומנו' ית כספא דאשתכח בבית מקדשא דנ'
וכתבנ' ויוהבין ית כספא דמקורץ על ידי עבדי עבדותא' דממונן בבית מקדשא
דנ' ומתקין ליה לנגרי אשיא' ולא רדיכיא' דעבדי' בית מקדשא דנ' עבדי
ולא דמקדשא' ולכסלי אבניא' ולכסבן אשין ואבני' כסילן' לתקפא ית בית מקדשא
דנ' ולכל דיחוק על ביתא לתקנותיה' אך ברם לא מתעביד בית מקדשא דנ'
קולין דכסף כממריא מזדקייא חסונותא' כל מן דהב ומא לכסף מן כספא
דמתעל לבית מקדשא דנ' פי ארי לעבדי עבדותא' יהבין ליה ומתקפין
ביה ית בית מקדשא דנ' ולא' ולא מחשפין עם גזביא' דיוהבין ית כספא
על ידיהו' לימיתן לעבדי עבדותא' ארי בהימנותא' הינו' עבדין' כסף
א שמה וכסף חסונותא' לא מתעל לבית מקדשא דנ' לכהניא יהבין ליה: ש'
לכר שמואל א' ס' ס'

ויהבין תמן
כפטיח
אשרבתי
מכל כסף
באשונם
דמתעל
בבית מקדשא
דנ':

ותהי' והוה הרבא תקיף על כל שתאי' כל ימי שאול' וחזי שאול' כל גבר
גיבר וכל גבר עביד קרב' וכנש ליה לנותיה' ויאמר ואמר שמואל
לשאול' יתי שלח יט' לדביותך' למהוי מלכא' על עמיה על ישראל' וכען
קביל' למימר פתגמא דנ': כה כדס' אמר יט' עבאות' דכרנא' ית דעבד
עמלק לוישראל' דבמ' ליה באורחא' במסקיה ממערים: עמה כע' אטייל

ותמחי'
באלם מנצור

ותמחי ית דבית עמלק ותגמר ית כל דילהון וכל תחוס עליהון ותקטול
מגבר ועד אתה מעולים ועד יביק מהוד ועד אימר מקמל ועד חמר
וישכנע וכנש שאול ית עמא ומכננ) באמרי פמחיא מאתן אלפי גבר וגלי
ועמרא לפי ית אנש יהודה ויבא ואתה שאול עד קרתא דבית עמלק וטקיס
משרייתה בעהלא ויאמר ואמר שאול לשלמאה איזיל זור אתמרש ^{מגן}
עמלקאה דלמא השייטך עמיה ואת עבדה טיבו עם כל בני ישראל
במסקהון במערים ואתמרש שלמאה מגו עמלקאה ויד ומחא שאול ית
דבית עמלק מחוילה מעלנא דקרא דעל אפי מערים ויתמרש ואחד ית
אגג מלכא דבית עמלק כד חי וית כל עמא גמר לפתגם דחבב ויחמול
וחס שאול ועמא על אגג ועל שמר עכא ושמייעא ופטוימא ועל כל דאנ
ולא הונו לגמרותהון וכל מדעם דשיט ודמקיר יתיה קמכו ויהי והוה
פתגם נבואה מן קיט עם שמואל למימר נוחמתי תבית במימרי ארי
אמליכות ית שאול למהו מלכא ארי תב מנתר פולחני וית פתגמי לא קיים
ותקיף לשימול ויכלי קיט כל ליליא וישפם ואקדים שמואל לקדמות שאול
בעמרא ואתחוא לשימול למימר אתה שאול לכרמלא והא מתת ליה תמן
התר ללגא טיה בזתא ואסתחר ועבר וכחת לגלגלא ויבא ואתה שמואל
לות שאול ויאמר ליה שאול כדך את קדם לט תוימת ית פתגמא דיט
ויאמר ואמר שמואל ואלו קיימתא ומא קל סגמא הדי באדני וקלתודיא
דאנא שמיעו ויאמר ואמר שאול מעמלקאה איתנו דחסעמא על שמר
עכא ותורי כדיל לדבחה קיט אלהיך וית מנתרא גמרכא ויאמר ואמר
שמואל לשאול אוריך ואחוי לך ית דאת כולל מן קיט עמי בליליא ואמר
ליה מליז ויאמר ואמר שמואל הלא מן שידיתך האייתא שיט וחלש
בעיני כפשך ברם זכות שבטא דעניסין אנוך היא גרמת לך דבעא למעבר
בימא קדם בני ישראל כדיל כן דבייק לט למהו מלכא על ישראל וישלחך
ושלחך לט באורחא ואמר איזיל ותגמר ית חויביא ית דבית עמלק ותגיח
קרבה בהון עד דתשיעי יתהו ולמה ולמה לא קבלתא למימרא דיט
ואתפניתא על בזתא ועבדתא דביש קיט ויאמר ואמר שאול לשימול דקמלית

למימרא

למיכאל דני' ואזלית באורחא דשלחני לט' ואיתיתי ית אגג מלכא דבית
עמלק ויה דבית עמלק גמריות: ויהח ואפריש עמלא מן פאתא עאן ותולין
קדם דיחרמון לדמחה קיט' ליהוד בגלגלא: ויאמר ואמר שמואל הרעוא קיט'
בעליון וככסת קודש' להבלא למיכאל דני' הא קבלא למיכאל מנכסר
קודש' כג' לא יצאתה למלי נבוהי מתרב כטי מני: כי ארי חובת גובלא דאלין
בקמא כן חובת כל קנד דמקרב על פתגמי אוריתא וכחופי עמא דטע' בתר
טענותא כן חובת כל אנש דביד ומקויף על מלי נבוהי חלף דקיתא ככול חנא
דני' ודחק קיט' מלמהו מלכא: ויאמר ואמר שאול לשמואל חבית ארי
עבדת על מיכאל דני' ובקרית על פתגמך ארי דחליה מן עמא ותבילית
למיכאל: ועתה וכע' שבוק כע' לחובי ותוב עמי ואסקוד קיט': ויאמר
ואמר שמואל לשאול לא אתוב עמך ארי קיתא כפתגמא דני' ודחק קיט'
מלמהו מלכא על ישראל: ויסוף ואסתחר שמואל למיזל ואסתקף כככף
מעילה ואתבזע: ויאמר ואמר ליה שמואל אעדי לט' ית מלכורא דישראל מינד
יומא דין ויהבה לחמד דתקנ' עובדוהי מינד: וגם ואם תימר אתוב מוחובי
וישתק לוי בדיל דאעבד מלכו אנה ובני על ישראל לעלם כבד קזיר עלך מ'
קדם כרי כיעחניה דישראל דלית קדמוהי שקר ולא תאיב מתא דאמר ארי
לא ככני אנשא דגא דאמרין ומכדבין קזר' ולא מתוי מין: ויאמר ואמר
חבית כע' יקדי כע' קדם כבי עמי וקדם ישראל ותוב עמי ואסקוד קיט':
וישכ' וחב שמואל בתר שאול (סקיד שאול קיט'): ויאמר ואמר שמואל קרען
לוהי ית אגג מלכא דבית עמלק ואתא לותיה אגג מפנתא ואמר אגג ככען
ככני מדיר מותא: ויאמר ואמר שמואל כמא דאתפילית נשיא חרבך כ'
תתכל ככניא אמר ופשו שמואל ית אגג קיט' בגלגלא: עדי

לפדה יחזקאל ס"ו ל"ז

ויהי והיה פתגם כמאה מן קיט' עמי למיכאל: כן כל אדם בית ישראל ער
ארעהו וסאיון יתה באורחתוהו ובעובדיהו כסואבת אתא כומאה חות
אורחיהו קדמו: ואשפור ושפכית חמתי עליהו על דם זכאי דאשח על ארעא
ובמולחן טעותהו) סאיונהו ואפיץ ואגלית יתהו לביני עבמיא ואתבדח במדינתא

כאורחתהו

כאורחתהון בישתא וכעובדהון כהתולתילא אתפרעית מנהון: ויבא ועלו
לביני עממיא דאתגליחו לתמן. על דאחילו ית שמא דקדושי בדאמרין להון עם
עמיה ד'ט' אלף ואכד' מאכע בית שכוניה אתגלו: ואחמל נחמית על שמא
דקדושי דאחלוהי בית ישראל ביני עממיא דאתגליחו לתמן: לכ' כפון אומר
לבינת ישראל כדכ' אמר 'ט' להים לא בדילכון אגא עציז בית ישראל. צהי'
לשמא דקדושי דאחלהון לביני עממיא דאתגלוהון לתמן: וקדשתי ואקדוש ית
שמי רבא דאתחל ביני עממיא דאחלהון ביניהון: וידעון עממיא ארי אגא 'ט'
אמר 'ט' להים כד אתקדש כפון לעיניהון: ולהחתי ואקריב יתכון מביני עממיא
ואכניש יתכון מכל מדינתא ואפיל יתכון לארעכון: וזרקהי ואשבוק לחוביכון
כמא דמרק' כמי אדיותא. וכלטס תורתא דחנותא ותדכון מכל סואבתכון. ומכל
פולח' טעותכון אדכי יתכון: וכתתי ואתי לכו' לב דחול. ורוח דהלא אגא במשיט
ואתבר יתלכא דרשעא דהו תקיף כאכנא מבסריוכון: ואתי לכו' לב דחול. קדמי
למעכד דעותי: ואת וית רוח קדושי את' במשיטון. ואעביד ית דכוימי תהכון.
ודיני תטרון ותעבדון: וישבתם ותיתכון בארשא דיהצית לאבהתכון: ותהון קדמי
לעם. ואגא אהוי לכו' לעה: והושעתי ואמרוק יתכון מכל סואבתכון. ואכרוק ית
עבורא ואסגי יתיה. ולא אתי עליכון ככנא: והרפיתי ואסגי ית כירי אילנא.
ועללה חקלא כדיל דלא תקבלון עוד חסודי ככנא ביני עממיא: וזכרתם ותדכון
ית אורחתכון בישתא וית עובדיכון דלא תקב' ותדכון: ותהון חז' על חומיכון.
ועל תועיבתכון: לא לא בדילכון אגא עביד אמר 'ט' להים יתדיע לכו' כהית
ואתפנשו מאורחתכון בית ישראל: כ' כדכ' אמר 'ט' להים כיומא דאדכי יתכון
מכל חוביכון: ואייתיכ ית הרוח יתכון: חרבתא: והאדץ וארעא דהות צדיל
תתפלה חלף דהות יעדו לעיני כל דעדו: ואמרנו ויימדון. ארעא דכ' דישראל
דהות ידלייא תבת למדוי כגנתא דעד: והרמיא חרבתא: וצדייתא ומפגרתא
כדכ' תקיפי' יתכון: וידעון עממיא דישתאדון סחלניכון: ארי אגא 'ט'
כגיתי מפגרתא הוימיה צדייתא אגא 'ט' קזרית במימרי ואקייב: עדי
החדש יחזקע' ס' מה
כ' בדכ' אמר 'ט' להים סגי לכו' רככ' ישראל. חטכא וציא אעדו. ודי'

דקסוט

דקשוט וזכו עבדו סליקו תולתכון מרגו עמי אמר יי' ליהים מאזני מסנוון
דקשוט ומכילן דקשוט ובהין דקשוט יהון לכוון האיהר מכלתא ובתא טיקס
חד יהו לכוון סכום תלת סאין למיסק מעמר כולא במכילת לטובא בתא ועמר
כולא יבישא מכילתא סין כורא הוי טקוסיה והסקל וקלעא עקרין מעין תלתות
מניא עקרין קלעין מלכספא עקרין וחמיש סלעין רבועות מניא חמיש עקרין
סלעין כולהו שהין מניא רבא מי קודשא יהי לכוון זאת דא אמרשאתא דהפרשון
חד מן שתא במכילתא מכור חפרין וחד מן שתא במכילתא מכור סערין
וחד ודהזי למיסק מן משחא במכילת לטובא מעקרא בתא מן כורא ארו
עקר בתין כורא ושי ואימר חד מן עכא מן מאתן דחזי למיסק מפסגא דישלן
למנחה ולעלתא ולנכסת קודשיא לכפרס עליהון אמר יי' ליהים
כל עמא דארעא יהון עבדן יתאמר שותא דא לרנא בישלאל ועל ועל רנא
תהי עלתא ומנחה ונכסיה בחגיגא ובירחיא ובשביא בכל מועדי בית ישלאל
הוא ועביד ית חטאתא וית מנחתא וית עלתא וית נכסת קודשיא לכפרא על
בית ישלאל כד כדנן אמר יי' ליהים בקדמאה בחד לירחא תיסקי תול כד
תודי שלים ותדכו מקדשא ולקח ויסק כהנא מדמא דחטאתא ויתין על
סקוסת ביתא ועל ארבע זוית מסמתא למדכחא ועל סקוסת תלע דלתא
גויתא וכן וכן תעביד בשבעה לירחא מגבר דמשגלי ומטפש ותכפון
על ביתא כדאון בנין בארבעת עקרא וימא לירחא יהו לכוון פסחא חגא
שבעא יומין פטירא ותאכל ועשה ויעביד רבא ביומא ההוא הלימוהי וחוק
כל עמא דארעא תורא דחטאתא ושבעת ושבעא ימי חגא יעביד עלתא
קיי' שבעא תודין ושבעא דכרין שלמין ליומא שבעא יומיא וחטאתא צמיד
כד עיין ליומא ומנחה ומנחה מכילתא לתורא ומכילתא לדכלא יעביד
ומשחא מלי הינא למכילתא בשביעי בחמישת עקרא וימא לירחא כחגא
יעביד כאילין שבעא יומין כחטאתא בעלתא וכמנחתא וכמשחא
כדן אמר יי' ליהים תרעא דלתא גויתא דמתים למדנחא והיא אחיד שתא ומי

חולא

חולא וביומא דשבתא יהי פתוח וכוומא דירחא יהי פתוח וכא וייעל
 רבא באורח אולמא דתרעא למכרא ויקום על מקופת תרעא וועבדון כהניא
 ית עלתיה ויה נכסת קודשויהי ויסגוד על סקופת תרעא ויפוק ותרעא לא
 יתאחד עד למשא והשחחו ויסגדון עמא דארעא כמעלמא דתרעא הווא
 בשביא ובירחא קניא והעלה ועלהא דיקריב רבא קניא ציומא דשבתא
 שתא אימרינן שלמין ודכר שלים ומנחה ומנחתא מפולתא לדמא ולאמריא
 מנחתא דתביק יחיה ומשחא מלי הינא למכילתא וציוס וביומא דירחא תור
 כל תורי שלים ושבתא אימרינן ודכר שלמין יראן ואיפה ומכילתא לתורא
 ומכילתא לדכרא יעביד מנחתא ולאמריא כמא דתרכיק ידיה ומשחאמלי
 הינא למכילתא ובבוא ובמיעל רבא באורח אולמא דתרעא ייעול ובאורחיה
 יפוק ובבוא ובמיעל עמא דארעא למקוד קניא כמועדויא דעליל באותת תרע
 יציפונא למקוד יפוק באורח תרע דרומא ודעליל יפוק תרע דרומא יפוק
 באורח תרע יציפונא לא יתוב באורח תרע דארעא דעל כיה ארי לקבליה יפוק אמשא
 ורבא כיכירא במעלהו ייעול ובמפקהו יפוק וכתאם ובחגיה ובמועדיא תהיי
 מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא ולאמריא דתרכיק ידיה ומשחא
 מלי הינא למכילתא עדי

לשבת הגדולה מלאכה

וערכה ויתקבל קניא קדוש אשש יאורה ויעבי יאושום כוומי שלמא ובאין
 דמלקדמין: וקדכתי ואתגליתי מליכנן למעבא דינא היה כתימר
 ככון לקהיד מוחי כחרשיא ובקייפיה ובדמשתבטינן בשמי לשחרא ובאנסי
 אגר אגירא ארמולא וייתום ומקסן היי קירא ולא רחיל מן קדמי אמכ לני שבאנתו
 כי ארי אגא לני לא אשמית תיימי דמן עלמא (ואתנן בני ישראל אתון מדמס דמס)
 דמאית בעלמא הדין דיניה פסיק: לחמי לביומי אכבתכון ספיתו מן קדמי
 (לא נכרתו) תוכן למולחני ואתכני כמיכרי לאטנא לבון אמר לני שבאנת (אם
 תימרון) כמא נתוב: היתבע היוקז נכר קדם דינא ארי אתון מרגז קדמי (אם
 תימרון) כמא ארמולא קדמך כמעשרא ובתלומתא במחלה כלומא (אתו)

מתלן

מתלבטן. (קדמי אתון) מרגזין. עמא כולהון. הביאון אמר נבייא אתון ית כב ע
מעשדא לות אוצרא. ויהי סדנס טב לדמ שכנש. בבית מרדשי. ונסוכע) קדמי
כהדא אמר יי. עבאות. אם לא אפתח לבון) ית כנו שמיא. ואחית לבון) טובא עד
דתימרו) מסת. וקערת. ואוזיף לבון) כמחבלא. ולא יחביל לבון) ית אוצרא דארשא
ולא תתפל לבון) גופכא בחקלא אמר יי. עבאות. ואשכנ וישבחון) יתכון) כב
עמפיא. ארי תהון) אתון) יתכין) לארע בות שכיכותי. ועבדי בה לעותי. אמר
יי. עבאות. חזקו קליכו קדמי. פתגסיכו) אמר יי. ואם תימרו) מוא אקינוא
למללא קדמד: אמרתם אמרתון) לא להנאה פון דפלה קדם יי. ומא ממון)
מתהני לכא. ארי נטרנא מסת מימדיה. וארי הלכנא כמכופות רוח. מן קדם יי)
עבאות: ועתה ובען אמנא משבחין) רשיעין) אף אתהייסו עבדי חטאה. אף
נסיאון) יי. ואשיתגבו: אז כען) ממללין) דחליא. די יי. לבר עם חכדיה. ושמיע
יי. וקלא קדמוני ואכתיב. כספר דכנא קדמוהי לדחליא די יי. ולדמשכתבין)
ליקרא שכדיה: והיו ויהון) קדמי אמר יי. עבאות. ליכמא דאגא עתיד. למעבד
סולתא. ואחוס עליהון) כמא דחויק קוצרא. על צריה דפלה יתיה: ושבתם ותתנו
ותחזון) כין) ידיקיא לרשיעיא. כין) דסלחו קלי) לדלא פלחו קדמוהי: כי אריהא
יומא אתי בעור כתנרא. ויהון) כל רשיעיא. וכל עבדי חטאה חלשין) כקשא
וילחך יתהון) יומא דאתי. אמר יי. עבאות. דלא ישנון) להון) כלובד בר: וזרחה
ותדנח לבון) דחלי שמי שמשא כזכו. ואפותא בכנפיהא. ותכרו) ותפישון)
כעגלי דכא: ועמותם) ותרושון) רשיעין) ארי יהון) קסמא. תחות סרסר
רקליכו). בימא דאנא עתיד למעבד. אמר יי. עבאות: זכרו אדכרו אודיתא
דמשה עבדי דפקדית יתיב בחורב על כל ישראל. לאלתא יתהון) הוימין) ודינין):
הנה האנא שלח לבון) ית אליה כביא קדם מיתי. יומא דעתיד לימותי מן קלי)
רבא ודחילא: והשיב) ותיב לב) אבה) על בני) ולב בני) על אבהתהון). דלמא
אגלי. ואשכח כל ארעא בתובהא. ואמחיבה קמירא: הנה אנכי שולח לפני את)

לראשון של פסח יהושע ס

בעת בעדנא דהיא. אמר יי. ליהושע. עבד לך אשמילון) חריפין) יעוב. קזר ית
בני ישראל תניכות: וישע) ועבד ליה יהושע אשמילון) חריפין) וקזר ית בני

ישאל

ישראל בגבעתא. והרא ליה גבעות ערבתא: וזה חדי' לתגמא דגור יהושע.
 כל עמא דנפקו ממיררים בני' דכריא כל גוברי מגיחי קרבא קיתו במדכב
 באורחא. במפקהו ממיררים: כי ארי גזירי הו' כל עמא דנפקו. וכל עמא
 דאתלידו במדכבא באורחא במפקהו ממיררים לא גזרו: כי ארי אגזעין שני' גלבו
 בני ישראל במדכבא עד דספ כל דרא גוברי מגיחי קרבא דנפקו ממיררים ולא
 קבילו למימלא דניט דקיים יט' להו' בדיל דלא לאחזיותהו' ית ארעא דקיים יט'
 לאבהתהו' למתן לנא. ארע עבדא חלב ודבש: ואת רית בניהו' דקמו בתניהו'
 יתהו' גזר יהושע ארי עולין הו' ארי לא גזמו יתהו' באורחא: ויהי וכו' כד
 שלימו כל עמא למגזר. ויתבו באתרהו' במשריתא עד דאתסואו: ויאמר
 ואמר יט' ליהושע. יומא הדי' אעדיתי ית חסודי מצראי מנכון. וקרא שמה
 דאתרא ההוא גלגלא. עד יומא הדי'. ויחנו ושרו בני ישראל בגלגלא ועבדו
 ית פסחא בארבעת עקרא יומא לידחא. כראשא במישרי ירחו: ויאמר
 ואכלו מעבורא דארעא. מבתר פסחא פטיר והליא. ככר יומא הדי'. וישבת
 ופסק מנא ביומא דבתרוהי. במיכלהו' מעבורא דארעא. ולא הוה עוד. לבני
 ישראל מנא. ואכלו מעללת ארעא דפנען. בשתא היא. ויהי והוה כד קוה
 יהושע ביריתו. וזקף עונוהו וחזא. והא גוברא קאם להבליה. וחרכיה שלימא
 בודיה. ואזל יהושע לותיה ואמר ליה. הלמס ערנא אתיתא אם לבעלי דכבנא:
 ויאמר. ואמר לא ארי. אמא מלאך שליח מן קיט' כען אתתי. לאתפרעא מניך
 בדיל כדמשא בטליתו' ית קרנאי דניט. יומא דין בטליתו' תלמוד תורה
 ואמר על אדא מנהו' אמיתא. ואמר על ביטול תלמוד תורה כען אתתי ונמל
 והושע על אפוהי על ארעא וסגיד. ואמר ליה. מה רבני ממליץ עם עבדיה:
 ויאמר. ואמר מלאכא דשליח מן קיט' ליהושע. שריסונך מעל קלך. ארי
 אתרא דאת קאם עלוהי אתר קדיש הוא. ועבד יהושע כ: ודיחן וירחו
 הות אחידא כדשין דפרזלא. ומתותפא בעבדין דכחש לית דנפק מינה
 ולית דעליל לגוה. לית דנפיק מינה לאגחא קרבא. ולית דעליל לגוה
 למשאל בשלמהי מן קדם בני ישראל לית מנהו' נפיק ועליל. ויהי והוה

מימרה

כימרא דיני כמעדיה דיהושע והוה שמעיה סגי בכל ארעא: עדי

לעצמי של פסק מלכא ה' וחזא

בן בר תכעי שנין יאשיה כד מלכות לתין שנין מלך בירושלם ושם אומיה
ידודה בת עדיה מבצקת: ויעם ועבד דכשר הניט: ואזל בכל ארעא
דניד אבוהי ולא סטא לימינא ולשמאלה: ויהי והוה בתמני עסקי שנין
למלכא יאשיה שולח מלכא ית שפן בראיפליה ברמשלם ספרא לציר
מקדשא דיני למימרה: עליה סק לנת חלקיה כהנא רבא ויסקס ית כספא
דאתעל לבית מקדשא דיני דכנישו אמר כליא מן עמא: ויתנהו ויתנונה על
ידי עבדי עבדותא דמננן בבית מקדשא דיני ויתנון יתיה לעבדי עבדותא
דבבית מקדשא דיני לתקפא ית בדקא דביתא: לחרשים לנגריא ולא רדיבוליא
ולחרגובליא ולמזבן אעין ואבנין פסולן לתקפא ית ביהא: אך ברם לא מתחבט
עמאון כספא דמתנוהב על ידהו ארו בהיממתא אינון עבדין: וייסו ופקיט
מלכא ית כל עמא למימר עבדו פסחא קיט להכון כמא דכתיב על
ספרא דקיימא הדין כי ארי לא את עבד כפסחא הדין מימו נגודיא דדנו
ית ישראל וכל יומי מלכי ישראל ומלכא דבית יהודה כי להין בתמניא
עסקי שנין למלכא יאשיה את עבדי פסחא הדין הניט בירושלם: וגם ואף
ית בדין וית דכחי וית עלמניה וית טעותא וית כל שקויסיה דאתחזיאון
בארעא דבית יהודה ובירושלם פלי יאשיה בדיל להימא ית פתגמו אודיתא
דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיה כהנא בית מקדשא דיני וכמוהו וכותיה
לא האה הדמוהי מלכא דתב למלחמא דיני בכל ליביה ובכל נפשה ובכל נכסיה
ככל אודיתא דמשה ובתרוהי לא הם כותיה: עדי

להולן שבת של פסק יחזקל בן

כה כדן אמר יטו להים עוד אשתיהל כמימרי לבית ישראל למעבד
להון אסקינון באנשא ואימלינון בבעירא: כיעאן כעמא קדישא כעמא
דמדכן ואתן לירושלם בזמן מועדי פסחיה (כ) יהוין הרוי ארעא דישראל
דהוה חרבא מליין אנשא עמא בית ישראל וידעון ארי אנא יטו היתה

שרת

שדת עלי לוח נבואה מן קנין ואפקני ברוח נבואה דשדת עלי מן קנין
 ואשרייכי בגו בקעתא והיא מליא קרמי אנשא והעביתי ואעבדיכי עליהן
 סחור סחור והא סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא יבישין לחדא ויאמר
 ויאמר לי בר אדם קויחאן גרמיה האלין ואמרית יעלבים עלי קודמין
 ויאמר ויאמר לי אתנבי על גרמיה האלין ותיכר להון גרמיה וביישו קבלו
 פתגמא דנין כה כדנן אמר יי אהים לגרמיה האלין האפא מעיל כפון לוחא
 ותיחון ונתתי ואהי עליפון כסרא וחקרים עליפון משכא ואתין ככט
 רחא ותיחון ותדעון ארי אנא יי ונבאתי ואתנבתי כמא דאתפקדית ונגה
 קל כאתנבאותי והא זייעא וקריבך גרמיה גרמיה לקבל חבדיה וראית
 וחזיתי והא עליהן גידיו ובקרא סליק וקרום עליהן משכא מלשכא ואתנב
 לית כהון ויאמר ויאמר לי אתנבי על לוחא אתנבי בר אדם ותימר לוחא
 כדנן אמר יי אהים מארבע כוחיא איתא רוחא ועלי בקפיליא הדין
 ויחון והתנבתי ואתנבתי כמא דפקדני ועלת כהון רחא ויחון וקמו על
 רגליחון משריין סגיאין לחדא לחדא ויאמר ואמר לי בר אדם גרמיה האלין
 כל בית ישראל איפון האיפון אמרתי יבישו גרמיה פסק סבורנא לנא
 לכן כפון אתנבי ותימר להון כדנן אמר יי אהים האנא פתח ית קבדיסין
 ואסיה יתכון מקבדיפון עמי ואעיל יתכון לארעא דישראל וידעתם
 ותדעון ארי אנא יי כד אפתח ית קבדיפון וכד אסיה יתכון סבורנא עמו
 ונתתי ואתין רוחי כפון ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון ותדעון ארי אנא יי
 קבדית במימרי ואקיים אמר יי עלי

שביעי של פסק שמואל ב

וידבר ושבח דויד בנבואה קנין ית פתגמי תושבחה יי על כל ומוא
 דשינב יי ית ישראל מיד כל בעלי דבנהון ואף לדוד מחרבא ושא
 ויאמר ואמר יי תוקפי ורחויעני וכמשויב עתי אהי דאדע עיבי קבני
 לדחלתיה תוקפי דמן קדמוהי מתיביב לי תקוף צפורה לאתגברא על בער
 דבני רחיעני דעל מימריה אנא רחיי בעיה עקא מגין עלי מעלי דבני

ואמר

ואמר לארמא קרני כפורקניה קומכני דהוה מימריה סמך לי ס
הויה עריק מן קדם רדפי פרגני מצעלי דבני ואף מיד כל חטופין שטיב
יתני מהלל אמר דויד בתושבחה אנא מיכל קני דבכל עוז מצעלי
דבני פריק יתני כי ארי אקפתני עקא כאתא דיתבא על מתברא וחיל
לות לה למולד והוא מקוכנא לממת סיעת חיוני בעותה יתני חכלי
משרית רשיעין אקפוני קדמוני דמוצין במני קנול ביצר אמר דויד כל
פיקא לי אנא מצלי קני וקדם להי אנא מתחנן ומקביל מהיכליה ילנות
ובעותי קדמוהי מתעבדא ויהגש ואתגיפת ואתגישת ארעא שכלולי
זעו ואתרכעו ארי תקוף רוגזה: עלה סליק זדוניה דפרעה כתננא קדמוהי
בכו שלח רגוניה כאישא בערא דמן קדמוהי משיימא מחופיתיה כגומרין
דעור דלקא ממכריה ויין וארפין שמיא ואתגלי יקריה ועטן אמטתא
כיבש קדמוהי וירכב ואתגלי בגבורתיה על כרובין הלילין ודבר בתקוף על
כנפי רוחא וישת אשרי שכינתיה בערפלא נענן יקר סחור סחור ליה מחית
מיון תקיפין מדכסת ענני כלום עלמא מנגה מנין וקריה מכהקין שמי
שמיה מחופיתיה כגומרין דמר דלקא ממכריה: ידעם אכלי מן שמיא י
ועלאה ארים מימריה: ושלח ושלח מחתיה כגדין וכדריעון כרקי
ושגי שכון: ויצאו ואתחזו עמתי ימא אתגליא שכלולי תבל במזופיתא
מן קדם פתימל תקוף רוגזה: שלח שלח נבנהי מלך תקיף דיתיב בתקוף
דומא דבני שיוצני מעמין סגיאין: ויעלינו שיוצני מסכאי ארי תקפוני
מצעלי דבני ארי אתגברו עלי: יקדמוני וקדמוני ביום טלכולי והוה מימרא
דין סמך לי: וישת ואפיק לרוחא יתי שיוצני ארי אתרעי בני יקמלני אמר
דויד ושלמני ין כזכותי כזרירותי ידי ותוב לי: כי ארינכרית אורחן דתקן
יין ולא הלימת בדשע קדם להי: כי ארי כל דיכנהי גל לקבלי למעבדהון וקיימה
לא עזית מנהון ואהיה והות שלים בדהלתיה והוית נטיר נפשי מחובין:
וישב ואתיב ין לי כזכותי כזרירותי קדם מימריה: עם אברהם דאשתמכח

ח
ב
ק
ו
ו
ת
ו
א
ד
פ
כ
ו
מ
י
ו
א
ו
ב
ח
ת
ו
ש
ו
א
נ

חסיד קדמך זכרון אסקיתא למעבד חסדא עם זרעיה יצחק דהוה שלים -
בדחלתך זכרון אשלימותא מימר דעותך עמוה: עם ועקב דהליך צברימותא -
קדמך בחרתא בנוהי מכל עממיה אמרישתא זרעיה מכל פסולא פדעיה -
ומיפואי דחשיבו מחשבך על עמך בלכילהנך במחשבתך: זאת וית
עמא בית ישראל דמתקין בעלמא הדין עם חשיך את עתיד למפות וצמיסך
תקיפא דמתגברין עליהן תמאוד: כי ארי את הוא מריה נהוריה דישאל יטו
יטו יתקנני מחשוכא לנהורא ויחזינני בעלמא דאתי דעתיד למיתי לבידוקא:
ארו צמיסך אפון מעדין צמיסך להי אכבוש כל כרכין תקיפין: ה' זהא
דכיונא אולחיה אולחיה ד' בחרתא היא תקוף הוא לכל דמתרחין על מימרה:
כי זכון על ניסא ומקנא דתעביד למשיחך ולשאר דעמך דישתאלון יודון
כל עממיה אומיה ולישניא וימרון לית לה צא טו ארי לית בר מיכך ועמך
וימרון לית דתקוף צא אלהנא: ה' זהא דסעיד לי בחילא ומתקין שלים ארמי:
משוה משוה רגלי קליין באולחא ועל בית תוקפי יקימנני מלמד מליך
ידי למעבד קרבא ומתקוף כקשת כחשא דרעי: ותת ויהבת לי תקוף סדקתני
וצמיסך אסקיתני: תלחיה אסקיתא פסעתי קדמך ולא אזדעזעה לכונתי:
ארדסה רדפית סנאי ושיעיתונן: ולא תבית עד דקמרתונן: ואכלם ושיעיתני
וגמרתונן ולא יכולו למתם ונסלו קסילין תחות פרסת רגלי: ותלכי וסעדתי
בחילא למעבד קרבא תבדתא עממיה דקיימין לאבשא לי תחותי: ואודבי וסנאי
תבדתא קדמי מחזרי קדלי בעלי דבני ושיעיתונן: בעט סעיד ולית להון פדית
ומיפלן ק' ולא מתקבלא ילותהון: ואשחקם ודושישתימו כעפרא דארטא במי
שותיני בעיטות בהון רפסתינו: ותמלטני ותשיבני ממלכת עמא תמכני
רישא לעממיה עם דלא ידעית יפלחנני בני בני עממא ותכדנן לי לשימט
אודן ישתמעון לי בני בני עממיה וסולון ויזועון מצורפיתהון: חי זכון על
ניסא ומקנא דעבדתא לעמך אודין ואמרו קיים הוא יטו וכליך תקיפא דמ

קדמוהי סתיהב לנח תקוף ומורקו ומכנחם לה תקוף פורקנע: ה' אלהא
 דעבד פורענותא לי ותכר עממיא דהיימי לאבאשא לי תחותי: ומועמי
 ופרתי מסנאי ועל דהיימי לאבאשא לי תגכרניני מגוג ומשריות עממיא חטוני
 דעמיה תשיזכני: על על כן אגדי קדמך י' בעממיא ול שמך אימר תשמח:
 מקדול מסגי למעבד מורק) עם מלכיה ועבד טובנ ל משיחיה ודויד ולזרעיה
 עד עלמא: עדי

ליום שני ישעיה ס' יא

עור עד כען יוכח רב וסגי עיד) ליה למישל והא סנחיריב מלכא דאתור
 נבל ועבד תלת אונץ ודכר עמיה ארבעין לפין גוספנין דדהב דכני
 מלכין קטירי תגא יתביז בהון) ודכר עמיה ארבעין לפין מחיבדי גדייא
 גופרין דרהטין קדמוהי מאה לפין אורכא דמשלייתה ארבע מאה פלסין ינאר
 סוסותיה ארבעין פלסין מנין משלייתה מאת) ושתיין לפין רבוא חקר חד (כן אתו
 על אבהם אכונא כד רמו ותיה לגוא אתו) גורא יקדיתא יוכן עתודין למיתו עם גוג
 ומגוג כד ישלים מדיה דעלמא קציה לאפרהא משריותא קדמיתא כד עברין
 בידהא שתו מיה דהוי בידהא משריותא תנונא דלנו תחות עקבי סוסותא ושתו
 מיה משריותא תליתותא לא אשכחו מיה למשתו יחפרו בירין ושתו מיה אתא וקם
 בנוב קרית כהניא עפי ואמר לחילותיה הלא דא היא קרתא ירושלם דעלה
 ארמושית כל משריותי ועלה כנישית כל מדינתו הא היא זעירא וחלשא מכל
 כרפי עממיא דכנישית בתהום ידי עלה קם מניד כרושיה מובול ומיתו בידיה
 על סור בית מחדשא דביצון ועל עזרתא דכירושלם: הנה הא לבון עלמא י'
 יבאות) למי קסול כמשריותיה כבעיט דמתבעיט כמעצלא ורמי קומה
 ותקפוט) ותוקיפוא ימאבון) ונקף ווקסול גיברי משריותה דמתגברי ככדללא
 ועבדי קרביה על ארעא דישלאל יתדמו) וימא ויפוק מלכא מבטהו דיושיו
 ומשיחא מבני בנוהי ותלבינו וכחה ותשרי עלוהי רוח מן ק' ל' רוח חוכמא וספולתנו

רוח
 לחי
 מי
 וברי
 וע
 ווד
 זעי
 יוכי
 חסי
 חרי
 דיון
 מן
 ש
 ומ
 יש
 א
 ודכ
 פלג
 עמ
 פר
 אור
 מא
 הוה
 אכא
 לפל
 הרו

רוח מילך וגבורא רוח מדע ודחלתא דלט : והדיתו ויהרביניה לדחלתיה טו ולא
לחשו עיניה יהי דאי . ולא למשמע אודנוחי יהי מוכח : ושפט וידין בקושטא
מסכינין ויוכח בהימנותא לחשיכו עמא וימחי חייבי ארשא כמימד כומיר
ובממלל סמותיה יהי מאית ארמליס רשישא : והיה ויהו יצדיקיא סחור סחור ליה
ועבדי הימנותא מקרבין ליה : וקר בוחמיה דמשיחא כל דויד ימי שלמא בארשא
וידור דיכא עם אימרא ונמלא עם קדיח ישדי ועמל ואדיה ופטום בחדא ויכיק
זעיר מדבר להו : וסרה ותורתא ודוכא ירעין כחדא ישלון כניהון וארשא כתור
יוכל תבנא : ושיעשע ויחייך ונקא על חור חוי פת) ועל חוי גלגלי עיני דאי חורמן .
חסילא ודוהי יושט : לא לא יבאשאן ולא יחבלון ככל טורא דקדשו ארי תתמלי
ארשא מדע ית דחלתא דני) כמיא דליתא חס) : והיה ויהי בעדנא הוא כל ברית
דיושי דעתיד דיקום את לעממיה ליה מלמן ישתמעון ויהי אתר כיר
משלוהי בוקר : והיה ויהי בעדנא הוא יוסף ט) תמנות גבורתיה למפרק ית
שארא דעמיה דאשתאר מאחור וממירום ומפתרוס ומכוש ומדורן ומעלם
ומבבל ומחמת ומנגות ימחי ונשא ויזקוף את לעממיה ויכניש כחדו
ישדאל וקלות יהודה יקריב מארבע רוחי ארשא : וסרה ותעדי קטאתא מדכיה
אפרים ודמעיקין לדכית יהודה ושתיעון דכית אפרים לא יקטן כדכית יהודה
ודכית יהודה לא יעיקון לדכית אפרים : ועכנ ויתחדדון כתף חד לסמחי ית
פלשתאי דכמערכא כחדא יכזון ית בני מדכחא באדום ומואב יושטון ידוהון ונני
עמו) ישתמעון : והחרים (ויבש ט) לישן ימא דמיצלאי נירום מחת גמולתי על
פרת כמימרי נמוהי וימחיעה לשבעה בחלין ייהטן ביה כסנדלין : והיתה ותהי
אורח כנישא לשאלא דעמיה דישתאר מאחורא כסא דכית לישראל כיום מקהון
מאנעא דמיצדים : ואמת ותיממן בעדנא הוא אודו קדמך טארי על דכית קדמך
הוה קטל עלי כדו יכזב רגל כמי ותדחיס עלי : הנה הא על מימד לה פודקני
אנא רחיש ולא אגדעזע ארי תוקמי ותשבחת דחילא ט) אמר כמימריה וכוה לי
לפריק : ושאתם ותקבלון לפי חרת בחוץ כחודי כדכית : ואמלתם ותיממן כשדנא
הוא אודו קדם ט) עלו כשמיה חוו בעממיה עובדו אירכו ארית קיף שמיה :

זמרו שבחו קוֹס ארי גבור עבד קליא דא בכל ארעא : יקלוי בועי ושכחי
כנשתא די ציון ארי רכא אמר לאשראה שכונתא בגויך קדישא דישראל עמי
לראשון של שבועות יחזקל סי יט

יהי והוה בתלתין שנין לזמן דאשכח חלקיה כהנא רבא ספרא דאוריתא
בבית מקדשא בנשיבנותא דהיכלא בליליא בתר
מסגרי קיסטא ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית יהודה בתמוז
כחמשא ליליא אמר נבייא ואנא בגו בני קלותא על נהר כפר אתפתחו ושמאי
וחזית בחיזו רוח נבואה דשרות עלי חזו וקל שכעתא דיס : וזוספיהא

והוה צקוס ארבע מאה והלתין שנין לזמן דאשכח חלקיה כהנא
רבא ספרא דאוריתא בבית מקדשא ברביעאה בתמוז בתלתות ליליא
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית יהודה אשכח חלקיה כהנא רבא ית ספרא
והכדין כתיב ויהביה לשכין ספרא וקרא שפן ספרא ית מלכא יאשיה וכד
שמע מלכא יאשיה ית פתגמי ספרא דאוריתא דהכדין כתיב ביה יקלוי ליל יתך
וית מלכך דתקים עלך בה שעתא דהוה בטע מלכא ית לבושהי ואזל ותבר
רשע לובא דישראל ואחזינן לפתגמי אוריתא מע קדם דלא אתמסות
קרתא ירושלם ביד נבוכדנצר כמדאה דהוה משתבח בטענותיה מתעב וכן אמר
ליה הלא דא היא קרתא ירושלם דלא עלאה דאמרין ליה דכותריה בכל ארעא
מסויפי עלמא ועד סויפי עלמא עתידא לאחשכראה ביד ואתא אסריב ינה ואקלי
יתה בכורא ואקלי עמא דבה למדינת צבל טעותי וכתב כן אסיק לשמי מדומא
ואחרע מדדין עלאין ואמח קרבא עם קדישי עליוני ואשוי כורסי מלכותי
של מן בדוכיא דהכדץ כתיב אעלה על במתי עב אדמא לעליון בה שעתא
ההיא מתבא רוח קדושא קרא יתיה ואמרת ליה רשיעא בר רשיעא בר
כדיה דכמדד רשיעא דמדד עלי מכל עממא ומכל עלמא כוליה כמה
היא חילוותך וכמה אית חילא בידך וכמה ימי שמי חייך דאת אמרת אסק
לשמי מדומא ואחריב מדורי עלאין ואמח קרבא עם קדישי עליוני ואשוי
כורסי מלכותי על מן בדוכיא והלא מוארעא לשמאי מהלך חמש מאה

שנין ומונשמיא לשחקים מהלך חמש מאה שנין וסומכיה דשחקים מהלך
חמש מאה שנין ומן שחקים לזמל מהלך חמש מאה שנין וסומכיה דזמל
מהלך חמש מאה שנין וכך זכור למען מהלך חמש מאה שנין וסומכיה
דמען מהלך חמש מאה שנין ומן מען למכון מהלך חמש מאה שנין וסומכיה
דמכון מהלך חמש מאה שנין ומן מכון לערבות מהלך חמש מאה שנין ו
וסומכיה דערבות מהלך חמש מאה שנין וספקיל שבעה דקיעין וכוסמכוותהו
כהר כן מתחזי/ סקת לגלי חיותא דאנו דמן כדום ארעא למש שמיא וקביל
שבעה דקיעין וכוסמכוותהו/ ומכתר כן מתחזי/ קבוקלי חיותא דאיטו דמן כדום
לכדום שמיא וקביל שבעה דקיעין וכוסמכוותהו/ וכין לכדוקו/ וכן קבוקלי/ וכ
קמיהו/ וכן רישוהו/ וכן קרניהו/ וכן איטו/ דמן כדום ארעא לכדום שמיא וקביל
שבעה דקיעין וכוסמכוותהו/ ומכתר כן מתגלי עלוהי כדוסא דמלך מלכא ע
יהא שמיא דבא מבדך לעלם ולעלמי עלמיה דאיטו דמן כדום ארעא לכדום שמיא
והדרין לכדוקיא דמלך מלכי המלכים הבה לפי לפי אפיס ורצוא רצון מלכא
אי שתא ואלף לפי אפיס ורצוא רצון מלכא דונא דאיטו דמן כדום ארעא לכדום
שמיא וכתר כן מתחזי/ תמני מאה רתנין דלעילא דממונא עלהו/ מים טיב
שדא כבא דאם לא רחמנותיה דאלהא עלאה מתקלי עלמא כוליה כנולא זאת
אפדת אפק לשמי מדומא ואחרע מדורין עלאין ואגיוח קרנא עם קדושי
עלינו/ ואשווי כורסי מלכותי עיל כן כלופיא כע/ אנא מחית יתך לשמנה
מדורין תתאין ואילין שמנה תהון שאול וניהגם וכאר שחת ודומה ואדקא
ופיט היו/ ואכדון עלום אתר דשמשא וסיהרא לא נחתו לתמן ופרסת וקלי
אנש לא אשתמע בה ויתהא נפשך משתלהבא כנו גיהנם עד דימטי דינא
דבא דהכדין כתוב אדך שאול תורד אל ירפתי בוד בה שעתא הריא אשתלחן
עלוהי מלכאין אפזרין חבולו ואחתו יתה לאכדון עולם אתר דסנחורב מלכא
דאתור שדא תמן והו אדוניהו/ מהלכין בגו חשוכא עמי דין לדין עמי סנחורב
ואמר לכדוכדנתי מאן אנת עש כדוכדניד ואמר ליה אנא נכוכדניד כסדאד
דמכדית בלהא דישראל ואגלית עמא דבה למדינות ככל טעותי עמי סנחורב

ואמר לנבוכדנצר רשיעא בר רשיעא הלא בעינך חזיתא ולא באורך שמעתא
מא דעבד לי ליהא דיהודאי אדי אשרי ואסיק יתי לקרתא דיהודאי וידי לא אשיעת
בגוה - ופסק דין מן שלוחוהי ואוקיד יתמשריתני בנורא ולא אשתאר לי מדעם
לא אנה בלחודי ואכת מא עינתך לות יהודאי עני נבוכדנצר ואמר ליה פט
אם ישפוק יתי ליהא דיהודאי איזיל ואבני יתה באבנין טבן ומדגליין עני סנחרע
ואמר ליה רשיעא בר רשיעא שטיא דבעלמא הלא ידעתא מא דמתליין
יהודאי למימר מאן דלא תלין במעלי שבתא מא יוכל בשבתא צה שבתא
ההיא אשתלחו עלוהי מלאכין אבולאין דהכדין כתיב ומכרש יהוה בתלתיין
שמיין וצעיט) בחמשה בחמשא לירחא היא שתא חמישתא לגלות
מלכא יוכי) היה מהוה הוה פתגם נבואה מן קטן עם יחאץ בר
כוזי כהנא בארעא דישראל תב תניכות ואת מלכל עמיה במדינת ארע
בסדאי על נהר כבד ושרת עלוהי תמן לוח נבואה מן תלי) וארע וחזית ורע
רוח עלעולא אתי מן יפונא ענן רב ואישתא משתלהבא וזיהרא ליה סחור
סחור ומגן עננא ומגן על עולא כשין חשמלא מן אישתא ומתוכה ומגוה
דמות ארבע כריין ודין חזוהו דמות אנשא להו) וארבעה וארבעה אפין
לחדא וארבעה אפין לכל חד וחד שיתת עקר אפין לכדויתה חדא הדי מנין
אפוא וארבע כריין שיתת עקר גפין לכל אפא ואפא שתי) וארבעה גפין
לכדויתה חדא הוי מנין אפוא דארבע כריין מאת) ואחמשין ושתיא גפין) ורגליהם
ורגליהו רגלין כונן) ופרסת רגליהו) כפרסת רגלין סגלגלן ומזישן עלמא
במהכהו) ומניתי) כעין נחש מינולהב) וידי וידך כידו אנשא עביד להו מתוחת
גדפוהו) על ארבעה יפכריהו) למחתי בהו) גומרין דאישא מבימי כדובא
מתחות דקיעא דעל לישאהו) לוכמתן על חופני סתפא למזרק על אתר רשיעא
לאכדא חויבא עברי מימריה) ואפיהו) גפיהו) שווי) לארבעתהו) חכדת מדו)
חדא לקביל חדא גפיהו) לא מתחזר) במינלהו) כריא לקביל אפיהו) ודמות
ודמות אפיהו) אפי אנשא) ואפי אריא עביד מימונא לארבעתהו) ואפי תורא)

עביר מסמלא לארבעתהון ואפי נשרא לארבעתהון וזניהם ואפיהון וגמיהון
 פרוקן מלעילא לחדא חרתין מכוון חדא ותרתין מכפסין ית גויתיהון ואיש וכדא
 לקביל אפהא אזלא לאתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלן לאמתחזרן במיזלהון
 ודמות כדיותא חזויהון כגומרין דאישא בערן כחזו בעוריא אישתא משתלהבא
 בין כדיותא וזיהודא לאישתא ומן אישתא נפיק ברקא והחיות וכדיותא באסתארתהון
 למעבר רעות לבוניהון דאשרי שכינתיה במרומא עילא מנכון באנסא עינא
 למחזי חזרן ומקפן ית עלמא ותיובן כדא חדא וקלילין כחזו ברקא וזלח וחזית
 כדיותא והא גלגל חד משתני במלדע לרום שמיא בעמק כדיותא לארבעה אסוהי
 מדאס חזו גלגליא ועובדיהון כעין אפן אפך ודמות חד לארבעתהון וחזויהון
 ועובדיהון כמה דהוי גלגל בגו גלגל על על ארבעא עטרניהון במיזלהון אזלין
 לא מתחזרן במיזלהון וקבוהם וקבוהון ישון לקבלא רהיעא ורומא להון חיוחלן
 אפן וקבוהון מלן עינין פחור פחור לארבעתהון וכלכרת וכמיזל כדיותא אזלין
 גלגליא לקבליהון ובאתרמא כדיותא במלדע לרום שמיא מתרמיין גלגליא
 על על אתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין לתמן רעוא למיזל וקלגליא מתרמיין
 לקבליהון אחי כרוח כדיותא בגלגליא כלכרתם במיזלהון אזלין ובמתרמיהון
 קיימין ובאתרומיהון במלדע לרום שמיא מתרמיין גלגליא לקבליהון אחי כרוח
 כדיותא בגלגליא ודמות על רישי כדיותא רהיעא כעין גלגל חסין
 מרוכן על רישיהון מלעילא ותחת ותחת רהיעא גפיהון מכוון חדא לקביר
 חדא לחדא חרתין מכפסין להון ולחדא חרתין מכפסין להון ית גויתיהון ואשפע
 ושמעית ית קל גפיהון כקל מיון סגיאין כקלא מן קדם שדי במהכחון קל
 מלווליהון כד מדיין ומכרכן ית רבונגון קיימא מלך עלמא כקל משליות מלאגי
 מרומא צמקמהון משתקן גפיהון מן קדם דכורא יתוי רבזמן דהוי רעוא קדמוהי
 לאשמעא קל דכורא לעבדוהי נביא דיסרל היו קלא ומשתמע מעלוי רהיעא
 דעל רישוהון במקמהון משתקן גפיהון מן קדם דכורא וממעל ומעלוי רהיעא
 דעל רישוהון כחזו אפן טבא דמות מרסיא ועל דמות כורסיא דמות כדורא
 אדם עלוהי מלעילא חכה וחזית כעין חשמלא כחזו אישתא מנין לה פחור פחור

חייא וקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולדע חזיתו כחיא
 אשכחא ויבדלא ליה פחור פחור: כמראה כחיו קשחא דהוי בענכא כיומא דמוטא
 כן חיו זיהורא קחור קחור: הוא חיו דמות יקרא דני וחזית ואשתכחית עב אמי
 ושמעית קל דמתמלל: ויאמר ואמר לי כראדם קם על רגלך ואמליל עמך
 ותבא ועלת בי רוח: כד מליל עמי ואקמתני על רגלי ושמעית ית דמתמלל
 עמי: ותשחף ונעלתי רוחא ושמעית בתרי קל זייע סגיא דמשבחין ואמלין
 כריך יקרא דני: מאתר בית שכינתה: עדי
 לחם שני חבקות סג

ויהוה וני אתרעני לאשראה שכינתיה כהכלא דקודסיה יסופין מן קדמוהי
 כל דחלת ארעא תפלה יצותא דיגלי חבקות נצוא כדאתגלי ליה על ארכא
 דיהב לרשועיא דאם יתבון לאוריתא בלבב שלימ ושתביך להון ויהי כל חוביהון
 דחבו קדמוהי הא כשלותא: יהוה ילן שמעית שימע גבורתך דחליתהי דמבני
 עובדך ילאת יהב ארכא לרשועיא דאם יתבון לאוריתך ולא תבון ואיען
 מרגזין קדמך כגו שכיא דאמרתא לחדתא עלמא: לאתפרעא מירשועיא
 דעברועל מומרך ויבדיקיא עבדי רעותך כגו דרמך דחמין תדכר: ליה כמות
 אוריתא לעמיה ליה מדדומא אתגלי וקדישא מכולא דפר: כגבורת עלמין
 אתחפיון שכיא זוי יקריה ואמרי תשובתיה מליא ארעא: ונקה וזיהוד יקריה
 כלא שית אתגלי וקדין ממרכבת יקריה נכרין תמן גלא יתשכינתיה דהות
 מטמרא כבג אנשא בתקוף רומא: לפניו מן קדמוהי משתלח מלאך מותא ונפיק
 בשלהובית אישותא ממיררה: עמד אתגלי ואזיש ארעא ואויתו על עם דלא
 דעברו על מימריה ואף בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון כן כלבלינו לעממיה
 ואתפרקו טוריא דמלקדמין: מכא ומתא דמן עלמא גבורת עלמא דיליה: תחת
 כד פלחו בית ישראל לטעותא מסרתעון ביד בושן חויבא וכד תבון למעבד
 אוריתא עבדות להון כפין וגובר: ופרקתיכון מיד מדיונאי על יד גדעון כד
 אמיש: הכנהדים הא על מלכין ומשריותהון דסגיאין כמי נהרא הוה למן מן
 קדמך ילן ועל מלכיא הוה רגזך וכימא הוצעתא להון מורענות גבורתך ארי

אתגליתא

את גליתא על מרכבת יהרד . ושכינתך לעמך תקוף וכדקן . עריה אתגליתא
אתגליתא בגודתך בדיל היומך דעם שבטיא מימרך היום לעלמין . לכו בזעתא
טנדין תקופין יפתן נהדין שטפין ארעא דאור באתגליתך על פורא דסימי . חא
יהרד זעו פוריא . ענגי מטרא עדו ארם תהומא קליה יחולי מדומא תמנו וקמו
שמש אף במעבדך להון נסין ליהושע במישר גבעו . שמשא ופירא קמו
במחליהון . עמך במימרך אתגברו בתקוף ניחן גבמטא פנעם באותיותך
לופט על סנאי עמך באתגליתך למתנר רשיעי ארעא ברוקף קטלת עממא .
ישאת אתגליתא למכרה ית עמך למכרה ית משיחך . שויעתא מן קדמיהון
מלכיא ושלטונא מבתיהון תריכה חייבא תבדא חיליהון רגלי עמך על עורי
סנאהון מימרך היום לעלמין : נקבת בזעתא ימא בחוטריה דמשה . וגיברי
דושי משות פדעה דחשיבו מחשבון על עמך דברתינו ברוח עלטולין
טבעתינו בימא דסוף על דדחקו ושעבידו ית עמך ויהנו עייבא פסתרא
לדאפדיהון דרכת אתגליתא על ימא במרכבת יהרד . בגדוד מין סגיאן
שמעתי אמרת בכל שמעית וזמן מלכי מן קדם דיבא דאדדנו מעכו לקל
מויא זיק ילא סכותי אחד זועא לחכמי ובהתר דשדינא זעית דשבקני
ליום עקא לעיר אסקא גלות עמו יתברינוני : פי ארי מלכות בכל לא תבקים
ולא תעביד שולטן על ישראל . ותקלטן מלכי מדו . וגיברי ית לא יסלחון
בא תיעון רומא ולא יגבון קסמא מירושלם ואני בכון על נוסא ומדקנא
תעביד למשיחך . ולשמא דעמך דישתארון יודון למימך אמר נביא ויא
במימרא דני אבוש אדוץ לאלהא עטר פורקני יהוה זהום ית דפעיר
לי בחילא . ומשוי קלי קליין כאילתא ועל בית תוקפי וקומעני לדחיליה
ניחנין וגוברי . קדמוהי אנא מנגי פתושבחתני עדי

לרה שמואל

והוה גברא חד מרמתא מתלמידי נביא מסורא דבית אפרים ושמה
לקנא בר ירוחם בר ליהוא . כל תוחו בר ירוחם גוברא פליג חולק בקדשיא
בסורא דבית אפרים ולו וליה תדתי נשין . שם חלא חנה . ושם חטיקא פנה

והווי לפננה בנין ולחנה לאת בנין ועלה וסליק גבורא ההוא מקרתיה מזמן
מועד לסעוד למקד ולדבחה ק"ט) עצמות בשולה ותמן תרין בני עליי חפני
ופינחם משמשין ק"ט: ויהי יהוה יום מועדא ודבח לקנה ויהב לפנניה אתמה
ולכל בנא ובנתהא חולקין: ולחנה ולחנה יהב חולק חד בחירי ארזי ית חנה
רחים ופן ק"ט אפמעע מנה ולד: וכעסמה ומיטהבא לה ערתה אף מרגא לה
בדיל ואקמותה ארי אתמעע מן ק"ט מנה ולד: ופין ופן יעביד שגא בשגא בזמן
מקריה לבית מקדשא פיו מרגא לה ובכיה ולא אכלא: ויאמר ואמר לה לקנה
בעלה חנה את בכיה ולמח לא אכלת ולמח באיש ליד לוינד הלוארעתו
טבא ליד מעקרא בנין: ותקם וקמת חנה בתר דאכלת בשולה ובתר
ד שחיתוי ועלי כהנא יתיב על כור קיא ביצטר סופא דהיכלא ד"ט: והיא (היא
מקרא נפש ומיכליא ק"ט) ומנבא בכיא: ותדר וקיומת היום ואמרת י"ט עצמות
מגלא גלא קדמך סיגוף אמתך ויועול דכוכני קדמך ולא תרחיק ית אמתך ותתן
לאמתך בד בני אנשא ואמסמניה דהי משמיש ק"ט כל וומי חיוהי ומחמת
אנש לאתהו עלוהי: וקיה ורהי מדאמרת ליכלאה ק"ט ועלי מוויך לה עד דתמקין
וחנה וחנה היא מיכליא בלונה לחור סופותקא עידן וקלה לא משתמע
וחשבה עלי כאתא ריחא: ואמר ואמר לה עלי עד אומתי את משתטוא הלא
תפיגין ית חמדך מכיך: ותען ואתיבת חנה ואמרת לא רבוני אתתא עיקה לוח
אנא וחמד חדם ועתק לא שחתיני ואמרת עולבן נפשי ביכלו ק"ט: לא תכלים
ית חמתך קדם בת רשועא ארי מסגי אקניותי ואקגזותו אוריכות ביכלו עד כען:
ויען ואתיב עלי ואמר אשולי לשלם ולהא דישראל יתן ית בעותק דבעיתמ
קדמוהי ותאמר ואמרת תשפח אמתך דחמין בעינד ואגלת אתתא לאורחא
ואכלת ואפין בישין לא תו לה עוד: וישכימו ואקדומו ביפרא וסקידו ק"ט ותבן
ואתו לבתיהון לרמתא וידע לקנה ית חנה אתתיה ועל דופרנה ק"ט: ויהי והוה
לזמן משלם יומיא ועדיאת חנה וילידת בר וקרת ית שמיה שמואל אר
אמרת מן ק"ט שאלתיה: ויעל וסליק גבורא לקנה וכל אנש בותיה לדבחה ק"ט

ות דיבך מועדיא ולשלמא ית כדרה: וחנה לא סליקת ארי אמרת
לבעלה יעד דיתחסול רביא ואיתונה ויתחזי קיני ויתוב תמן עד שלמא:
ויאמר ואמר לה לקנה בעלה עבדי דהקין בעבדי אוריכי עד דתחסלין יתיה
כרם אם יהינן יני ית מתגמכי ואוריכת אתתא ואניקת ית ברה עד דתסלר
יתוה ותעלהו ואסקתיה עמה כד חקלתיה כתודין תלתא ומכילתא חדא דקסומא
וגרס דחמר ואיתיתיה לבית מתקדשא דניט שילה ורביא הוה יניק: וישמטו
וכביסו ית תורא ואיתיאן ית רביא לות עלי: ותאמר ואמרת כנעו רבט: חיו
כפשך לבוני אמא אתתא דאת עתדת עמך הכא ליכלאה קטא: אל על רביא קדי
יכלותי ויהב יני לי בעותי דבעותי מן קדמוהי: נגם ואף אמא מקרתיה דיהי
משמיש קיני כל יומי דרוא קיים ישמיש קיני וסקיד תמן קדם יני: ותתפול
ויבליאת חנה ברזח נבואה מן קדם יני ואמרת כבד שמואל כרי עתיד למהי
נביא על ישראל ביומוהי יתפרקן מידא דפלישתא ועל ידומו יתעבדן להו
נסי וקבורן ככון תקוף לבי כחולקא דיסב לי יני ואף תמן כר יואל כר כרי שמואל
דעתל דיקום הוא וארבעת עקר כנוהי למהו אמרין בשודה על די כבלין ופלין
עם אסיהו לוא לשבחא בבית מתקדשא כמן רמת קרני כמתנתא דמני לי יני
ואף על פורענות ניסא דעתיד למהו כפלישתא דעתודין דיתון ית ארונא דני
בעגלותא חרהא ועמיה קורבן אשמא ככון תימר כנשתא דישראל אתמתח
פומי למלכא כרבן על בעלי דבני ארי חדותי כפוקתני: אי על סנחריב מלכא
דשחר אתנביאת ואמרת דעתיד דיסקי הוא וכל חילותיה על ירושלם ונב סגי
יתעביד בה תמן יסלון פגרי משומתיה ככון יודון כל עממא אוסיא ולשעא
ויימרון לית דקדיש אלא יני ארי לית כר מנכ ועמך יימרון לית דתקוף אלא לנב:
אל על כבוכדנצר מלכא דבבל אתנביאת ואמרת אתון כפדאי וכל עממא
דעתודין למשלט בישראל לא תסגן למלכא כרבן רבדן לא יפקו גדופין
מפומיכון ארי להא ידע כולא יני ועל ענבדהי מתיה דיבא ואף לכו עתיד
לשלמא פורענות חוביכו: קשת על מלכות יון אתנביאת ואמרת קשתא דקנדי
יונאי יתכל ודבית חשמונאי דהו אלשין יתעבדן להו קבורן: שבעים על כנוהי
דהמן אתנביאת ואמרת דהוי שבעין כלחמא וגאן בעותלא וסגיאי כממנא

את מספנו

אתמסכנו תבו לאתמרא בלחם מזון פומהוץ מדככי ואסתר דהוו חשופין עתרו
 ואתבשיאו ית מסכנותהון תבו למחוי כני חולין בן ירושלם דהות כאתא עקרא
 עפידא דתתמול מעם גלוחתבא ורומי דליליא סגי עממא יקופון משנויתהא
 תיחוי ותחורובי יהנה כל אילין גבורתא דני דהא שליט בעלמא ממת ואמר
 לאתמא מחית לשאול ואף עתיד לאסקה בחיי עלמא: יהוה יי ממסכין ומעטר
 משפול אף מרים: מקים מהים פעמא מסכינא מקלהלתא מרים חשיבא
 לאתבותהון עם ידיקיא דכדי עלמא וכורסי וקרא מחסין להון ארי קדם יי גלן
 עובדי בני אנשא מלכע זתקין גהונם לרשיעיא עברי מומריה יצוהיא עברי
 רעותה שכליל להון תבל: רגלי גוית עבדוהי יצוהיא יטר פניהנם ורשיעיא
 בגיהנם בחשוכא ידעון להודעא אח לאמן דאית ביה חילא זכי ליום דינא:
 יהוה יי יתבר בעלי דכבא דהוימין לאבאשא לעמיה עליהון מן שמויא בקל דם
 ושיקף יי ועבד פורענת דין עמיה מונג ומשניות עממין חכולין דאתן
 עמיה מסופי ארעא וותין חוקפא למלכיה וירבי מלכות משויה: עלי

וּמִשְׁנֵי רַהֲ יִרְמִיָּהוּ כִּי לֹא

כה כדנן אמר יי דיבב רחמין לעמא דאסיק ממיערים ספיה וזרכיוון
 כמדברא כדגון משדקין מן קדם דקטלין בחרבא דבר במימריה לאשראה
 בית ניוחא ישראל: מדחא אמרת ירושלם מלך דמין יי אתגלי על אכהתנא
 נביא אימר להון הא רחומת עלמא רחומית יתכון על כן דברית יתכון בסבון:
 עוד עוד אקיוסכיל ותתקיימין כנשתא דישראל עוד תתקנין בתיוונך ותיפקין
 בקיעת משכחין: עוד עוד תיעבין כלמין כטורי שמרון יצונו שתלין ואחילין:
 כי ארי אית אריכות יומיא וסגי טובא דעתיד למיתו ליצדיקיא דנקרו אוליתו
 מל קדמין חלקהון בארשא דישראל דהוי מחמדן לשכי נחמתא דאתין ואמלין
 אמתי ניקום וניסק לייסין ונתחזי קניא להנא: כי ארי כדנן אמר יי שבחו דבית
 יעקב בחזא ודויעו ברש גלי לעיני כל עממא כסחו שבחו ואמרו פריק יי ית
 עמיה ית שארע דישראל: הננו בצא מיתר להון בגלגלי מארע יצמונא ואבנישע
 מסייפי ארעא דהון בהון עונין וחגרין יסגין בהון מעדיין גילודל כחדא במשרין

סגמין

סגיאין יתובון הלכא: זככי במגלהון כד הוו כפן גלוי וכמתכהון מביני גלופהון
 ברחמי סגיאין הקדונון אדברינון על פתדי מוא באורח תקנא לא יתקלון ככ
 ארי הוה מימרי לישלאל לאב ואכרים חכע הוא קדמי: שמעו קבולו פתגמא
 דלט עממיא וחונו כנגון) מרחיק ואימרו מן דבדלה לישלאל וכנשיורה
 ויטרנויה כדעייא לעדלה: כי ארי פרק לט ית דבית יעקב ושיזיבינון) מיד
 דתקיפי) מכהון: וצאו ויותון) וישבחון כטור בית מקדשא דיתבני ביניו) יתפנקון)
 בטובא דיהב להון לט) בעבורא בחמרא ובמשחא ובבני עאן ותורי) ובהי נפשהון
 מליא תפנקין) כגינת שקיא דמדויא ולא יוספון ליפא עוד: אז כבון וחדין
 כנשתא דישלאל כד בחגיגין ועוליסין) וסבין כחדא) ואהפוך אבליהון) לבייע
 ואנחי מנון) ואחרינון) מדונהון: ורויתי ואקבע) כפש בחינא תפטקין ועמי בית
 ישלאל) ית טרבו דיהבית להון) יסבעון) אמר לט: כה כדן אמר לט) קלא כחם עלמא
 אשתמע בית ישלאל דכפ) ומתאנחי) בתר ידמיה נביא) כל עלה יתיה
 כנזל אדן לב קטוליא) מומתא ליא) ודכפן כמרל) ירושלם כביא על בנהא
 מסרבא) לאתנחמא על בנהא ארי גלוי) כה כדנ) אמר לט) פנעי קליך מלמככי וסניך
 מלשקא דמעין) ארי אית אגר לעובדי אכהתך צדיתא אמר לט) ויתבון) מארע
 בעלי דכדהון: וש) ואית סמור לסופיך אמר לט) ויתבון) כניא לתחומיסון: שמוע
 שמיע וקלי קדמי בית ישלאל דכפ) ומתאנחי) על דאטלסון) אסרי) אתיתא
 עלכא יסורין) ולא אולמונא) כעיקל לא מילף) כדו אתיבנא לפולחכך וממו) ארי
 לט) להכא: כי ארי כד אנטכא תייבין לאוריתא מתרחס עלכא) וכדו דארגלוי) לנא
 טפחנא על ירכנא כהיתנא) ואף אתכנענא) ארי קבולנא חסדי חננא דמלקדמין):
 ה) הא ככר חביב קדמי ישלאל) הלל רבי רחיס הוא) ארי בזמן) דמשוי קתגמי
 אוריתי על ליביה למעבדהון) מדכר דכנא לאוטבא ליה עוד על ס) אתגולל) -
 דחמי עליהון) דחמא ארחים עליהון אמר לט: עלי

לשחרית כפור ישעיה ט

ואמר וימר אלימי ואזהרו אפנו לב עמא לתרח תקנא) פליקו תקלת רשיעיא
 מאורח כנשתא דעמי: כי ארי כדן אמר לט) ומטעלא דשרי בשמיס
 וקדיש שמייה) ברומא שרי וקדישא שמכתייה) אמר לפתק לתכירי לבא ולמטייה
 רוחא לקיימא רוח מבוסין) ולמסעל לב תכירי: כי ארי לא לעלמא אתמרע בדין) ויה
 לאפרשט

לאחאה

לא פרשא יהי רוגזי ארי דוחי מיתום אנה עתיד ^{מיתום} ונשמחא אנה עבדתי
 בעון בחובי ממוכיהו דאכפו הוה רוגזי עליהו ואלהיתוכו סליחית שכוחתי
 מנהו וטלטי לתוכו בדדית גלוותהו על דטעו בטר הרהור לביהו: דרכו
 אורח תיובתהו גליס קדמי ואשבוה להו וארחים עליהו (ואשלום תנחומין להו)
 ולד מתאכלין עליהו: בורס דברא ממלל סמוך כפוס כל אנשא יתעביד לידדיהו
 דכטרו אורתי מלתדמיין ושלמא יתעביד לתביא דתבו לאריתי קרית אמר לי
 ואשבוה להו והרשעים ורשיעיא כימא דטרוד דבעי למנח ולא יכול ועכרין
 מוחי קיין וטין: אין לית שלמא אמר עלי דרשיעיא וקרא כמא אכלי בגדוק לא
 תמנע פקל שופרא ארים קלד וחוי לעמי מדדיהו ולבית יערב חוביהו: ואחתי
 וקדמי יום יום אולפן תבעין כאלו למרע אורח דתקן קדמי יעב כעמא דזכר
 עבד ומדין להיות לא אתרחק שאלין מן קדמי הי דקשונן כאלו לאתקרבא לדחלתא
 דלי יעב: לכלה אמרין למה אנחמא ינוסין וקדמך גלוי מקומין נמשתנא וקדמך
 ודיע נביא אימר לדגן הא ביום תענייתכו אתון תכעין יעורכוכון וכל תקלתכון
 אתון מהקדין: כן הא לתחח ולמניס אמון ינוסין ולממחי כבורמזא דרשעא
 לא תתעטן תעניין כאלין לאשמעא במדומא קלכון: הכזה ההדא היא תעניתא
 דרעינא בה יומא דמסקר אנשא נפשיה כפיף רישיה כאמון כפיף ועל שקלא
 וקטימא באית להדא אתון קרן תעני יומא דרעוא ביה מן קטי: הלוא הלא
 הא הוא תעניתא דרעינא ביה פדן פנישת רשעא שלו קכרו בתבי דין מסטי
 ופטנו דהוה אנוס בני חורין וכל מסטי תסקרון: הלא הלא תמרניס לפקנא
 מלחמך וחשובין מטולטלין תעיל לנו ביתך ארי תחזי ערטלאה ותכסיניה
 ומקדיב בקרך לא תכבוש עינך: אז כפון יתגלי כשפרא נהורדך ואסות
 מתתך כפרע תמך ויהבון קדמך זכונתך ביקר מן קטי תתכניש: אז כפון
 תיבלי קטי ויקביל יצותך תכני מן קדמוהו ויעבוד כעותך אם תעדי מבינד
 אסיות דין מרמז כאיצע ומלמלא מלין דאניס: ותתק ותיתתק קדם כפנא
 נפשך וכעש מטנפא תסנע נידנח בחשוכא נהורדך וקבלך יהי כמיהרא:
 וכחך וידבדינך לי תדידא ויסכע כשטי בידתא נפשך וממך ויהי בחוי עלמא
 ותדי נפשך מליא תפנהו פנינת שקיה דמרויה וכמבו ערמין דלא פסקין

מוהי

מורה
 אור
 יצור
 קד
 ככ
 אל
 יע
 ופר
 אכ
 י
 ור
 אל
 די
 בי
 וד
 כד
 וד
 ול
 ב
 כ
 כ
 ד
 ר
 ב

מוהי: וזכנו ויבטן מיכך חרבת עלם יסודי דר ודר תקמים ויקדון לך מקום
 אורח דתקמי מתיב רשיעיא לאוריתא: אם תתיב משנתא רגלך למענד
 יצורכך כיומא דקודשי ותשרעה לשכתא בתפנוקין לקדישא דיין תיקר ותניק
 קדמוהי מלמעבד אודחתך ומלספקא צורכך ומלמללא מלין דאזניס: אז
 ככון תתפנק קלין וישרינך על תוקפי ארעא ויוכלינך פירי אחסנת יעקב אבך
 אריי צמומרא דיין גזיר כן: וכא וייתי ליציון פריק ולא תבא מרודא דביב
 יעקב לאוריתא אמר לי: ואני ואצא דיין קיימי עמיהון אמר לי ירח קדשידעלך
 ופתגמי נבואתי דשויתי בפומך לא יעדון מפומך ומפוס כגד וממס בני כנך
 אמר לי מבעי ועד עלמא: עדי

למנחה תפור יונה

יהי זהו פתגם נבואה מן קלין עם יונה כר אמתי למומר: קום קום איזל
 לניבוא קרתא רבתא ואתנבו עליה ארי סליקה בישתהון לקדמי: ויקם
 והם יונה למערק לומא מן קדם דיתנבי בשמא דיין ונחת לימן ואשכח
 אלפא דאלא בימא ויהב אגרה ונחת בה למיעל עמון בימא מן קדם
 דיתנבי בשמא דיין: ויהוה ויין ארס רוח רב על ימא והוה נחשוך רב
 בימא ואלפא בעיא לאתברא: ויראן ודחילו ספניא ובעו גבר מן דאלתיה
 וחסו ארי לית בהון יצרוך ורמו ית מניא דכאלפא לימא לאקלא מניהון ויונה
 נחת לארעית שדארב אלפא ושכיב ודמוך: ויקב וקריב לוהיה רב ספניא
 ואמר ליה מא את דמוך קום יצו קלין סהך מאים יתחם מן קלין עלכא
 ולא ניבוד: ויאמרו ואמרו גבר לחבריה איתו וכרמי עדכין וכדע בדילימן
 בשפא הדא לנא ורמו עדכין ונפל עדכא על יונה: ויאמרו ואמרו ליה ת
 בען לנא בדיל מן בשפא הדא לנא מא עבדתך ומכא את איתי אידא הוא
 מדינמך ואי מדין עמא את: ואמר והוה יהודא אכא ומן קלין ליה
 דשמא אכא דחיל דעבד ית ימא וית בשפא: ויראן ודחילו גובריא דחלא
 רבא ואמרו ליה מא דא עבדתא ארי ידעני גובריא ארי מן קדם דאתנבי
 בשמא דיין הוה עדיק ארי חוי ליה: ויאמרו ואמרו ליה מא נעביד לך

ויזנו וימא מנבא ארי וימא אצל וכח שילה תקוף: ויאמר ואמר להוק.
 סנוני ורמוני לימא ויזנו וימא מנבא ארי ידע אנא ארי בדילי נח שוילא
 לבה גדי עילובין: ויחתרו וישיוטין גבוליא לאתבא לויבשתא
 ויבין ארי וימא אצל ונח שילה תקוף עליוהון: ויזנו וימא ארי ויאמר קבול
 בעותכא טו לא כען נובד כחובה נמשיה דגבולא ההוא ולא תתין עלנא חובת
 דם זבאי ארי את נט כמא דרעוא קדמד עבדתא: וישא ונטובני ית יונה ורמוני
 לימא וכח ימא מנבא שבת ויזנו ויזנו גבוליא דחלא רבא מן דם נט ויאמר
 לדבחה איתקין וזרו גדיין וימא וזמין נט יוגא רבא למבלע ית יונה והוא
 יונה במעיה דנוטא תלתא יומין ותלתא לילין: ויתפלל ויעלי יונה קטן לחיה
 ממעיה דנוטא: ויאמר ואמרי יבולתי קד עקת לי קטן וקבול יבולתי מארעית
 תהימא בעיתי עבדתא בעיתי: והשביכני ורמוני ליעומתא בליבא דימא וימא
 סחור סחור למבל נח שוליה דימא ונלוהי עלי עדו ואני ואנא אמרית איתקית
 מן דם מימלך ברם אוסיף לאסתכלא לביכלא דקדושך: אמסוני אקפוני מן
 עד מותא תהימא סחור סחור לי ימא דסוף תלי עיל ~~מלוישוי~~ דקפני
 לעיתאי סאנא נחתת ארעא נגדת בתורתא עיל מני עלמין ואת הריב קדמד
 לאמקא מחבלא חיו נט לחיו כהתעסק ב אשתלהיות עלי נפשו פולחנא
 אדפרית ועלת לקדמד יבולתי להיכלא דקדושך: משמרום לא פעממא פולחני
 סעווא דמיאתר דמתוקם להו לית אנון ידעין: ואני ואנא בקל תשובתא
 אודאה קודבני אקריב קדמד דנדדית אשם פורקן נפשו ביכלו קטן: ויאמר ואמר
 נט לנא ופלט ות יונה לויבשתא: ויהי והוב פתגם נבאה מן קטן עם יונה
 תניטת למימר: קום קום איזול למכור קרתא דבתא ואתנבי עליה ית נבואתא
 דאנא ממליל עמד: ויהם ויהם ואתא לניכור כמתגמא דנט וניכור הות
 קרתא דבתא קטן מהלך תלתא יומין וחל ושדי יונה למיער כהגא מהלך
 וימא חד ואקריז ואמר בסוף ארבעין יומין וניכור כמתגמא: ויאמרו והימינן
 אנשי טובה במימרא דנט וזגרו יומא ולבשו סקין מרבלון ועד זעירוהון:
 ויקע ומטא מתגמא לות מלכא דניכור וקם מכורסו מלכותיה ואלעי לבוש

יהר
 מה
 לא
 בה
 בוי
 ניכ
 בני
 ות
 דה
 חכ
 בני
 וי
 מ
 מ
 מ
 וי
 וי
 ש
 ד
 ל
 ש
 ל
 ד
 ע

100

וקריה

חז ואעד

וקדיה מניה ואתבסי סקא ויתב על קטמא : ויזעה ואכרש ואמר בנינוה
 מוגירת מלכא ורכבנוהו לכומר אנשא ובעירי תורי וענא לא יטעמן מדעם
 לא ירעון ומיא לא ישתון : ויתכסו ויתכסון שקין אנשא ובעירא ויילון קט
 בתקוף ויתוכון גבר מאורחיה בשתא ומן חטמא דכדהון : מי מן ידע דאית
 בוליה חובין יתוב מנהון ויתרחם עלנא מן קטן ויתנבי מתקוף רוגזיה ולב
 ניכוד : וידא וגלי קטן עוביהון ארי תבו מאורחהון בישתא ותב קטן
 בשתא דמלול למעבד להו ולא סבוד : וידע ובאש ליונה בישא רבא
 ותקיף ליה : ויתחלל ויגלי קטן ואמר קפיל בעותי קטן הלא דיין לתקמי עד
 דהויתו היום על ארשי על פן אחותי למערה לימא ארי ידענא ארי את אמא
 חננא ורחמנא מדחיק רגז ומסגי למעבד עיבו ומתוב מימדיה מלאיתתא
 בישא : וערה וכען קטן ית נפשי מני ארי סב דאמות מדאחי
 ויאמר ויאמר קטן יהלחדא תקוף לך : ויבא ונפק יונה מן קרתא ויתב
 מ מדנח לקרתא ועבד ליה נמן מבלתא ויתב תחותיה בטולא עד דוחזי
 מא יהי בסוף קרתא : וימן קטן יס לבוס קיקיון וסליח על מן יונה למזון
 טולא על לישיה לאגנא ליה מכשתיה וחדו יונה על קיקיון חלוא רבא
 וימן קטן מולעתא בניסקת יפרא כיומא דבתרהו ומחת ית קיקיון
 וייבשו ויהי והוה כמדנח שמשא קטן קטן דוח הדומא שתוקתא וספחת
 שמשא על לישא ליונה ואשתנהו ושאריל ית נפשוה לממתאמר סב
 דאמות מדאחי ויאמר קטן ליונה יהלחדא תקוף לך על קיקיון ואמר
 לחדא תקוף לי עד מותא : ויאמר קטן את חסתא על קיקיון דלא
 שמתא ביה ולא רביתיה דבלי ליה הדין הוה ובלולא אחרנא אבד : ואני ואנא
 לא אחוס על עונה קרתא רבתא דאית בה סמי מתרתי עמרי רבוא אנשא
 דלא ידע בין ומוניה לשמאליה ובעירא סגוי מן לית בר מנד את הא
 להא שבוק לעוין ומעבר על חובין לשארא דחסנתיה לא מודיק לעלמין
 רוגזיה ארי לשי לאוטבא הוא : ישב ותוב מימדה לרחמא עלנא וכבוש
 על חפנא ברחמתיה וירמיל לעומקי ימא כל חסאי ישראל : תתן תתין

קושטוי

הושטו ויעקב וכנחוי כמא דהיימתיא ליה בבית אלו טבנותא זאבלהם לזרעיה
בתלויה כמא ליה בין כתרוא תדבר לנא עקדת יצחק דאתעקד על מדנחא הרמד
תעבד עמא טבון דהיימתיא לאנהתנא מימי קדם: עלו
לרא שון של סוכות זכריה י

והבאתי ואעיל ית תליתותא בעקא בכור דאישא ואינליפנון כמא דיצרפי
ית כפמא ואכחדינון כמא דבחרין יתהבא הוא יצלו בשמו ואנא
אקביל ובלותיה אמרית עמי הוא והוא יומר לו להו: הנה האיומא עתיד
למיתו מן תלו ויפלגון בית ישראל נכמו עממיה בגויך ירושלים: ואקמתי
ואכנש ית כל עממיה לירושלים לאקחא קרבא ותתכבש קותא ויתבזזון
בתא ונשיא ושתכבן ויפוק פלגה דקרתא בגלותא ושאר עמא לא יפסוק
מן קרתא וימא ויתגלו לו ויגיה קרבא בעממיה האינון כיום אגחותיה קוב
על ימא דקוף ועמדו ויתגלו בגבורתיה בעדנא ההוא על טור זיתא דער
אפי ירושלים ממדנחא ויתבזע טור זיתא מפלגיה למדנחא ולמערבא הולא
רבא לחדא ויתלש פלגיה דטורא לתיפוכא ופלגיה לדרומא: ונקתם ויסתתם
הולא דטורא ארי ומטי הולת כוריא לאינל ותערקון כמא דערקתון מן קדם
זיעא דהוה כיומי עמיה מלך שבטא דבית יהודה ויתגלו לו להו וכל קדיסותו
עמיה: והיה ויהי בעדנא ההוא לא יהו כהודא להין עדי וגליד: והיה ויהו
יומא חד הוא יהו ידיע קדם לו לא כניהור יומם ולא כהכול לילי ויהו לעוד
דמשא יהו כהודא: והיה ויהי בעדנא ההוא יפקון מן מנוע מירושלים
פלגהון לימא מדנחא ופלגהון לימא מערבא בהיטאובסתא והון נפקין: והיה
ותתגלי מלכותא דלו על כל יתבי ארעא בעדנא ההוא יפלגון קלו כתי תר
ארי עמיה יתוב בעלמא לית בר מיניה: יסוב יקפה כל ארעא כמושרא
מגעע לרמון דרום ירושלים ותתרכי ותתיב באתרהא למותרע שבט בנימין
עד אתר תרעא קדמאה עד תרע זוימא ומגדל פקוס עד שוחי מלכא: וישב
ויתבון בה וקפלא לא יהו עוד ותיתב ירושלים לרחיצן: וזאת ודא תהי מחתא
דימחי לו ית כל עממיה דמתכנשין ואתן על זרשלים יתמסי בסדיה והוא

קאים על רגלוהי ושינוהי יתממי כגלגליו (ולישנהו) יתממי כפומהו:
 והיה ויהי בעדנא ההוא יהי שגוש קטלא קיט סגו בהו) ויתקמן גכל ביד
 הצריה ותחליש ידיה עם ודא דחבריה: וגם ואף לבית יהודה ויתנון עפמא
 כד חניסין להגחא קרבא בירושלם ויכנשו נכסי כל עממיה סחר סחר
 דהבא וכספא ילבושו סגו לחדא: וכן וכו' תהי מחת סוסיא כודמא גמלא
 וחמרא וכל בעילא דיהי במשדיותא האיכוו כמחתא הדא: והיה והי כל
 דישתאר מכל עממיה דמתכנשו) ואת) על ירושלם ויסקון כזמן שנה
 בשנה למסגד קדם מרד עלמיה יט) יצבחות ולמיהא ית חגא דמטליה:
 והיה ויהי דלא יסק מזרעיות עממי ארעא לירושלם למסגד קדם מרד עלמיה
 יט) יצבחות ולא עליהו יהי מטרא: ואם למלכות מיצדים לא תסק ולא תיתי
 ולא להוון יסק כילוס כרם עליהו תהי מחתא דעממי יט) יה כל עממיה: דלא
 יסקון למיחג ית חגא דמטליה: זאת דא תהי פודענות מיצדים ופודענות
 כל עממיה דלא יסקון למיחג ית חגא דמטליה: כיום בעידנא ההוא יהי על
 כדורית סוסיא קודשא קיט) ויהו) דודיא בבית מקדשא ד'ט) סגיא) כמזרקיוא
 קדם מדבחה: והיה ויהי כל דזה בינושלם וביחודה קדשו קיט) יצבחות
 ויותו כל דדבחי) ויסבון מנהו) ויבשלוו בהו) ולא יהי עבד תגרא ענה
 בבית מקדשא ד'ט) יצבחות בעדנא ההוא: עדי

יום שני של סוכות מלכס א ח

ותשלם ושלימות כל עבדותא דעבד מלכא שלמה בית מקדשא ד'ט)
 ואותי שלמה ית קודש דוד אבוהי ית כספא וית דהבא וית
 מניא יקב) בית מקדשא ד'ט): אז כפון כנש שלמה ית סבי ישראל
 וית כל דישי שבטוא רברבי אבהתא לבני ישראל לות מלכא שלמה
 לירושלם להסקא וית ארן קיימא ד'ט) מקרתא דדוד היא יצין: ויהי
 ואתכנשו לות מלכא שלמה כל אנש ישראל בירחא דעתיקא קר) לות
 ירחא קדמאה חגא וכען הוא ירחא שביעאה: ויבואו ואתו כל סבי ישראל

ונטלו כהניא ית ארונא: ויעלו ואסיקו ית ארונא דנט: וית מ שכן זמנא וית
כל מני קודשא דנמשכנא ואסיקו יתהון כהניא ולויא: והמלך ומלכא שלמה
וכל כנשתא דישראל עלוהי קיומין עמיה קדם ארונא מנכסין עאן ותורין דלא
יתחשבון ולא יתעון מסגין: ויבאו ואעילו כהניא ית ארון קיומא דנט: לאתרוי
לבית כפורי דמתוק/ בגו ביתא לקודש קודשא לתחוב כנמי כרוביא: כי אריכרוביא
פריסין גדפוהו על אתר ארונא ומטללין כרוביא על ארונא ועל אריחיהו מלעילא:
ויארכו וארכין אריחיה ומתחזן רישו אריחיה מן קדשא על אפי בית כפורי
ולא מתחזן לבדא והוון תמן עד יומא הדין: אין ליה בארשא מוחתין תרין לוחיאבנא
דאבנא תמן משה בתורב דעליהו/ כתובין עקרא פתגמי קיומא דגזר עם בני
ישראל במפקהון מארעא דמיצרים: ויהי והוה במיפק כהניא מן קדשא ושען
אמטתא אתמלי ות בית מקדשא דנט: ולא יכלו כהניא למקם לשמשא
מן קדם עננא ארי אתמלי וקרא דנט: ות בית מקדשא דנט: אז ככון אמר שלמה
נט אתרעי לאשראה שכינתיה ביקושלם: בנה מבנא בניתי בית מקדשא קדמך
אתר מתוק/ לבית שכינתך עלמי: ויסוב ואמחר מלכא ית אפיה ובריד ית כל
קהלא דישאל וכל קהלא דישראל קאים: ויאמר ואמר בריר נט להא דישראל
דגזר במימריה עם דויד אבא וברעותיה קיום למימר: מן יומא דאפיקות
ית עמי ישראל ממיצרים לא אתרעית בקרתא מכל שבטוא דישראל למבני
ביתא לאשראה שכינתיה תמן וארעית ברוד למהי מלכא על עמי ישראל:
ויהי והוה בלובאדוד אבא למבני ביתא לשמא דנט להא דישראל: ויאמר ואמר
נט לדויד אבא חלף דגוה עם ליבך למבני ביתא לשמו אתרניתא ארי הוה
עם ליבך: רק לחד את לא תפני ביתא להי בר דגוליד הוא ובני ביתא לשמו:
ויהם וקיום נט ית פתגמיהו דמליל וקמית תחת דויד אבא ויתובית על כורסי
מלכותא דישראל כמא דמליל נט ובטת ביתא לשמא דנט להא דישראל: ואשים
ושויתי תמן אתר מתוק/ לארונא דביה מחתי תרין לוחי אבנא דעליהו קיומא
דנט דגזר עם אבהתנא באפיקותיה יתהון מארעא דמיצרים:
עד

וד
כד
וא
כפ
פר
מ
די
לכ
דד
דו
וד
ס
ל
ק
ו
ד
ו
פ
ד
ו

לחה של סוכות יחזקאל כ"ו ל"ה

והיה פתגם נבואה ויהי (מ' קנ"ט) עמי למימרו: כן בר אדם קבול נבואה -
 על גוג ארע מגוג רב ריש משך ותוכל ואתנכי עלוהו: ואמרת ותומר
 כדנ אמר י"ט להים הענא שלה רוגזי עלך גוג רב ריש משך ותוכל: ושונבתוך
 ואת בניך ואתי שירין בליסתך ואפיק וית כל משלייתך סוסון ומרשין לנשי
 גמר כולהון משריין סגיא דמזיינין בעגלן ותרוסין אהדו סייסי כולהון: פרס
 פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כולהון מזיינין בעגלן ותולסין: גמר עמר וכל
 משרייתהא מדינת גרמומיה סייפי יפונא וית כל משרייתהון עממין סגיאין
 דעמד: הכון הגזרל ואתקן לך את וכל משרייתך דאתכנשא עלך ותהי להון
 למטרא: מימם מלמין סגיאין תמני משרייתך בסוף ישעיה אהך על ארעא
 דתנו עמה מקטולי חרבא דאתכנשו מעמסין סגיאין על סורי ארעא דישראל
 דהון לחרבא תדירא ואינון מביני עממיהא התגיאן ויתיבו לרחויהו בלוהא ועלית
 ותיסק באתרגושא תיתי כעננא דסליק וחסי ארעא תהי את וכל משרייתך ועממין
 סגיאין דעמד: כה כדנ אמר י"ט להים ויהי בעדנא ההוא יסקו הרגאין על
 ליבד ותחשוב מחשב בישין ואמרת ותומר אסק על ארעא דיופנא קרוי
 פוצחיא אהך על עמא דשקטין ושר לרוחיהו כולהון ותבי בלא שדא ולסין
 ועברין לית להון: לשלל למבצצא ולמעדי עדאה לכנשא משרייתך על
 חרבתך דאתייתבא ועל עמא דאתכנשא מביני עממיהא אצלחו בנכסין וקנין
 ותבין על תוקפא דארעא: שגא שגא ודרין ותגרי ימא וכל מלכבא יומרון לך
 הלמנז בנא את עדי הלמעדי עדאה כעשתא משרייתך למספ כסף ודנב
 למשני נכסין וקנין למעדי עדי חגי: לכך ככון אתנבי בר אדס ותומר לגוג
 כדנ אמר י"ט להים הלא בעדנא ההוא כד יתובון עמי ישראל לרמס אידע
 מורענות גבורתי: וכת ותהך מאתרך מסיפי יפונא את ועממין סגיאין -
 דעמד רכבי סוסון כולהון משריין סגיאין ועס סגין: ועלית ותיסק על עמי
 ישראל כעננא דסליק וחסי ארעא בסוף יומיא תהו ואיתינד על ארע בית

שכינותי בדיל דידעון עממיא פורענות גבורתי כד אתקדש בד' ליהו' חז"ל
כפורענותך קוגי פה כדנ' אמר נ"ט ליהו' האת הוא דמלילת ביומו קדם ביד עבדי
נבוי ישראל דאתנבואו ביומיא האנון מלקדמות דנ' שנין קניאץ לאיתאנה יתק
עליהו: והיה ויהי בעדנא ההוא ביום מיתי קוג על ארעא דישדאל אמר נ"ט ליהו'
ידלק רוגי וחמתי: ובהנאתי ובאתגלגלה פורענותי במדלק אישת רוגי גזרע
במימדי אה לא ביומא ההוא יהי זיע קני על ארעא דישדאל: ורעשו וישעו
מן קדמי נוני ימא ועופא דשטרא וחית ברא וכל רחשא דחיש על ארעא וכל
אנשא דעל אפי ארעא ויתקלון קוריא ויתלשון מגלגלוא וכל שור דם לארעא
יתחמד: וקראתי ואזמניכיה למיפל בחרבא על קורי עמי אמר נ"ט לקים חרב
גבר באחזיהי תהי: וספיקתי ואתפלע ממה במותא וקטלא ומטר מגבר
ואבני לקביש אישתא וזמיתא אמטר עלוהי ועל משחיתא ועל עממי
קמין דעמיה: והתקדלתי ואתרבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני עממי
קמין וידעון אדי אכא נ"ט: עדי

שמונת עשרה מלכא ח

ויהי וזהו כד שיעי שלמה ליצלה קי"ט ית כל יצלותא ובעותא הדא קס' מן
קדם מדבתא די"ט מדהוה כדיע על בלכוהו וידוהו פריסן ביצלו ליצות
שמיאז ויעמד וקס' וכדק' ית כל קהל דישדאל קל רב למימד: ברוך
ברוך נ"ט דיהב נוחא לעמיה ישראל ככל דמליל לא כפול סתגסא חד מכל
פתגמוהו תקנייא דמליל בידא דמשה עבדיה: יהי והי מומרא דנ"ט כסענא
כמא דהוה כסעדיה דאבהתנא לא ישכקיננא ולא ירחקיננא: להטות לאפנאה
לבנא לדחלתיה למהך בכל אורח דתקנן קדמוהי ולמיכר פקודוהי וקיימוהי
ודינוהי דמקיד ית אבהתנא: ויהיו ויהון פתגמי אלן דבעיתי מן נ"ט מתקבלין
ק"ט להנא וימס חילי למעבד ד' עבדיה ועולבן עמיה ישראל פתגם יום
ביומיה: למען בדיל דידעון כל עממי ארעא אדי נ"ט הוא ליהו' ליה עור:
והיה ויהי לבכון שלים בדחלתא דנ"ט אלהנא למהך בקיימוהי ולמיכר
פקודוהי כיומא הדין: והמלך ומלכא וכל ישראל עמיה מנכסין נכסר

קוד
ותל
בני
דט
דט
ועב
עד
ארב
כל
ויה
וכל
פר
מד
מע
דהו
תקס
ואו
מני
דא
דכ
ואו
ויה

קודשין ק"ט: ויזבח וכבש שלמה ית נכמת קודשיא דנפס ק"ט תורין עקרין
ותרין אלפי. וענא מאה ועקרין אלפי. וחטוכן ית בית מקדשא ד"ט מלכא וכל
בני ישראל: ביום ביומא ההוא קדיש מלכא ית גודלהא דקדס בית מקדשא
ד"ט ארי עבד תמן ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכמת קודשיא ארי מדבחה
ד"ט דחיק מלקוברא ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכמת קודשיא: ויעש
ועבד שלמה בעדנא ההוא ית חגא וכל ישראל עמיה קהל רבי ממעלנא דחמת
עד נהלא דמיערים ק"ט להנא שבעא יומין חטוכה ביתא ושבעא יומין חגא
ארבעת עמר יומין: ביום ביומא תמונאה שלח ית עמא ובמכון ית מלכא על
כל טבתא דעבד י"ט לדויר עבדיה ולישראל עמיה: עדו

שמחת תורה תחלת יפושע

ויהי וכו' בתר דמית משה עבדא ד"ט ואמר י"ט ליהושע כל נגן משומסגיו
דמשה למומרי: משה משה עבדי מית וכען קום עבד ית יודנא הדין את
וכל עמא הדין לארעא דאנא יהוב להון לבני ישראל: כל כל אתרא דתרוך
פרסה רגליוון ביה לבון והבתיה כמה דמלילית עם משה: מהמדבר
מדברא ולבנן הדין ועד נהלא רבא נהר פרת כל ארע חיתא ועד ימא רבא
מעלני שמשא יהי תחומיכון: לא לא יתעתד אנש קדמך כל ימי חייך כמה
דהוה מימרי בקערך לא אשביקך ולא אוחקיך: חזק תקיף ואולם ארי את
תקסין ית עמא הדין ית ארע דקיימית לאבהתרון למתן להון: יק לחוד תקיף
ואולם להדא למיכר למעבד ככל אוריתא דפקדך משה עבדי לא תקסין
מניה לימינא ולשמאלה בדיל דתילח בכל אתר דתהד: לא לא יעדי ספרא
דאוריתא הדין מפומך ותהי רגי ביה יוספ ולילי כדיל דתיכור למעבד ככל
דכתיב ביה ארי בכון תילח יתאודחתך וככון תכשוט: הלא הוא פקדנך תקוף
ואולם לא תדחל ולא תתבר ארי לא להך שכינתיה בקערך בכל אתר דתהד:
ויהי והוה מומרא ד"ט כפעדיה דיהושע והוה שמעיה קני בכל ארעא: עדו

שליש ורץ שליח וחמזי שביא

ברכה לפני ההפטרה זאת

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר צחר בגביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת ברוך אתה ה' הנולד בתורה במשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי אמת

והי צדק וקורא ההפטרה

וזאת לאחר ההפטרה

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם יצור כל העולמים יצדק בכל הדורות אל הנאמן
העשה המדבר והמקים כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא ה'
אלינו וטומאם דכדיק ודבר אחד מדברך אחר לא ישב ויקם כול מלך וחכם
ונאמן אתה ברוך אתה ה' אל הנאמן בכל דבריו רחם על ימון כי היא בית
חיינו ולעלמית נפש-תעשיע תקום נקם ותכנה מהרה באי משמח יעון בצטתה
שמחיינו ה' אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא
ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם
קדשך עשבעת לו שלא יכנה גורו לעולם ועד באי מק/דויד ע

התורה ועל העבודה ועל הגביאים ועל יום השבת הזה שבתת לנו ה' אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארה על הכל ה' אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
אותך יתברך שמך כפי כל חי תמיד לעולם ועד באי מקדש השבת אמן :

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הגביאים ועל יום הזכרון הזה ועל יום טוב
מקרא קדש הזה שנתת לנו ה' אלהינו לששון ולשמחה לכבוד ולתפארה
על הכל ה' אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך כפי כל חי לעולם
ועד באי סוף על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון אמן

לכפור

על התורה ועל העבודה ועל הנכמרים ועל יום (השבת) הכופורם הזה שנתת
לנו ה' אלהינו (לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפארה
על הכל ה' אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך כפי כל חי תמיד לעולם
ועד ודברך מלבנו אמת זקיש לעד באי סוף מוחל וקולח לעונותינו ולעונות
עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה סוף על כל הארץ מקדש ישראל
וישראל ויום הכפורים

למוכות

על ה
ה
ה
ועד

על
מק
לכ
שכ

יום
י
כ
ו
ל
כ
מ
ת
מ

לסוכות

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום טוב מקרא קדש הזה ועל יום חג
הקוכות הזה שנתת לנו ה' להיות לשאן ולשמחה לכבוד ולתפארת על הכל
ה' להיות אמתנו מודם לך ומזכרים אותך יתברך שמך כפי כל חיתמיד לעולם
ועד באי מקדש ישראל והזמנים

לשמיני עשרת פסח ושבועות

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה ועל שמיני
חג עשרת הזה (ועל יום חג המנוחות הזה) ועל יום חג השבועות הזה ועל יום טוב
מקרא קדש הזה שנתת לנו ה' להיות נקדושה ולמנוחה לששון ולשמחה
לכבוד ולתפארת על הכל ה' להיות אמתנו מודם לך ומזכרים אותך יתברך
שמך כפי כל חיתמיד לעולם ועד באי מקדש (השבת) ישראל והזמנים

אמר היצטר המר והנאכה בראותי הדור הזה כי אזלא יד התורה
ולומדיה חליתי את פני ה' הנורא וכפרט בדרך הזה כי אין
מנהל ואין מרחם על מי יש לנו להשען על אשר בידו כל מנוחה
ולכן עיני לשמוע נטליות אולי ירחם עלי בשען חמלתו כי לאוית אהבה
מי שיש לו פרוטה בכיסו אינו משקיף על מי שאין לו וגם רוצה לבדו
ולבמיתו ולטרדו מאשר יש לו וגם בזמן המלכות הזאת רב הפורעים
עד למאד וצמח מוראה של מלכות אש נעשו חיים כלשן על כן
חזרתי חזק לעמוד לעקוק במלכות שמים כדי לבטל ממני קליפת היצר
הרע כי הוא מאך ואני ממים ואילך יעשה האדם ויבטל ממנו יעקב
במלכות התורם שנמשלה באש בדי יצר וליבדו בשביל
לעשות חיים וישרו הזנו והמפרנקן וכו' שיראת אלהים נגד
יעקוב בתורה התמומה אשר היא לנו לחלה ובלבד שלא ילמדו עד
מנת לקבל פקק לא לקיים והקית בו ימים ולילה תורה לשמה ולכל
חן שלא לשמה על מש חל בלשם יעבד מנוול זה משתהן לבית
המדרש אם אכן הוא נימוח והם בראשית מתפוצץ ואמרו יהיה לשם
רב עד למחך והוא עוקב בתורה אזי הוא מוכיח את היצר ואינו זאק

ואם יהיה האדם ירא אלהים יקל וישמח לבו בעסק תורניו הקדש ואמרו לא יקריעם לה מלתא
יבקש במנוח מלות החכמים לשמוע חזה דעה מפייה ויעלה עליו כליל הוא עוקב בעצמו ולי יתה
כדור היותם שלם הם במקיבות אזי הם אינם שומעים לדברי האכס המדבר בדרשות ומקרים וא
יהי בעיניהם לקיים מבני שהוא מודר בזבוי פוקרים מחרישים אזהם שלא לשמוע עלמים
לשמוע דברי מול ויעזב לבם כלבש ונפת ינפים ואני בראתי את זה עמדה ולקחתי את קלומסקי
כודי לכתוב זאת הפערה כדי לקיים בידי מאכפת ואל יהיה האדם בטל מן המלאכה ויהיה כל
מלפכתו לשם אמן ובקשה ממי שעוקב בואת ומתה בה קעות ידיוני לזכות אשם שאי אפשר בלא
תכן כך אשר לכתיבה בלא קעות ושלמה ביום ה' בשבת א' לחדש אייר שנת תש"ש המקום ישיענו
מעש ריטונו אכיו

תש"ש
תשרי